2

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV.

ROMÆ,
In Collegio Romano eiusdem Societatis.
Anno Domini . M. DC. XV.

SVPERIORVM PERMISSV.

IN COMPENDIVM PRIVILEGIORVM SOCIETATIS IESV.

PRAEFATIO.

Vm Societas nostra Dei benignitate ac Summorum Pontificum liberalitate satis instructa, & ornata sit multis ac magnis gratijs & facultatibus, tam peculiariter ipsi cõcessis, quàm etiam alijs, quarum per Apostolicam communicationem amplissima accessio eidem facta est: operæ pretium fore iudicauimus, si, quæ præcipuæ, nostroque vsui magis accommodatæ sunt, in compendium redigerentur. Quoniam vero iuxta litteras Apostolicas nullius priuilegij seu gratiæ hactenus concessæ, vel in posterum concedendæ vsus po-

test in Societate licitus esse, nisi per solius Præpositi Generalis communicationem: idcirco suis in locis annotatum est, quænam gratiæ, quibus, ac quatenus concessæ, aut limitatæ, vel etiam reseruatæ sint. Vbi vero nihil horum adscriptum fuerit, hoc ipso constare debet, gratias huiusmodi sicut sonant, concessas esse. Ceterum necessarium est, vt modus gratijs vtendi, qui in plerisque cōmunicationibus præscriptus est, diligentissime ab omnibus obseruetur. Porro nullis alijs gratijs, & priuilegijs, quacunque etiam cammunicatione Societati nostræ illa competant, quæ in hoc Compendio comprehensa non sint, vlli vnquam vti licebit: si tamen illorum vsus alicubi necessarius fuerit, is à Præposito Generali impetrandus erit; aut si periculum in mora esset, censeatur Prouincialibus & Visitatoribus eo dumtaxat in casu communicatus, dummodo Societatis instituto non repugnet: qui nihilominus Præpositum Generalem de huiusmodi vsu, eiusque causa quamprimum poterunt, certiorem reddere tenebuntur. Denique nomine Prouincialium, Præpositorum, & Rectorum, quo-

rum

rum non raro in Compendio fit mentio, subintelligendi quoque sunt Viceprouinciales, Vicepræpositi, ac Vicerectores, quando nimirum nullus est Prouincialis, Præpositus, aut rector, vel adeo longe abest, vt pro rei exigentia consuli non satis commode possit: qui omnes etiam nomine Superiorum in hoc Compendio significantur. Nam reliquis Residentiarum, & Missionum Superioribus eorum Superiores, à quibus vel mittuntur, vel sub quorum cura & directione viuunt, eas ex sibi concessis facultates iuxta Constitutiones communicare poterunt, quas pro ratione locorum, temporum, & personarum communicandas iudicabunt. De omnibus vero huius Compendij facultatibus illud in vniuersum intelligatur, vt quemadmodum ad Superiores pertinet suis subditis facultates communicare, vel communicatis, aut concessis etiam aliunde, & à quouis etiam à Præposito Generali, vel à Summo Pontifice, vtendi potestatem facere; ita eorumdem fore, illarum eis vsum, cum expedire iudicauerint, vel limitare, vel etiam omnino suspendere. Et quoniam in

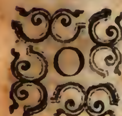
hoc Compendio ſæpenumero ſit mentio de Profeſſis tum Societatis, tum aliorum Ordinum, aduertendum eſt iuxta diuerſa Societatis priuilegia, quidquid de illis dicitur, intelligi etiam debere de noſtris, qui tria vota ſimplicia poſt biennium emiſerint, niſi forte aliquid in aliquo loco excipiatur. Poſtremo illud erit etiam aduertendum, in ijs facultatibus; in quibus Concilium Tridẽtinum circa earum vſum vel moderationem aliquid diſponit, id ſuis locis fuiſſe adnotatum. In quibus autem nihil de Concilio dicitur, prouiſum fuiſſe intelligatur, vt liber nobis ſit earum vſus.

COM-

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM, ET GRATIARVM SOCIETATIS IESV

Abſolutio.

§. 1.

MNES Confeſſarij Societatis habent facultatem abſoluendi quoſcumque Chriſti fideles ad eos vndecunque accedentes, eorum confeſſionibus diligenter auditis, à quibuſcunque peccatis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis; & à quibuſcumque ſententijs, cenſuris, & & pœnis Eccleſiaſticis ex illis reſultantibus, ijs exceptis, quæ in Bulla Cœnæ Domini continentur. Paul. III. litteris Apoſtolicis pag. 20. Et quamuis aliqui Ordinarij prætendunt prędictam facultatem quo ad caſus per illos reſeruatos nihil operari, immo ei eſſe derogatum à Greg. XIII. iuxta ea, quæ in quadam epiſtola ad vnum ex eis miſſa, Illuſtriſſimus

Facultas abſoluẽdi quoſcumque ab omnibus exceptis in bulla Cœnæ.

Cardinalis Sancti Sixti subiungit in hæc verba, videlicet. Hac de re vbi Congregatio accurate egisset, deinde ad S. D. N. retulisset, illius Sanctitas etiam de sententia Congregationis censuit, Ex facultatibus per Mare magnum, aliave priuilegia regularibus concessa, factam eis non esse potestatem absoluendi in casibus sibi ab Episcopo reseruatis, &c. Nihilominus declarauit idem Greg. XIII. die 10 Maij. Anno 1583. non esse intentionis suæ, quod per talem epistolam sit derogata dicta Societatis facultas; eamque quatenus opus sit de nouo confirmauit. Habetur in viuæ vocis oraculis, pag. 131.

Communicetur omnibus Confessarijs à Superioribus deputatis, & ab Ordinario loci.

Hæc facultas addita extensione, de qua fit mentio Verbo Confessarius §. 2. communicatur omnibus Confessarijs à Superioribus deputatis, & ab Ordinario loci, iuxta formam Conc. Trid. sess. 23. cap. 15. de Reform. approbatis, præterquam respectu excommunicatorum generaliter ab homine, quos Superiores tantum, & ij, qui ab eis specialem licentiam obtinuerint, poterunt absoluere: excommunicatos autem nominatim ab homine; & illos Regulares, qui licentiam non habuerint extra suum Ordinem confitendi, ne Superiores quidem absoluunt.

Superioribus cauendum.

Caueant autem Superiores ne in vsu huius facultatis Ordinarios offendant: simulque admoneant

moneant pœnitentes, absolutionem à censuris, si quam impendent, nihil eis prodesse in foro exteriori.

§. 2.

Possunt Confessarij Societatis absoluere eos qui bona naufragantium rapuerint, iniuncta eis restitutione, vbi, & quomodo ea fieri poterit. Greg. xiij. die 18. Maij. 1584. in viuæ vocis orac. pag. 133. Facultas absoluendi de bonis naufrag.

§. 3.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios absoluere quoscunque ab hæresi in foro conscientiæ. Concessit Iulius Tertius, Viuæ vocis oraculo primum, vt in Viuæ vocis oraculis pag. 9. deinde per Breue in litteris Apostolicis, pag. 66. Confirmauit vero, & de nouo concessit Greg. xiij. die 18. Martij. 1584. pro reliquis orbis partibus, Hispania excepta, in Viuæ vocis oraculis, pag. 123. Facultas absoluendi ab hæresi.

Communicatur Prouincialibus, sed extra Hispaniam, vt habet priuilegium, cum potestate vt re mature considerata, quando sibi videbitur in domino expedire, in casibus particularibus possint id alijs communicare. Cõceditur Prouincialibus, sed extra Hispaniam.

§. 4.

Facultatem absoluendi quoscunque à lectione Facultas absoluendi a le

ctione librorum prohibitorum. ctione librorum prohibitorum in ijs locis vbi possumus absoluere ab hæresi, concessit Gregorius xiij. die 6. Nouembris anno Domini 1583. prout in Viuæ vocis oraculis. pag. 132.

Conceditur omnibus Superioribus. *Conceditur omnibus Superioribus, & ijs, quibus ipsi communicauerint. sed si libri prohibiti editi sunt ad stabilienda dogmata hæretica, non poterunt communicare hanc facultatem, nisi in casibus particularibus perspectis circumstantijs.*

In ijs vero Prouincijs, in quibus ex peculiari concessione amplior esset facultas, liber permittitur illius vsus.

§. 5.

Facultas absoluendi missos ad triremes. Qui mittuntur ad triremes possunt absolui per nostros à quibuscunque casibus, sicut in articulo mortis. Pius iv. in Viuæ vocis oraculis. pag. 30.

Communicatur omnibus Superioribus. *Hæc facultas absoluendi damnatos ad triremes omnibus Superioribus communicatur, & ijs, quibus ipsi commiserint. Quod autem attinet ad casus Bullæ Cœnæ, videantur quæ inferius dicuntur in Verb. Bulla Cœnæ. Idque in sequentibus §§. quoad eosdem casus etiam obseruetur.*

§. 6.

Facultas absoluendi no- Ij, qui sub Obedientia, & correctione Societa-

cietatis degunt, possunt absolui per Præpositum Generalem, & alios, quos ipse deputauerit, ab omnibus peccatis ante, vel post ingressum Societatis commissis; & ab omnibus Ecclesiasticis, & secularibus sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine latis, præterquam ab his quatuor, quæ in Bulla Sixti iv. continentur, nempe relapsus in hæresim, schisma, literarum Apostol. falsificatio, & delatio prohibitorum ad infideles, de quibus in Monumentis Minorum. fol. 143. Volentes tamen ingredi Societatem, & absolui, vt præfertur, reincidunt in pristinas sententias, nisi mox ingredi, & peractis experientijs secundum Constitutiones Societatis, vota emittere parati sint, etiam si super hoc induciæ eis à prælatis Societatis concedantur. Paul. iij. in literis Apost. pag. 32. & seq. — stros ab omnibus.

Communicatur hæc facultas Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint, excepta hæresi, & apostasia ab Ecclesia, incursis post ingressum in Societatem, quæ Præposito Generali reseruantur. — Communicatur Superioribus.

§. 7.

Absoluendi ab hæresi, & à relapsu etiam in hæresim eos omnes, qui sub Societatis obedientia viuunt, si quis (quod Deus auertat) in eam incideret, etiam in Hispania faculta- — Facultas nostros absoluendi ab hæresi, & à relapsu.

tem

tem concessit Greg.xiij. die 18. Martij.1584. vt in Viuæ vocis orac. pag.133.

§. 8.

Facultas nostros absoluendi & ab hæresi & apostasia.

Facultate concessa Minoribus de Obseruantia Vltramontanis, possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales Societatis Vltramontani absoluere nostros Vltramõtanos sibi subditos; & dispensare cum eis, quoties opus fuerit, à relapsu in hæresim, aut apostasiam; & eorum pœnas à iure constitutas commutare augendo, vel minuendo, pensatis qualitate, & quantitate, alijsque debitis circumstantijs: dummodo talium relapsorum crimina publica, & notoria apud seculares non sint, vt ex hoc scandalum oriri possit. Alexan.vj.in Monum.Minor. fol.70.conc.164. & refertur quamquam non satis plene in Comp. eorundem Verb. Absolutio Ord. quoad fratres. §.18.

Hæc facultas reseruatur Generali.

Si quis ex nostris (quod Deus auertat) indigeret absolutione, de qua proximo, & præcedenti §. agitur, quando res non est dubia, facultas absoluendi reseruatur Præposito Generali. Sed ne pœnitens cogatur tamdiu sine absolutione manere, communicatur Præpositis Prouincialibus, ita tamen vt moneatur pœnitens manere sub pœna peccati mortalis integram obligationem, vel se Præposito Generali præsentandi, vel rem eidem manifestandi,

standi, eo modo, qui seruata sigilli integritate, Prouinciali videbitur.

§. 9.

Iuxta concessionem eiusdem Alexand. vj. quæ habetur in Supplemento Minor. fol. 99. conceß. 358. & refertur in eorundem Comp. d. Verb. Absolutio Ord. quoad fratres. §. 19. Præpositus Generalis, ac Prouinciales possunt absoluere nostros, qui existentes in seculo incurrissent censuram Ecclesiasticam propter delationem lignaminum, seu ferramentorum ad partes infidelium.

Facultas nostros absoluendi in seculo excommunicatos ob delationē lignaminum ad infideles.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi iudicauerint.

Communicatur omnibus Superioribus.

§. 10.

Per Priuilegium Benedictinis concessum, vt in manuscriptis fol. 38. possunt Præpositi Domorum, ac Rectores absoluere omnes, qui in Societate proposuerunt perpetuum Deo reddere famulatum, à quibuscunque peccatis, & quacunque sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam si talia forent, propter quæ Sedes Apostolica esset consulenda; præmissa ex parte eorum satis-

Facultas absoluendi nostros ab omnibus etiam si consulenda esset Sedes Apost.

ſatisfactione, & impoſita eis per eos pœnitentia.

Communicatur Superioribus.

Hæc facultas communicatur Superioribus in ea nominatis, præterquam in his, quæ excepta fuerunt ſupra §. 6. 7. & 8.

§. 11.

Noſtris interdicitur vſus Cruciatæ, Iubilæorum, & c. quoad abſolutionem.

Declarat Summus Pontifex non eſſe, nec fore vnquam mentis ſuæ, aut Sedis Apoſt. vt perſonæ Societatis abſque expreſſa Superioris eiuſdem Societatis licentia vtantur facultatibus, quæ in Iubilæis, Bullis Cruciatæ, Confeſsionalibus, aut alijs quibuſuis Apoſtolicis indultis, quæ Communitatibus, aut priuatis perſonis, aut pijs locis, quomodocunque aliter hucuſque conceſſa ſunt, aut in poſterum concedentur, etiam ſi in illis expreſſe indulgeatur, vt omnes Regulares, etiam Mendicantes, eiuſmodi facultatibus vti poſsint. Si quando autem vſus aliquarum ex huiuſmodi facultatibus perſonis de dicta Societate à Superioribus eiuſdẽ Societatis concedetur, nulli earum licere niſi intra numerum eorũ, qui ad Confeſsiones perſonarum eiuſdem Domus, aut Collegij audiendas deputati ſunt, Confeſſarium eligere, niſi ratione itineris, aut alia de cauſa ab eiſdem Superioribus, alijs Confeſſarijs intra, aut extra Societatem confitendi facul-

facultas ad id specialiter daretur: secusque facta irrita, & inania esse decernit Greg. xiij. in litteris Apostol. pag. 141. & sequen. Vide plura in hanc sententiam Verb. Gratiarum vsus. §. 2. Clem. viij in literis, in forma Breuis anno 1595.

Superiores poterunt licentiam nostris concedere ad vsum prædictarum facultatum, quoad casus reseruatos, & reliqua si quando videbuntur concedenda, & quoad indulgentias attinet, Vide infra Verb. Indulgentia ad finem.

Qualiter Superiores possint per seipsos absoluere subditos ab omnibus, à quibus Episcopi possunt absoluere clericos, & laicos sibi subditos, etiam ex vi Concilij Trident. Vide infra Verb. Prælati. §. 3. Qualis vsus à Superioribus concedendus.

Quoad modum absoluendi ab excommunicatione in foro conscientiæ. Vide infra in Verb. Excommunicatio. §. 2. & quod facultates hoc verbo contentæ, quæ Bullæ Cœnæ repugnant, hodie perseuerent, Vide Verb. Bulla Cœnæ. §. 2.

Quæ vero hic dicuntur de absolutione à censuris quoad externos, intelligantur de absolutione in Sacramento pœnitentiæ.

Ædificia.

§. 1.

Facultas ædificand, & recipiendi Collegia, &c.

Conceditur Societati facultas ædificandi, & recipiendi Collegia, Domos, Ecclesias, & Oratoria in quibuſcunque mundi partibus: & inhibetur, ac mandatur omnibus, & ſingulis Archiepiſcopis, Epiſcopis, alijſque Eccleſiarum Prælatis, & locorum Ordinarijs, ac quibuſuis alijs Poteſtatibus, Eccleſiaſticis, & ſecularibus, ne nos, aut noſtras Domos, Ecclesias, aut Collegia ædificare volentes, quoquomodo in huiuſmodi conſtructionibus impediant, perturbent, aut moleſtent. Paul. iij. pag. 38. & 39.

§. 2.

Idē conceſſit Pius iv. etiam intra 140. cannas.

Priuilegium præcedenti §. contentum confirmauit, & de nouo conceſsit Pius iv. etiam intra centum quadraginta cannas à Conuentibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium, & non obſtantibus earum priuilegijs. Ac etiam mandauit Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs in dignitate conſtitutis, vt per ſe, vel alium, ſeu alios, quoties pro parte alicuius de Societate fuerint requiſiti, ib. §.

priui-

priuilegij huiusmodi literas solemniter publicantes, faciant nostros contentis in eisdem gaudere. Non permittentes eos super his, aut eorum aliquem per quorumuis Ordinum Religiosos, aut alias personas, etiam si Pontificali, seu Regali auctoritate fungantur, quouis quæsito colore, quomodolibet molestari. pag. 77. & sequen.

Quamuis priuilegia his duobus §§. contenta per Concilium Tridentinum sess. 25. cap. 3, de Regul. limitata fuerint, pristinam nihilominus vim obtinent per priuilegium à Gregorio xiij. concessum post idem Concilium, vt §. sequenti habetur.

Limitata per Concil. Trid. concessit Greg. 13.

§. 3.

Gregorius xiij. Priuilegia aliorũ Ordinum super non ædificatione intra cannas quoad Societatem tantum Motu proprio suspendit, reuocauit, & inualidauit; ac silentium perpetuum imposuit quibusuis cõtra præsentis priuilegij tenorem venientibus vigore cuiusuis confirmationis, aut nouæ concessionis dictarum cannarum quomodolibet, & pari Motu etiam consistorialiter, ac quibusuis derogationibus specificatis obtentarum, & in futurum obtinendarum. Insuper concessit Societatis Presbyteris, & ipsi Societati, vt quascun-

Priuilegia aliorum Ordinum de non ædificãdo intra cãnas reuocauit Greg. 13 quoad Societatem.

que Domos, Collegia, Ecclesias, & alia ædificia erigere, ac per eos vbiuis locorum erecta inhabitare; ac quæcunque loca, Domos, Ecclesias, Oratoria, & alia cuiuscunque structuræ ædificia, ipsis quomodolibet relicta, vel oblata recipere, acceptare, emere, possidere, & retinere; ac in eis omnes, & singulas functiones, & ministeria Societatis exercere libere, & licite possint. pag. 161. & 162. Vbi etiam priuilegia superioribus §§. contenta confirmat. Mandatque præterea, ne à locorum Ordinarijs, aut alijs quibusuis circa præmissa impediantur. pag. 163.

Facultas ædificandi Collegia, &c. ab eodem concessa.

Domus, & Collegia non possunt erigi sine speciali facultate Præpositi Generalis, ad quem etiam referenda res erit antequam intra præfatum cannarum spatium a Conuentibus aliarum Religionum ædificium erigatur. Quod si aliquando periculum esset in mora, possunt Prouinciales adhibito suorum Consultorum consilio potestatem facere nostris ædificandi, & habitandi intra cannas. De vsu tamen huius facultatis, & causis propter quas opus fuerit ea vti; ad Præpositum Generalem, cum primum commode poterunt, referant.

Facultas ædificandi domos, & collegia referatur Generali.

Alie-

Alienatio.

§. 1.

Per litteras Apostolicas Iulij iij. pag. 54. adiuncta pag. 61. & sequen. potest Præpositus Generalis simul cum Congregatione Generali alienare Domos, vel Collegia. Nec circa hoc quidquam in oppositum definit bulla Pij v. pag. 101. & sequen. siquidem de alijs agit contractibus. Facultas alienandi Domos, & Collegia Generali conceditur per Piũ Quintum.

§. 2.

Potest Præpositus Generalis Societatis pro tempore existens, vel ipsa Societas dum erit generaliter congregata, per se, vel alios informatione extra iudicialiter, ac summarie, & simpliciter accepta, vel etiam ea omnino omissa, bona Domorum, etiam Probationis, Collegiorum, & aliorum locorum eiusdem Societatis stabilia, & etiam mobilia pretiosa, præsentia, & futura pro illorum vtilitate, seu necessitate, quibuscunque personis, tam Ecclesiasticis, quam secularibus, cuiuscunque gradus, ordinis, & dignitatis existentibus, etiam Collegijs, Communitatibus, & Vni- Facultas alienandi stabilia, & etiam mobilia pretiosa quomodo Generali cõcedatur per Greg.

uersitatibus, ad eam rationem quæ facilius inueniri potest, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphyteusim, seu liuellum, ad tres generationes, vel in aliud longum tempus dare, locare, etiam cum donationis, seu inuestituræ receptione, ac repræsentata pecunia, sine tamen diminutione soliti illorum reditus: necnon generaliter, & specialiter obligare, & hypothecare, super illis census quoscunque redimibiles imponere, & vendere: necnon de bonis eisdem compromittere, & quomodolibet super illis transigere; illisque simpliciter, vel liti desuper habitæ, & actionem etiam in non possessorem, cedere, & renunciare, vtilitatemque venditionum, & aliorum huiusmodi, vel etiam necessitatem, aut aliam causam propter quam fiant, simpliciter, & absque figura iudicij cognoscere, iudicare, definire, & penitus terminare libere, & licite. Greg. xiij. in literis Apostol. pag. 203. & seq. vbi aliam extendit facultatem, de qua pag. 170.

§. 3.

Solæ sufficiunt patentes Generalis pro venditionibus, &c.

Contrahentes habita sola Præpositi Generalis, vel congregatæ Societatis per literas patentes more ipsius Societatis, vel alias, confirmatione, aut consensu, solo contractu securi existunt: nec tenentur demonstrare vtilitatem, seu necessitatem venditionum, commuta-

mutationum, & aliarum alienationum, de quibus §. præcedenti. nec item tenentur pretium in æquiualentia, vel meliora bona conuersum, nec aliquid aliud demonstrare. Ibidem pag. 205.

§. 4.

Quicunque contractus super prædictis initi vsque ad huius concessionis tempus perpetuo valent; partesque ipsæ ad illorum obseruationem omnino obligantur: & tam ipsi hactenus initi contractus, quam ineundi in futurum, quibus ipsius Generalis Præpositi pro tempore existentis, vel etiam congregatæ Societatis consensus, seu confirmatio accesserit, alia Sedis Apostolicæ confirmatione, & approbatione non indigent. Ibidem. Contractus initi, & ineundi valent cõfirmatione Generalis, &c.

Informationes autem ad Præpositum Generalem mittendæ vt licentiam elienandi concedat, fiant iuxta instructionem ad Prouinciales mense Augusto 1581. *transmissam.* Informationes ad Generalem mittendæ.

Posse alienare mobilia non preciosa conceditur omnibus Superioribus, auditis Consultoribus. Pretiosa etiam quæ centum; Prouincialibus vero quæ ducentorum ducatorum valorem non excedant, in vtilitatem tamen Domorum, seu Collegiorum. Quæ vero ad Ecclesias pertinent, quamuis minoris pretij Facultas alienandi mobilia non pretiosa,& pretiosa quomodo concedatur.

 sint,

sint, non nisi in Ecclesiæ ipsius ornamenta pretium impendere possint.

§. 5.

Facultas vendendi, alienandi, &c. non obstante vltima testatorum voluntate.

Possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales pro emergentibus necessitatibus, & euidentibus vtilitatibus Domorum, Collegiorum, & locorum Societatis vendere, alienare, ac permutare quælibet bona immobilia, ac etiam vltra triennium locare, vltimis testatorum voluntatibus non obstantibus, dummodo id in prædictorum vtilitatem cedere dignoscatur, habita diligenti informatione à duobus, aut tribus bonis viris locorum, in quibus bona consistunt: super quo non modo eorum, sed Præpositi Generalis, ac Prouincialium prudentia requiritur, & conscientia oneratur. Concessit Leo x. Minoribus, vt in priuilegijs Augustinianorum fol. 88. pag. 2. & sequenti.

Soli Generali reseruatur.

Facultas hæc soli Præposito Generali reseruatur, nec nisi rarissime ea vtetur. In illius autem vsu non solum mittatur ad Præpositum Generalem informatio, de qua in hac ipsa facultate fit mentio, sed seruetur etiam instructio, de qua proxime præcedenti §.4. dictum fuit.

Alta-

Altare.

Non obstante decisione Concilij Tridentini sess. 22. in decreto De obseruandis, & vitandis in celebratione Missæ, possunt nostri Presbyteri in Missionibus, quæ à Superiori fiunt, seruata alias forma concessionis Pauli iij. pag. 34. (videlicet cum debita reuerentia, & honore) sacrificium Missæ super Altari viatico celebrare vbique gentium, etiam in castris militum, modo loca, etsi communia & profana, tuta, & honesta sint; & Præpositus Generalis, aut per eum Prouinciales Præpositi eo tum vtendum fore iudicauerint. poteruntque ibi ipsi Presbyteri sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum ministrare fidelibus, ad illud sumendum debite præparatis. Greg. xiij. pag. 193. & seq. Vsus Altaris portatilis qualis.

Quomodo possint consecrari altaria Societatis, vide Verbo Ecclesia §. 1.

Apoſtatæ.

§. 1.

Ad ſeculum recedentes ſine Superioris licentia excommunicãtur, & nequeunt abſolui.

Si quis poſt emiſſa vota ſecundum Societatis Conſtitutiones, ab ea ad ſeculum receſſerit, etiam prætextu cuiuſuis indulti conceſſi, aut concedendi, abſque expreſſa ſui Superioris licentia, ad id ab eo ſpecialiter obtenta, ipſo facto eſt excommunicatus: & abſolui nequit, niſi à Romano Pontifice, vel Superiore Societatis. Habetur in literis à Pio V. editis pag. 94. & ſequenti.

§. 2.

Deficientes à Societate ſubiacẽt pœnis, &c. per Greg.

Deficientes à Societate poſt tria vota, & ſi ſimplicia elapſo biennio probationis emiſſa, tanquam veros apoſtatas poſſe puniri; & excommunicationis latæ ſententiæ, ac alijs apoſtatarum pœnis Sedi Apoſtolicæ vel Generali Præpoſito Societatis reſeruatis ſubiacere: nec ante abſolutionem, & à Societate dimiſſionem matrimonium contrahere poſſe, & aliter contractum nullum & irritum eſſe. Habetur in Conſtitutione Gregor. xiij. pag. 233.

§. 3.

§. 3.

Per priuilegium concessum Minoribus, Nostri ab Ordine recedentes, nisi post mandatum cuiusuis Superioris eisdem factum, intra octo dies proximos ad Obedientiam rediderint, excommunicationis latæ sententiæ pœnam incurrunt, solo Summo Pontifici reseruatam: eidemque sententiæ subiacent omnes, qui ijs auxilium, consilium, vel fauorem præstiterint. Habetur in suppl. Min. fol. 50. concess. 147. Idem per cōmunicationem priuilegiorum, &c. nisi intra octo dies rediderint. Ijsdem pœnis subiacent fautores, &c.

Conceditur Prouincialibus facultas absoluendi per se vel alios, eos, qui sine licentia discessissent, postquam redierint. Conceditur Prouincialibus.

§. 4.

Per priuilegium concessum Minoribus ab Innoc. iv. de quo in Monum. fol. 260. pag. 1. concess. 651. & in eorum Comp. Verb. Apostatæ. §. 5. qui retinent Nostros sine licentia recedentes, ipso facto sunt excommunicati. Nostros detinentes ipso facto excommunicantur.

§. 5.

Si quis animo indurato post emissa vota siue Professorum, siue Coadiutorum, siue Scholarium, absque Superioris licentia exierit, & in seculo, vel etiam in alio Regulari loco degere præsumpserit; licebit Præposito Generali In apostatas Societatis potest Generalis animaduertere.

rali, alijſque Superioribus Societatis illum tanquam apoſtatam, etiam per auxilij brachij ſecularis inuocationem, ſummarie, & ſine figura iudicij ad Societatem reuocare, capere, & incarcerare, ac debitæ pœnitentiæ ſubijcere. Pius V. in lit. Apoſt. pag.91. & ſeq.

Quibus hæc facultas cõcedatur.

Contra vagantes in ſeculo transfugas omnibus Superioribus conceditur hæc facultas: ſed contra commorantes in aliqua alia regione, ſolis Prouincialibus. Vtrique vero circumſpecte, & habita ratione ædificationis, ea vtantur.

§. 6.

Poſſunt capi, & incarcerari etiam in Curia Romana.

Poteſt Præpoſitus Generalis per ſe, vel alios à ſe deputatos, Profeſſos apoſtatas, etiam ſi in Romana Curia inueniantur, capere, incarcerare, & alias ſuæ diſciplinæ ſubmittere, ex priuilegio Carmelitis conceſſo, de quo in Monum. Min. fol.186. conceſſ.469.

§. 7.

Poſſunt excõmunicari etiam in Romana Curia.

Præpoſitus Generalis, alijque inferiores Præpoſiti per ſe, vel per alios poſſunt ſententiam excommunicationis in Societatis apoſtatas promulgare. Paul. iij. pag.33. Poteſtq. hoc idem Præpoſitus Generalis per ſe, vel per alios à ſe deputatos, ſi tales apoſtatæ ſint Profeſſi, etiam ſi in Romana Curia inueniantur.

tur: ex priuilegio Carmelitis concesso, de quo in Monum. Min. fol. 186. conceß. 469.

Facultas hæc conceditur Prouincialibus. Prouincialibus conceditur.

§. 8.

Potest Præpositus Generalis per communicationem priuilegij concessi Ministris, & Custodibus Minorum, Professos à Societate discedentes excommunicare: eosque sic excommunicatione notatos tenentur Prelati ab eodem requisiti, pro excommunicatis publice denunciari curare. Concessit Innoc. iv. vt in Monum. Min. fol. 121. conceß. 163. Facultas excommunicandi professos recedentes à Societate.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus cum ea ratione, de qua in præcedenti §. 5. Prouincialibus communicatur.

§. 9.

Nemo post emissa vota secundum Societatis Constitutiones, siue Professus, siue Scholaris, siue Coadiutor sit, ad alium ordinem præterquam Carthusiensium, nisi de expressa licentia ipsius Præpositi, aut Sedis Apostolicæ transire potest. Paul. iij. in lit. Apostol. pag. 33. Idem cauetur, ne quis faciat sine expressa licentia sui Superioris, & latius confirmatur à Pio iv. in literis per Pium v. editis, De transitu ad alios Ordines, præterquam Carthusien.

tis, vt patet pag. 94. & seq. proposita pœnæ excommunicationis ipso facto incurrendę, Roman. Pontif. vel Superiori Societatis reseruatæ, tam in Religiosos, qui præfatos recipiunt, quam in ipsos receptos, recedentes etiam prætextu cuiusuis indulti concessi, aut concedendi, etiam quæsito colore ob frugem melioris vitæ, aut strictioris obseruantiæ, quodque secus facta non teneant. Statuitur item in ijsdem litteris, quòd transeuntes ad Carthusienses intra tres menses, ad alium vero Ordinem infra tempus eis à Superiore suo præfigendum, dictos Ordines actualiter ingredi; & si in illis permanere nolint, aut non possint, absque vlla mora ad Societatem regredi teneantur sub præfata excommunicationis pœna. quam tam ipsi, quam illos recipientes, vel eis auxilium, consilium, vel fauorem præstantes etiam incurrant.

Pœnæ eorũ, qui eos recipiunt.

Infra tres mẽses regredi tenentur sub pœna excommunicationis.

Soli Generali reseruatur.

Facultatem transeundi ad aliam Religionem dare poterit solus Præpositus Generalis.

§. 10.

Facultas procedendi tãquam in apostatas.

Per priuilegium Minimorum, de quo in eorum libello fol. 37. pag. 1. si post licentiam obtentam ad aliam Religionem transeundi, ex ea post professionem emissam recesserint, & ad seculum redierint, vel ad aliam laxiorem transierint, contra ipsos vt contra

alios

alios apoſtatas procedere poſſunt Societatis Superiores.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus, ea tamen vtantur remoto ſcandalo.

Conceditur Prouincialibus.

§. 11.

Conceſſit Pius v. Viuæ vocis oraculo, vt ſi quis ex noſtra Societate in Carthuſienſium Ordinem tranſire vellet, tres ei menſes præſcriberentur: intra quos ſi non ingrederetur, vel non admitteretur, vel non perſeueraret, redire teneatur, & non ei amplius liceret reſpectu Carthuſiæ à Societate ſine Præpoſiti eius conſenſu recedere. Habetur in Viuæ vocis oraculis fol. 43. Idemque per Breue confirmauit, ac de nouo conceſſit Gregorius xiij. & quoad præterita etiam valere, ac eos qui ſecus fecerint, in excommunicationis, & alias apoſtatarum cenſuras & pœnas eo ipſo incurrere, à quibus non niſi à Romano Pontifice, vel à Generali Societatis Præpoſito abſolui poſſe decreuit. Et præſentis gratiæ communicationem omnibus alijs, etiam qui ſua priuilegia cum Societate participant, vel participare poterunt, prohibuit. pag. 244.

Secundo tranſire ad Carthuſienſes non licet ſine conſenſu Generalis.

§. 12.

Facultate Canonicis Sancti Saluatoris, & Eremitis Sancti Auguſtini conceſſa, ſi quis

Pro-

Professi è Societate egressi causa, etiam in Romana Curia ad Papam auocatur.

Professus è Societate egressus, causam super ea re in Curia Romana committi obtinuerit, vbi ad inhibendum, aut alia huiusmodi agendum itum fuerit, causa huiusmodi ad ipsum Summum Pontificem auocatur, omninoque extinguitur. Habetur in manuscriptis fol. 66. & in lib. priuileg. Eremitarum S. Augustini fol. 41. pag. 2.

§. 13.

Professi Societatis eiecti nostra ministeria exercere non possunt.

Professis apostatis, siue pro suis culpis eiectis à Societate, nisi ad alium Ordinem de licentia Præpositi Generalis, aut Prouincialis, seu Summi Pontificis transierint; inhibitum est, ne confessiones audire, docere, seu prædicare præsumant. quod si aliud temere attentauerint, possunt Generalis, & Prouinciales excommunicationis sententiam in illos promulgare. Concessit Innoc. iv. Minoribus vt in Monum. fol. 120. concess. 261.

Sed dimissi possunt.

Hoc priuilegio non intendimus eos obligare, qui à Societate quacunque ex causa legitime dimittuntur.

Vide verbo Professi §. 2. Et de nullitate matrimonij si quis contrahere attentet, vide verbo Matrimonium.

Appel-

Appellatio.

§. 1.

Non licet à correctione Regulæ Societatis ſecundum Ordinationes eius factæ, appellare: & appellatio per nullum iudicem admitti poteſt. Paul. iij. pag. 31. Non licet appellare à correctione Societatis.

§. 2.

Priuilegio conceſſo Canonicis Sancti Saluatoris, nulli de Societate ab Inſtitutis, Ordinationibus, correctionibus, & mandatis Congregationis generalis, aut Præpoſiti Generalis, aut aliorum Superiorum, ad quemcumque; etiam ad Summum Pontificem, & Sedem Apoſtolicam, niſi de ſpeciali Summi Pontificis licentia appellare licet: appellationeſque deſuper pro tempore interpoſitæ, & inde ſequuta irrita habentur. Iul. ij. in manuſcriptis, fol. 66 Et per priuilegium conceſſum Ciſtercienſibus, de quo in eiſdem manuſcriptis fol 43. pag. 2. à Præpoſito Generali, aut Viſitatoribus per ipſum deputatis, ab eorum reformationibus, ſeu correctionibus, appellare non poſſunt ſubditi, etiam ad Sedem Apoſtolicam (niſi à Generali Congregatione,

Non licet appellare ab inſtitutis, &c. etiam ad Pontificem ſine licentia eiuſdem.

Nec à Generali, &c.

gatione, & in casu denegatæ iustitiæ, aut pro notoria iniuria) sub pœna excommunicationis, Sedi Apostolicæ reseruatæ.

Benedicere.

§. 1.

Præpositi, & Rectores possint benedicere Ecclesia, & in vsum Societatis tantū.

Per facultatem Minorum de Obseruantia possunt omnes Præpositi, ac Rectores Cœmeteria, Ecclesias, & Oratoria Societatis pro eiusdem Societatis vsu tantum, solemni benedictione benedicere. Concessit Leo x. vt habetur in Supplem. Min. fol. 16. concess. 55. & refertur in Compend. eorumdem, verbo Benedicere. §. 14.

Quomodo vti hac facultate possunt.

Hac facultate vti possunt omnes prædicti, non tamen publice, nec nisi ordinarij abessent, aut id grauate facerent.

§. 2.

Generalis potest sacrare & benedicere corporalia, &c.

Potest Præpositus Generalis sacrare, & benedicere corporalia, vestes, & ea quæ sacris vsibus necessaria sunt. Concessit Iulius ij. per eius Bullam sub data quarto Nonas Aprilis 1512. Priori Generali Congregationis Canonico-

nonicorum sancti Saluatoris, prout habetur in manuscriptis, fol. 67.

§. 3.

Per facultatem Innocentij viij. Viuæ vocis oraculo concessam Abbatibus ac Prioribus principale regimen habentibus Congregationis Sanctæ Iustinæ de Padua, quæ habetur in priuilegijs impressis, fol. 123. possunt Præpositi Domorum, ac Rectores benedicere corporalia, vestimenta, ceteraque ornamenta ecclesiæ, & ad cultum diuinum pertinentia, & tam suæ Ecclesiæ, quam etiam vndecumque delata, & tam à nostris, quam ab alijs deferantur. Etiam Præpositi, & Rectores possunt.

Hæc facultas cum præcedenti conceditur omnibus in ea comprehensis, & alijs Superioribus, quibus Prouinciales communicandam duxerint. Quod ad benedictionem tamen ad externorum vsum, non nisi necessitas vrgeat, & Prælati distent, & sine illorum offensione. Potest alijs cõmunicari à Prouinciali.

Vide verb. Ecclesia. §. 1. & 2.

Benefactores.

Vide verb. Generalis. §. 7.

Bona Societatis.

§. 1.

Generalis potest admittere Ecclesias, &c. oblatas.

Potest Præpositus Generalis Domos, Ecclesias, & Collegia à quouis constructa, seu testamento mandata, vel quouis modo oblata cum omnibus ad id necessarijs, & opportunis, ac locum pro huiusmodi constructione nobis oblatum recipere. Paul. iij. pag. 38. & sequenti.

§. 2.

Domus, &c. auctoritate Apostolica cêsentur erectæ.

Domus, Ecclesiæ, Collegia, Cellæ, & Oratoria vbilibet per nostros constructa, vel nobis donata, eo ipso auctoritate Apostolica erecta, confirmataque sunt, ac censentur. Paul. iij. pag. 39. & satis etiam Pius iv. pag. 77. Pariter quæcunque bona, nisi ad prædictæ Sedis collationem pertineant, pro Collegiorum dote, seu Scholarium ibi commorantium sustentatione donata, relicta, & legata, eo ipso prædicta auctoritate perpetuo applicata, & appropriatæ sunt, ac censentur. Paulus iij. dicta pag. 39.

Solius

Solius Congregationis generalis, & Generalis Præpositi est acceptare Domos, & Collegia, ac bona etiam, quæ obligationem aliquam adiunctam, vel conditionem grauantem habent. Præposito, & Congregationi Generali reseruata.

§. 3.

Absque alia Sedis Apostolicæ concessione possumus apprehendere & capere loca quæcunque, Domos, Ecclesias etiam Parochiales, & cuiuscunque Ordinis sint, aut conditionis, Societati, & eius personis per quoscunque oblata. Concessit Iulius ij. Congregationi sancti Saluatoris per literas sub plumbo anno 1512. quarto nonas Aprilis, vt in manuscriptis. pag. 69. Facultas admittendi domos, & Ecclesias etiã parochiales, &c.

Ecclesias etiam Parochiales accipiendi facultas conceditur quoad ædificia tantum, non quoad reditus, & curam animarum, & seruata limitatione praecedentis §. Qualis sit vsus.

§. 4.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alium, seu alios, quæcunque loca secularia, vel Regularia, necnon Ecclesias, Eremitoria, & Monasteria cuiusuis Ordinis, etiamsi forent strictioris Obseruantiæ (in quibus tamen ea non teneretur) cum earum bonis omnibus, mobilibus, & immobilibus, libere recipere; si pia largitione fidelium illa sibi donari con- Facultas admittendi loca secularia, regularia, &c.

 tige-

tigerit, aut ad id eisdē Ecclesijs, Eremitorijs, & Monasterijs præsidentes, siue in illis degentes personæ, seu eorum maior pars, aut illi quorum interest, consententiant; Ipsaque etiamsi alijs Ecclesijs, Monasterijs, seu locis sint vnita, in Collegia, seu Domos erigere, atque fundare, & ad Societatis Institutum, & obseruantiā reducere, omnemque alium Ordinem in eis supprimere. Mart v. alijque Pontifices fratribus Mendicantibus sancti Hieronymi, vt in manuscriptis, fol. 36. pag. 1.

§. 5.

Occupantes nostra post triduum excōmunicantur.

Quicunque ausus fuerit occupare res quascumque, etiam si sit pecunia, quæ ad personas Societatis, seu Domos, aut Collegia pertinent, nisi à Nostris monitus per tridui spatium omnia integre restituerit, excommunicationis sententiam incurret, à qua absolui, nisi à Sede Apostolica, & in mortis articulo, non potest. Leo x. Eremitis sancti Augustini, vt in libro priuilegiorum eiusdem Ordinis, fol. 46. pag. 2.

Qualis sit vsus.

Monendi quidem facultas omnibus Superioribus per se, vel alios exercenda communicatur, non tamen curetur, vt sic moniti declarentur excommunicati inconsulto Præposito Generali.

§. 6.

§. 6.

Bona feudalia Societati donari possunt. Cœlestinus v. Congregationi Cœlestinorum, sub datis Aquilę quinto Kalēdas Octobris anno primo, habeturque in manuscriptis, fol. 21. pag. 1. Per concessionem autem Leonis x. factam Societati Caritatis de Vrbe, anno 1519. quinto Kalendas Februarij, quæ habetur in priuilegijs impressis, fol. 135. pag. 2. bona feudalia & emphiteotica etiam Ecclesiastica Societati nostræ donari possunt, seu relinqui, modo ad ea onera teneatur, ad quæ donator, seu testator occasione huiusmodi bonorum tenebatur, & quæcumque alia, quæ ipse donator, seu testator etiam imposuerit: & si ad certum numerum generationum, aut nominationum, eadem bona concessa fuerant, Societas nostra non perpetuo, sed per viginti annos pro qualibet generatione seu nominatione huiusmodi bona tenere poterit. Per priuilegium autem concessum Congregationi sancti Georgij in Alga, de quo in impressis, fol. 115. pag. 1. licet inuestituras liuellorum, & feudorum, quas de iure tenemur recipere, non recipiamus, tamen propter hoc non fit deuolutio ad dominum, nec incurritur in commissum. Facultas accipiendi bona feudalia & emphiteotica.

Facultas recipiendi bona feudalia erit penes Præpositum Generalem, recipiendi vero Qualis vsus.

 emphi-

emphiteutica absque conditionibus grauantibus communicatur Prouincialibus.

Facultas secum transferendi & ędificia vendendi præter Ecclesias.

Possunt Nostri cum de prioribus locis suis ad alia loca se transferunt, tam ædificia, seu omnem ædificiorum materiam locorum, quæ dimittunt (dedicatis Ecclesijs dumtaxat exceptis) quam libros, calices, & paramenta secum ad alia loca transferre: ac ædificia ipsa cum solo, & alijs ad eadem loca pertinentibus (præter ecclesias) vendere, ipsorum pretium in aliorum locorum, ad quæ Nostri se transferunt, ædificationem, seu alias in eorum vtilitatem conuertere. Concessum est à Clem. Min. anno 1439. vt in Monum. fol. 142. Conceſſ. 340. addita inhibitione ad Episcopos, ac alios Prælatos, ac personas seculares, ne dicta loca, seu bona occupare, accipere, vel vsurpare, aut quoquomodo sibi vendicare præsumant.

Vide verb. Titulus, & verb. Priuilegia. *§. 9.* & verbo Simonia. Et quoad validitatem renunciationis & obligationis bonorum, quam Nostri more Societatis facere solent. Vide verbo Concilium. *§. 2.*

Bulla

Bulla Cœnæ.

§. 1.

Etsi à Pio v. iniunctum fuerit, vt omnes Confessarij transumptum Bullæ Cœnæ per eũ decretæ apud se haberent, nostri tamen eiusdem Pontificis concessione ab hoc fuerunt exempti: declarauitque satis fore, si in singulis Collegijs, vel Domibus vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur, in quo omnes Confessarij legere illud possent. habetur in Viuæ voc. orac. fol.42. in fin. & seq. Bullæ Cœnæ in Collegio vnũ publice habeatur exẽplar.

§. 2.

Quod nullæ Societatis facultates censeantur reuocatæ per Bullam Cœnæ Domini, concessit Gregorius xiij. die 18. Martij 1584. prout in Viuæ vocis, pag. 133. Per Bullam Cœnæ nostræ facultates non reuocantur.

Bulla Cruciatæ.

Vide verb. Absolutio. §. 11.

Calix.

An nostri laici possint tangere calices. Vide verb. Sacra. §. 1.

Canonica portio.

Vide verb. Exemptio. §. 4.

Casus reseruati.

A quibus reseruatis Nostri possint absoluere, seu absolui, Vide verb. Absolutio.

Causa.

In nostris causis summarie procedendum.

Per priuilegium Abbati, & Conuentui Monasterij S. Pauli extra muros Vrbis, Ordinis S. Benedicti concessum, quamdiu in Regulari obseruantia permanserimus, in omnibus nostris causis cum quibusuis personis, & ante

quosli-

quoslibet iudices summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta procedi debere. Nicolaus v. confirmans literas Eugenij datas Romæ apud S. Petrum ann. 1447. iij. Kal. Mart. Pontif. sui anno 1. & habetur in registro. l. 2. de Regul. fol. 150. referturque in manuscrip. fol. 40. pag. 1. & melius ac ad longum, fol. 73. pag. 2. Idemq. habetur inter priuilegia Montis Olimeti, vt in impressis, fol. 47. & seq.

Censuræ.

An nostri à censuris absoluant: & an absoluti aliquo casu reincidant, Vide verb. Absolutio.

Census.

Vide verb. Alienatio. §. 3.

Cessatio à diuinis.

Vide verb. Interdictum. §. 4. 5. 6. & 7.

Col-

Collectæ.

Vide verb. Exemptio. §. 4.

Collegia.

§. 1.

Collegia Societatis possunt habere reditus. Paul. iij. pag. 8. & Iul. iij. pag. 58.

§. 2.

Collegiorũ gubernatio est penes Generalem.

Omnimoda Collegiorum gubernatio est penes Præpositum Generalem. Pius v. pag. 102. Collegia posse recipi, & simul atque constructa, & dotata fuerint auctoritate Apostolica erecta censeri: habetur verb. Bona. §. 1. & 2.

Communicatio gratiarum, & piorum operum.

§. 1.

Quas gratias cõnicét Præpositi inferiores.

Præpositi inferiores possunt de licentia Præpositi Generalis communicare quibusuis de Societate gratias sibi cummunicatas per Præpositum Generalem, vel Prouincialem. Iulius iij. pag. 70. iuncta communicatione Greg. xiij. de qua inferius §.5.

§. 2.

Omnia priuilegia, &c. côceduntur Præposito, & omnibus Societatis æque principaliter.

Omnia priuilegia, etiam speciali nota digna, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, peccatorum remissiones, gratię, tam spirituales, quam temporales, literæque Apostolicæ, etiam iustitiam, siue mixtim concernentia, etiam per modum extensionis, aut communicationis, aut alias concessa, seu concedenda quibusuis Ordinibus Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumque Congregationibus, Conuentibus, & Capitulis, ac vtriusque sexus personis, ac illorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Hospitalibus, & aliis piis locis conceduntur

duntur Præposito, ac omnibus Societatis personis, Domibus, ac Collegiis non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter. Pius v. pag. 114. & seq.

§. 3.

Nostri, Ecclesiæ, &c. gaudent omnibus & singulis priuilegijs Mendicantibus cōcessis, & concedendis.

Per priuilegium concessum Minoribus per Clement. vii. de quo in Compen eorumdem impresso, in octaua forma in fine, Nostri, Ecclesiæ, ac loca nostra, gaudent omnibus, & singulis priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, peccatorum remissionibus, & gratiis, quibusuis Congregationibus Ordinum Mendicantium quomodolibet concessis, & concedendis. Gaudent præterea quibusuis facultatibus, & gratiis nostræ professioni regularis obseruantiæ non contrariis, aliis Ordinibus quibuscumque non Mendicantibus, quomodolibet concessis, & concedendis, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si nobis concessa specialiter fuissent. Pariter per facultatem Prædicatorum, Nos, Domus nostræ, Ecclesiæ, & alia loca possumus frui omnibus priuilegiis Mendicantium, & aliorum quorumcumque Ordinum, Congregationum, & Confraternitatum, Fratribus, & personis, Ecclesiis, & Monasteriis, Domibus, & Oratoriis, & aliis piis locis per Iulium tertium suosque

Gaudent iisdem dummodo Professioni nostræ non repugnent, & alijs Ordinibus concessis, & concedendis.

Præ-

Prædeceſſores conceſsis. Conceſsit Iul. iii. Ordini Prædicatorum, vt in eorum lib. fol. 209. pag. 2. & ſeq.

§. 4.

Vt gratiis, & priuilegiis, de quibus in duobus proxime præcedentibus §§. mentio fit, vti poſsimus, opus eſt, ne Inſtituto Societatis, & voluntati, ac beneplacito Præpoſiti Generalis, ſeu deputatarum perſonarum refragentur, vt patet ex literis Pii v. pag. 116. Quomodo ſupradictis vtendum.

§. 5.

Omnia aliorum priuilegia, immunitates, exemptiones, facultates, conceſsiones, indulta, indulgentiæ, remiſsiones, gratiæ, & literæ, Societati conceſſa, de quibus in præcedentibus paragraphis mentio fit, necnon & quæ ipſi Societati nominatim, vel eius Præpoſito, aut perſonis, ſeu locis hactenus conceſſa ſunt, ſeu in poſterum concedentur, Præpoſito Generali conceſſa intelliguntur, qui illa per ſeipſum, vel alium, ſeu alios ab eo, vel de eius commiſſione electos, ſeu eligendos, quibuſcumque perſonis de Societate, ſub eiuſdem Obedientia degentibus, & quæ in ea tria vota conſueta, etiam ſimplicia emiſerint, communicare libere poterit. Nec aliter ceteræ perſonæ Societatis prædictis priuilegijs, faculta- Omnia priuilegia, &c. Generali cō ceſſa intelliguntur, & ceteris de eius licentia.

cultatibus, & alijs præmiſsis vti, aut gaudere poſſunt: illorumque vſus iuxta Societatis Inſtitutum, Conſtitutiones, & morem eſſe debet. Greg. xiij. pag. 139. & 140. qui poſtea Viuæ vocis orac. conceſsit, vt prædicta communicatio Nouitijs etiam fieri poſsit, vt habetur in Viuæ voc. orac. pag. 126.

Conceditur etiam Nouitijs.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs, ſicut, & ceteris.

§. 6.

Communicatio priuilegiorum extenditur etiã ad viuæ vocis oracul.

Communicatio priuilegiorum quam Societas habet cum alijs Mendicantibus, ad ea etiam extenditur, quæ Viuæ vocis oraculo ab eis impetrata, aut eis in genere donata ſunt; & quicquid alicui eorum hoc modo, aut quouis alio hactenus conceſſum eſt, aut in poſterum concedetur, id omne Motu proprio, & ex certa ſcientia Noſtris conceſſum etiam cenſendum eſt. Iul. ij. Auguſtinianis, vt habetur in Suppl. Minor. fol. 95. conceſſ. 309.

§. 7.

Omnium bonorum ſpiritualium Religionũ particeps eſt Societas.

Omnium ieiuniorum, ac aliorum quorumcumque ſpiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicunque in toto orbe pro tempore fiunt, participes ſunt perſonæ Societatis. Conceſ-

ſum

ſum eſt ante Iul. iij. Confraternitati Charitatis de Vrbe, & Hoſpitali ſancti Spiritus in Saxia, vt in priuilegijs impreſsis fol. 135. & 140. pag. 1.

Sciant Noſtri per facultates hoc verbo relatas non poſſe eos, aut loca vlla Societatis vti quocunque aliorum priuilegio, exceptis ijs, quæ hoc Compendio continentur, ac iuxta modum, quo in eo communicantur: quod ſi in aliquo particulari caſu aliquo alio prius ergo vti oporteat, ſeruetur modus in huius Compendij præfatione præſcriptus. Qualis vſus facultatum hoc verbo relatarum.

Vide verb. Gratiarum vſus, & verb. Generalis. §. 7.

Commutatio.

§. 1.

Confeſſarij Societatis poſſunt commutare omnia vota, exceptis vltramarinis, & Petri & Pauli de Vrbe, S. Iacobi in Compoſtella, Caſtitatis, & Religionis. Paul iij. pag. 21. quam facultatem cum eadem exceptione extendit Gregorius iij. ad vota iurata, dummodo commutatio non fiat in præiudicium tertij. habetur pag. 143. Facultas commutandi omnia vota, exceptis vltramarinis, &c. Etiam iurata.

Com-

Communicatur omnibus Confessarijs.

Communicatur hac facultas omnibus Confessarijs approbatis, eodem modo tamen quo facultas absoluendi, qua habetur supra verbo Absolutio. §. 1.

§. 2.

Facultas cōmutandi votum simplex alterius Religionis.

Ij, ad quos pertinet officium admittendi eos, qui ingredi volunt Societatem, possunt commutare votum simplex ingrediendi aliam Religionem, etiam determinatam, in vota consueta Societatis, quando is, cui facienda est commutatio, deuotionem ad id sentiret, vel Societas, aut qui ipsum admittit, vocationem eius esse potius ad Societatem nostram, quam ad aliam Religionem existimaret. Concessum est hoc à summo Pœnitentiario, habente ad id facultatem, vt est in Viuæ vocis orac. pag. 13.

§. 3.

Facultas dispensandi in voto simplici Religionē ingrediendi etiam arctiorem.

Omnes Præpositi Domorum, ac Rectores, seu Visitatores Societatis, sine prædicta limitatione de qua in §. præcedenti, possunt dispensare cum ingredientibus in Societatem in voto Religionis, etiam si arctiorem Religionem ingredi vouissent: si quis tamen à Societate ante professionem recesserit, dispensatio nulla erit. Concessit hoc Eugen. iv. Congregationi sanctæ Iustinæ, vt habetur in priuilegijs Dominicanorum fol. 252: Per priuilegium

uilegium vero eiusdem Eugenij iv. concessum Congregationi S. Georgij in Alga, de quo in impressis fol. 113. possunt recipi in Societatem quicumque aliquam Religionem intrandi, & ibi permanendi ex quauis causa votum fecerint.

Hac facultate soli, & magna cum consideratione vtentur Prouinciales, nisi ipsi eam in casu aliquo alicui communicarent: & cum vsi fuerint, admoneant Præpositum Generalem.

Solis Prouincialibus cõmunicatur.

§. 4.

Per facultates concessas Prælatis Ordinis Min. possunt omnes nostri Præpositi, ac Rectores commutare ex vno vsu ad alium necessarium legata, quæ relinquuntur nostris Collegijs, aut Domibus, dummodo id fiat sine scandalo eorum, ab quos solutio talium legatorum pertinet. Sixtus iv. in Supplem. Min. fol. 95. concess. 317. referturque in eorum Comp. verb. Commutare. §. 1. quā concessionem ampliauit Leo x. in rebus donatis per viuentes, si tamen, vt dictum est, non sequatur scandalum prędictorum: habetur in dicto Supplemen fol. 93. pag. 2. concess. 293. & refertur in Comp. vbi supra. §. 2.

Facultas cõmunicãdi legata, &c. Generali reseruata.

Hanc communicationem poterunt concedere Superiores Nouitijs sicut & ceteris,

De commutatione vltimæ voluntatis in alienationibus, Vide verbo Alienatio. §. vlt.

Concilium Tridentinum.

§. 1.

Declarationes Concil. Trid. circa res, & Institutũ Societatis concernentes.

Quotiescumque à Societate, vel à Præposito Generali dubia aliqua circa Concil. Trid. proponuntur, quæ Institutum, vel res Societatis concernant, mens Pij v. fuit, vt Cardinales ad declarationem eiusdem Concilij deputati postquam ea declarauerint, & determinauerint, reddant publicum testimonium declarationis, & determinationis factæ: habetur in Viuæ voc. orac. fol. 44.

§. 2.

Non obstante definitione per Concil. Trid. remanet integrum Institutũ quoad renunciationem, &c.

Declarauit Pius v. nõ obstare definitionem Concil. Trid. sess. 25. cap. 16. de Regul. quin licitum sit Societati, perinde atque ante dictam Synodum licebat, facere quæcumque ad eius Institutum pertinent, quoad renunciationem, obligationem, professionemque faciendam finito tẽpore Nouitiatus. ita declarauit Pius v. vt in Viuæ vocis orac. fol. 47. & seq. iuncto fol. 50. in fine. cum seq.

§. 3.

Possumus vti in foro conscientiæ omnibus gratijs per antecessores Pij v. Minoribus concessis, etiam quoad illas ex eis, quæ sunt restrictæ, seu derogatæ per Concil. Trident. prout eisdem concessit idem Pius v. Viuæ vocis orac. die 13. Martij, anno 1566. & refertur in manuscr. fol. 79. pag. 2.

In foro conscientiæ vti possumus omnibus gratijs etiã derogatis per Concil.

Quæ hoc §. dicuntur, intelligantur de priuilegijs hoc Compendio contentis, vt dicitur verb. Communicatio. in fine, & de occultis, seu non manifestandis. Nam pro huiusmodi tantum fieri solent similes concessiones viuæ vocis oraculo.

Intelligentia huius paragraphi.

Confessarius.

§. 1.

Omnes Christi fideles possunt confiteri Nostris licentia suorum Rectorum minime requisita Paul. iij. pag. 41.

Nostris omnes confiteri possunt.

Hæc facultas communicatur omnibus Confessarijs de quibus supra verb. Absolutio. §. 1.

Communicatur omnibus Confessarijs.

§. 2.

Confessarij nostri, ac Prædicatores ab ali-

Nostri concionari, &

confessiones vbique audire possunt nō repugnā tibus curatis &c.

quo Ordinario semel approbati, & à suis Superioribus ad huiusmodi munera deputati quandocumque, siue mari, siue terrâ iter faciunt, possunt, non repugnantibus tamen Curatis Parochialium Ecclesiarum, verbum Dei prædicare, & quorumcumque Christi fidelium confessiones audire, dummodo id non faciant in oppidis, aut locis, in quibus Ordinarij existunt, nisi eorum licentia desuper obtenta. Greg. xiij. pag. 142. & seq.

Ad missiones missi per diœcesim excurrere non possunt.

Qui è nostris mittentur fructificaturi in aliqua diœcesi, & si in itinere poterunt, sicut & reliqui Societatis oprarij, vti hac facultate, etiam intra eandem diœcesim, ad quam destinati sunt, per eam tamen excurrere non debent, antequam recta ad Episcopum, vel eo absente ad eius Vicarium tendant, illi se offerant, & facultatem fructificandi obtineant: quod si longe absint, petant per litteras.

§. 3.

Facultas aperiendi literas Pœnitentiariæ.

Possunt nostri Sacerdotes designati per Præpositum Generalem, aut de eius licentia per alios Superiores Societatis, & à locorum Ordinarijs approbati, vel approbandi, etiam si nullo gradu sint insigniti, aperire literas sacræ Pœnitentiariç, destinatas Magistris in Theologia, vel in iure Canonico Doctoribus: & auditis confessionibus recurrentium ad ipsos, imposita

posita illi pœnitentia in literis expressa, vel de iure infligenda eos absoluere, ac in foro conscientiæ quascumque sibi verbo, vel scripto commissas absolutiones, dispensationes, & pœnitentiarum iniunctiones excipere, & exequi. Greg. xiij. pag. 198.

Ad hanc facultatem aperiendi dictas literas designantur omnes Superiores, alias approbati iuxta hanc concessionem, & omnes alij Confessarij, quos ipsi ad id deputauerint. Conceditur Superiorib.

§. 4.

Quilibet de Societate debet confiteri Præposito, vel ab eo secundum Ordinationes Societatis designato Confessario, nisi super hoc à dicto Præposito alium Confessarium eligendi habuerit facultatem. Paul. iij. pag. 33. Nostri Superiori, aut per eũ designato confiteri debent.

§. 5.

Fratres, quibus per literas Innoc. iv. concessa est facultas, vt confesſiones generaliter audiant, non possunt Nostrorum confesſiones audire. Conceſsit Innoc. iv. Ordini Prædicatorum, vt habetur in Monum. Min. fol. 72. & in eorundem Supplem. fol. 115. ad princ. Fratres nostrorum confessiones audire non possunt.

§. 6.

Relaxatio iuramenti.

Confessarij nostri quælibet iuramenta sine præiudicio tertij relaxare possunt Nostris. Clem.vij. Confraternitati hospitalis imaginis Saluatoris S. Ioannis Later. vt in priuilegijs impresis fol.132. pag.2.

Communicatur etiam Superiorib.

Hæc facultas communicatur Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi iudicauerint communicandam.

§. 7.

Quas indulgentias Nostri possunt concedere.

Indulgentias, quas nostri Confessarij nonnunquam possunt concedere, & quibus, Vide verb. Indulgentiæ. §. 9. 15. & 25. Item qualiter sint nullæ confessiones Nostrorum factæ alijs quam deputatis Confessarijs, Vide supra verbo Absolutio. §. 11. Vide etiam verbo Dispensatio. §. 6.

Confesionale.

Impetrans confessionale qua pœna plectendus.

Quicumque Nostrorum Confesionale aliquod absque expressa licentia impetrare præsumit, eo ipso impetratis caret, ac per decennium præeminentia Societatis, si quam habet, ipso facto priuatur: nec super priuatione huiusmodi ab alio vllo quàm à Romano Pōtifice dispensari potest. Clem. vij. Congregationi S. Georgij in Alga, vt in priuilegijs impresis fol. 116. Vide verb. Absolutio. §. 11.

Con-

Confirmatio.

Gregorius xiij. Societatis Institutum, (de quo latius pag. 220. & seq.) Constitutiones & priuilegia confirmauit pag. 217. & 232. Greg. xiv. pag. 285. Paul. v. pag. 313.

Vide etiam quæ notantur infr. verb. Priuilegia. §. 11. & verb. Constitutiones.

Congregationes Societatis.

§. 1.

Primariæ quædam electiones in Congregatione fiunt, Greg. xiv. in sua Constit. pag. 284.

§. 2.

In Congregationibus procedatur iuxta Constit. & decreta. idem pag. 286.

Conseruator.

§. 1.

Societas, & singulæ eius personæ, & familiares Clerici, tam in causis ciuilibus, quam criminalibus, & mixtis, siue actores sint, siue rei, omnes & singulos Archiepiscopos, Episcopos, & Abbates, necnon alias personas in dignitate

Facultas Cōseruatores assumendi.

dignitate Ecclesiastica constitutas, Canonicos Metropolitanarum Ecclesiarum, vel Cathedralium, & Vicarios Archiepiscoporum, & Episcoporum in spiritualibus, eorumque Officiales generales, vbilibet constitutos, contra quascumque Communitates, & Collegia huiusmodi in suos Conseruatores, & Iudices Ordinarios assumere possunt. Pius v. in Bulla per Greg. xiij. edita pag. 122.

Limitatio huius paragraphi.

Circa id quod hoc §. dicitur quoad familiares, aduertatur admonitio, qua ponitur verbo Familiares. §. 5.

§. 2.

Conseruatores etiam extra loca in quibus deputantur habent auctoritatem.

Conseruatores, & Iudices sic electi, etiam si sunt extra loca, in quibus deputati fuerint, habent potestatem, vt tam per se, quàm per alios Societatem defendant: nec permittant illa super bonis, & priuilegiis tam Apostolica, quam ordinaria, & alia rite Regia auctoritate concessis, aliisque rebus ad ipsam pertinentibus, à quibuscumque personis tam secularibus, quàm Ecclesiasticis indebite molestari, aut grauari. d. pag. 122. & seq.

Conseru. huiusmodi possũt procedere per censuras etiã per auxiliũ brachij secul.

§. 3.

Conseruatores, & Iudices sic electi, cum fuerint requisiti super nostrorum bonorum restitutione, & priuilegiorum obseruatione nec

necnon super iniuriarum, & damnorum compensatione, possunt appellatione postposita per cēsuras Ecclesiasticas quoties opus fuerit vsque ad auxilii brachii secularis inuocationem procedere. In d.literis pag. 123. & seq.

§. 4.

Quando Iudicibus, & Conseruatoribus huiusmodi tutus non pateret accessus ad loca, in quibus morari contigeret eos, qui monendi, inhibendi, atque citandi sunt; possunt hæc per edicta publica efficere, locis publicis ea affigendo, de quibus esset verisimilis coniectura, quod ad ipsorum monitorum, citatorum, & inhibitorum notitiam valerent peruenire. vbi supra pag. 124.

Quando Cōseruatori. tutus nō patet accessus, per edicta publica præstare possunt suū officium.

§. 5.

Possunt præterea eisdem detentoribus, iniuriatoribus, contradictoribus, & rebellibus inhibere sub censuris, & pœnis, etiam pecuniariis, suo arbitrio moderandis, libereque suam iurisdictionem exercere; non obstantibus quibusuis inhibitionibus sibi factis, etiam prætextu quantumuis literarum conseruatoriarum, aut priuilegiorum concessorum, & concedendorum. In d.literis pag. 125.

Possunt variis pœnis coercere rebelles.

§. 6.

Possunt item Ecclesiastico subiicere interdicto

Possunt interdicere.

dicto loca, ad quæ prædictas personas declinare contigerit, & in quibus scienter stare permissæ fuerint. Ibidem.

§. 7.

Inchoata per alium perfici possunt.

Quilibet Conseruatorum, & Iudicum præfatorum potest prosequi articulum per alium inchoatum, etiam si idem inchoans nullo canonico impedimento præpeditus sit. Iisdem literis pag. 126.

§. 8.

Vt in Eccle siast. dignitate cõstituti nobis faueant.

Mandatur cuilibet in Ecclesiastica dignitate constituto, & Metropolitanæ, vel alterius Cathedralis Ecclesiæ Canonico, quatenus à nobis, vel procuratoribus nostris requisiti, per se, vel alios priuilegia nostra concessa, & concedenda, solemniter publicent, & efficacis defensionis præsidio nobis assistentes, faciant pacifica possessione, seu quasi eorundem gaudere. Concessit Sixtus iv. Minoribus, vt in eorum Monum. fol. 144. & seq. conc. 354. iuncta concess. 356. Tenenturque præterea omnes personæ alias de iure capaces, pro parte Nostrorum requisitæ, nisi legitimo impedimento detentæ fuerint, iurisdictionem, & conseruationem nostram sub excommunicationis pœna suscipere. Habetur in d. Monum. fol. 126. concess. 279.

Etiam alij de iure capaces sub pœna excõmunicationis.

§. 9.

§. 9.

Item per priuilegium in amplissima forma concessum Minimis per Clem. vij. vt in eorundem priuil. libello fol.86. possumus eligere nobis Conseruatores contra quascumque personas Ecclesiasticas tam Regulares, quam seculares, necnon laicos, Communia ciuitatum, & diœcesum.

Facultas eligendi Conseruatores cõtra Ecclesiasticos.

§. 10.

Ij, quos in Conseruatores eligere possumus per Bullam Pii v. concessam Ordini Prædicatorum 23. Septembris anno 1571. & impressam Romæ anno 1572. excommunicationis, seu suspensionis latæ sententiæ pœnam incurrunt, statim quod munus, siue officium Conseruatoris huiusmodi acceptare, ac debite, & plenarie exequi neglexerint. & reseruatur absolutio Summo Pontifici.

Conseruatores nolentes exequi ipso facto excommunicantur.

Priuilegijs huius verbi vti poterunt Prouinciales, & alij subordinati Superiores de eorum licentia. Circa superiora autem aduertantur ea loca Concilij, quæ citantur infra verbo Exemptio §. 1. necnon & cap. 11. de Reform. sess. 24.

Prouincialibus conceditur.

Con-

Constitutiones.

§. 1.

Præpositus cum generali Congregatione condendi ius habet quascumque Constitutiones etiã mutãdi, declarandi.

Præpositus cum Sociis in Congregatione Generali, accedente maiori suffragiorum parte, quascumque particulares Constitutiones, quas ad finem in Societate propositum conformes esse iudicauerint, condendi ius habent. Paul. iii pag. 10. iuncta pag. 4. Itemque eas mutare, alterare, cassare, & alias de nouo condere possunt, quæ simul ac conditæ erunt, auctoritate Apostolica confirmatæ censentur. Idem Paul. pag. 16. Possunt iidem eodem modo, quæ dubia esse poterunt in Societatis Instituto declarare. Iul. iii. pag. 54.

§. 2.

Potest Generalis alia non ita magni momenti & consilio AA. ordinare.

In aliis, quæ non sunt ita magni momenti, Præpositus Generalis, fratrum consilio, quatenus ipse opportunum iudicauerit, adiutus, quæ ad Dei gloriam, & commune bonum pertinere videbuntur, per seipsum ordinandi, & iubendi ius totum habet. Iul. iii. pag. 54. & 55.

De declaratione Instituti, vide infra.

Circa declarationem Constitutionum, Vide infra verbo Generalis §. 5. & 6. & circa con.

confirmationem verbo Confirmatio. & circa earum aut instituti impugnationem, aut interpretationem verb. Institutum. §. 1. & 2.

Contractus.

§. 1.

Societatis contractus non capitulariter, sed more ipsius Societatis, ac iuxta illius Constitutiones, & decreta per Præpositum Generalem, vel ipsam Societatem, esse celebrandos, concessit Pius v. confirmans circa hoc easdem Constitutiones, & Decreta. pag. 102. iuncta pag. 104. **Contractus celebrãdi Societatis consuetudo.**

§. 2.

Habentur rati omnes contractus Societatis, celebrati vsque ad diem 12. Maii Anno Domini 1568. quibus solemnitates, & ceremoniæ de iure obseruandæ, bona fide fuerunt omissæ. Pius v. in viuæ voc. orac. fol. 53. in fine, & sequenti. **Omnes habentur rati eorũque supleti defectus.**

Vide verb. Alienatio §. 2. & seq. & verb. Generalis §. 4. & verb. Titulus.

Corporalia.

Tactus & benedictio corporalium.

An nostri laici possint tangere, ac lauare corporalia, Vide verb. Sacra. §. 1. Vide etiam, quæ circa eorum benedictionem habentur. verb. Benedicere. §. 2. & 3.

Correctio.

§. 1.

Forma in correctionibus tenenda.

In infligendis correctionibus, & punitionibus Nostrorum delinquentium, Prælati Societatis, ad quos id noscitur spectare, postpositis iuris apicibus libere procedere possunt, secundum consuetudines approbatas, & generalia Instituta Societatis facta, aut facienda, obseruatis in hoc deliberatione, ac maturitate debita. Concessit Bonifac. ix. Minoribus, vt in Monum. eorum fol. 202. pag. 2. concess. 499.

Omnibus Superiorib.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

§. 2.

Omnes Præpositi per se, vel alios quosuis, Societatis insolentes, & qui id mereri videbuntur, possunt libere excommunicare, capere, incarcerare, & alias suæ disciplinæ submittere; & ad id, si opus fuerit, auxilium brachij secularis inuocare. Paul.iij.pag.33. Facultas excõmunicandi nostros, incarcerãdi, &c.

Cõmunicatur omnibus Superioribus quoad alia ab excommunicatione, respectu cuius facultas sit penes Prouincialem, prout dictum est verb. Apostatæ §.4. Quibus Superioribus communicetur.

An a correctione Regulæ liceat appellare Vide supra verb. Appellatio.

Dicimæ.

Vide verb. Exemptio. §.4.5.& seq.

Declaratio.

Circa declarationem nostrarum Constitutionum, & priuilegiorum, ac nostri instituti, Vide quæ dicuntur verb. Generalis §. 5. & 6. Declaratio priuilegiorũ & constitutionum.

Item

Item vide quæ peculiariter circa priuilegiorum declarationem habentur verb. Priuilegia §.4. Pro declaratione autem dubiorum conſcientiæ, Vide verb. Scrupuli.

Dignitas.

Præpoſitus Generalis abſque Societatis cõſenſu, vel aliquis ex Socijs huiſmodi abſque Generalis Præpoſiti expreſſa licentia, electioni ſeu prouiſioni de illius in quamcumque dignitatem per quemcumque Principem, vel quodcumque Capitulum, aut alios ad id auctoritatem habentes, factæ conſentire, aut vt ad illam admitti, ſeu alicuius prælationis, & dignitatis in eadem Societate, ſi eam occulta, aut manifeſta ambitione quæſiſſe conuincetur, capax eſſe nullatenus poteſt Paul.iij.pag.30.

Omnibus etiam Generali interdicitur acceptatio cuiuſcumque dignitatis extra Societatem.

Ad ſacerdotium vel ad profeſſionem, ad cuiuſuis gradus mutationem nemini aſpirare licet Greg.xiiij. conſt.pag.289.

Diſpen-

Dispensatio.

§. 1.

Potest Præpositus Generalis per se, vel per alios ad id deputatos, dispensare cum jis omnibus, qui sub Obedientia Societatis degunt super irregularitate, si quam incurrerint, eo quod excommunicati aut suspensi, aut interdicti, aut in loco interdicto diuina officia celebrarint, aut Ordines susceperint, nisi excessus dispensandorum sit adeo grauis, vt ad Sedem Apost. sint remittendi iuxta explicationem Sixti iiij. Sic tamen dispensati, nisi mox Ordinem intrare, & peractis experientijs secundum Societatis Constitutiones vota emittere parati sint, etiam si super hoc induciæ eis a Prælatis Societatis concedantur, eo ipso in pristinas sententias reincidant. Paul. iij. pag. 32. & seq. Facultas dispensandi super irregularitate.

Hac facultate vti possunt omnes Superiores. Communicatur omnibus Superioribus.

§. 2.

Præpositus Generalis, & de eius licentia Prouinciales, ac eorum Vicarij, & loca tenentes possunt cum Religiosis Societatis defe-

 ctum,

Facultas dispensandi super defectũ natalium, homicidij, bigamię excepto, &c.

ctum natalium quouis modo patientibus, & quauis ex causa irregularibus, præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum, postquam in Societatis Ordine vota emiserint, dispensare, vt ad sacros Ordines, ac eorum vsum; & vt prædictum defectum natalium patientes ad quamuis administrationem Societatis eligi, recipi, & assumi, liciteq. eam exercere possint. Paul. iij. pag. 40. Idemq. ferme habetur in Monum. Minor. fol. 144. concess. 352.

Conceditur Prouincialibus.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus. Siquis vero post ingressum in Societatem inciderit in irregularitatem, quæ dicitur ex defectu lenitatis, conceditur etiam reliquis Superioribus, & Confessarijs facultas cũ eo dispensandi.

§. 3

Facultas dispensandi cũ nostris super irregularitate homicidij cum limitat.

Possunt Præpositus Generalis, ac Prouinciales dispensare cum Nostris sibi subditis in irregularitatę homicidij: dummodo tales homicidæ non sint certi, quod ipsi actualiter occiderunt, nec pro certo sciant, quod fuerunt tales mandatores vel auxiliatores homicidij, quod sine illis nullo modo fuisset tale homicidium perpetratum. Concessit hoc Sixtus iiij. Ordini Min. vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 102.

Hæc

Hæc facultas reſeruatur Præpoſito Generali.

Generali reſeruatur.

§. 4.

Poteſt Præpoſitus Generalis, & alij quinquaginta ex Præpoſitis Domorum, ac Rectoribus, ab eo pro tempore nominandi, cũ Noſtris diſpenſare in omnibus caſibus, nullo excepto, in foro conſcientiæ tantum. Diſpenſatio autem in homicidio voluntario citra altaris miniſterium conceditur. Sixtus iiij. Carthuſienſibus ſub Datis Romæ apud ſanctum Petrum Anno Domini 1481. xvij. Kal. Aprilis Pontificatus ſui anno xj. & habetur in Manuſcrip. fol. 48.

Facultas diſpenſandi in omnib. cum noſtris in foro conſcientiæ.

Hæc facultas communicatur Prouincialibus. Sed in irregularitate ex bigamia, & ex homicidio voluntario procedente ſoli Præpoſito Generali reſeruatur.

Quibus Superioribus concedatur.

§. 5.

Poteſt Præpoſitus Generalis in foro conſcientiæ diſpenſare cum perſonis noſtræ Societatis ſuper omni irregularitate etiam in illis caſibus, in quibus Papa ſibi vicem reſeruat, ſcilicet in morte, in membrorum obtruncatione, & enormi ſanguinis effuſione; dum tamen aliquid eorum trium notorium non ſit, & hoc propter ſcandalum. Conceſsit Martin. v. Prioribus ſancti Benedicti Vallis Oleti,

Facultas diſpenſandi cũ noſtris ſuper omni irregularitate etiã in caſibus Papæ reſeruatis.

vbi habetur originale, & refertur in Comp. Min. Verb. Dispensatio. §.24.

§. 6.

Quilibet ex Nostris pōt semel in vita dispensari à Confessario deputato super irregularitate qualicunque.

Per priuilegium Monachorum sancti Hieronymi in Hispania quilibet Nostrorum potest semel in vita dispensari in foro conscientiæ à Confessario per Superiorem deputato super irregularitate, quacumque occasione contracta. Concessit Sixtus quartus, vt in libro Priuilegiorum dicti Ordinis, titulo 12. fol. 36. & refertur in Manuscriptis fol. 39. pag. 2.

Communicatur omnibus Superioribus.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint, præterquam in irregularitate ex Bigamia, & alijs tribus casibus in superiori §. contentis, qui Præposito Generali reseruantur.

Vsus facultatum dictarum.

Facultatum, quæ proxime præcedentibus quatuor §§. continentur, vsus esse non potest, in quibus ea Concilio Tridentino sess. 14. cap. 7. repugnant; nisi in foro conscientiæ tantum, in quo licet illis vti iuxta ea, quæ habentur Verb. Concilium Tridentinum. §. 3.

Facultas dispēsandi cir.

§. 7.

Potest Præpositus Generalis per se, vel

per

per alios Professos, quos elegerit, dispensare cum nostris circa ieiunia, & cibos prohibitos. Iul.iij. pag. 66. Per extensionem tamen Greg. xiii. de qua Verb. Communicatio gratiarum. §. 4. id facere potest per quemlibet alium Societatis. Per concessionem autem Eugenij iiii. factam Monachis sancti Hieronymi, vt refertur in Comp. Minor. Verb. Ieiunium. §.7. Præpositi Domorum, ac Rectores possunt dare licentiam de consilio Medici, vel sine eo, si commode non possit haberi, vt nostri familiares Domorum, aut Collegiorum infirmi, seu debiles possint comedere carnes,& oua, seu alia sanis interdicta in quadragesima, & aliis ieiuniis Ecclesiasticis sine licentia Diœcesani; vel quod non teneantur ieiunare in prædictis temporibus etiam sine consilio Medici.

ca ieiunia,& cibos prohibitos cum nostris.

Etiam cum nostris familiaribus.

Hæc facultas, quoad gratiam à Iul.iij. factam communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint. Facultas vero Eugenij solis Superioribus.

Communicatur omnibus Superiorib.

§. 8.

Possunt nostri Confessarii, si sint viri docti, & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commissione Prouincialis, dispensare in foro conscientiæ ad petendum debitum cum iis, qui consanguineum, vel consanguineam

Facultas dispensandi ad petendũ debitum cum consanguineis.

ſui coniugis poſt Matrimonium carnaliter cognouerunt. Pius v. Franciſcanis de obſeruantia 27. Septembris anno 1569. vt in Manuſcrip. fol.79.

Conceditur Prouincialibus.

Facultas haec conceditur Prouincialibus, & alijs Confeſſarijs, quibus ipſi per ſe, vel per alios eam commiſerint, admonito pœnitente, vt ſi coniugi ſit ſuperſtes, iterū ne contrahat abſque diſpenſatione impedimenti inceſtus impedientis, ſi eo loco voluerit contrahere, vbi illud non fuerit conſuetudine legitime abrogatum.

§. 9.

Facultas diſpenſandi ad petendū debitum cum ligatis voto ſimplici caſtitatis.

Poſſunt noſtri Confeſſarii, ſi ſint viri docti, & iuxta formam Concil. Trid. approbati, ex commiſſione Prouincialis diſpenſare ad petendum debitum cum his, qui poſt votum ſimplex Caſtitatis matrimonium contraxerunt. Conceſſit Pius v. Franciſcanis 26. Octobris anno 1569. vt in Manuſcrip. fol.79.

Cōmunicatur Prouincialibus.

Communicatur ijs, quibus & praecedens gratia fuit communicata, admonito pœnitente, vt ſi coniugi ſuperuiuat, votum ſeruet.

§. 10.

Facultas diſpenſandi in votis, etiam Epiſcopo reſeruatis.

Per facultatem Benedictinis conceſſam à Martin. v. poſſunt noſtri Confeſſores deputati diſpenſare in votis, etiam Epiſcopo reſeruatis.

tis. habetur in manuscript. fol. 39. pag. 2. & in Compendiolo Benedictinorum Vallis Oleti pag. 45. & seq.

Haec facultas communicatur omnibus Superioribus, & alijs Confessarijs, quibus ipsi eam commiserint. Communicatur omnibus Superioribus.

Vide quæ habentur verb. Commutatio. §. 2. Et qualiter nostri Superiores possint per se ipsos dispensare cum nostris sibi subditis in omnibus irregularitatibus, & alijs, perinde ac possunt Episcopi cum clericis, & laicis sibi subiectis, etiam vigore Concil Trid. Vide iuxta ea, quæ habentur infra verb. Prælati. §. 3. Vide item quod peculiariter dicitur circa Vltramontanos quoad relapsum in hæresim, vel apostasiam verb. Absolutio. §. 8. Et quod contentis hoc verbo non obstet Concil. Trident. in foro conscientiæ, Vide verb. Concilium. §. 3. Vide plura de dispensatione.

Domus.

§. 1.

Quomodo Domos vbique possit habere Societas; & eo ipso quod sunt constructæ, Facultas vbique habēdi domos, &c.

vel donatæ, censentur erectæ, & confirmatæ Apostolica auctoritate, Vide verb. Bona. §. 1.

§. 2.

Domus probationis habere possunt reditus.

Domus probationis Societatis possunt habere reditus. Pius iv. 19. Augusti. 1561. confirmauit pag. 83. & Greg. xiij. in sua Constitutione viij. Kal. Iulij. 1584. pag. 227. adiuncta pag. 232.

Donationes.

Vtrum donationes piæ commutari possint, ex vno vsu in alium, Vide verb. Commutatio. §. 3. & alia circa donationes, Vide verb. Bona. §. 1. 4. & 6.

Dubia.

Vide quæ dicuntur supra verb. Declaratio.

Ecclesia.

§. 1.

Possunt nostri facere benedici, aut consecrari Ecclesias Societatis cum Cœmeterijs, & primum lapidem poni per quoscumque Episcopos, si Diœcesani vltra quatuor menses id facere distulerint. Paul. iij. pag. 39. Idem quoad altaria consecranda concessit Honorius Minoribus, vt in eorum Mon. fol. 101. concess. 212. Facultas benedicẽdi, & consecrandi Ecclesias, & Cœmeteria.

§. 2.

Possunt omnes Præpositi, ac Rectores, etiam aqua per eos benedicta, præsertim in locis remotis, vbi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, libere, & licite reconciliare nostras Ecclesias, Cœmeteria, & Oratoria, & eorum quodlibet, sanguinis seu seminis effusione, seu alias quomodolibet pollutas, seu polluta, quoties opus fuerit. Concessit Leo x. præfatis Minoribus, vt habetur in eorum Supplem. fol. 16. pag. 2. & refertur in eorundem Compend. verb. Benedicere. §. 14. Facultas & qualis reconciliandi Ecclesias.

Hæc facultas omnibus Superioribus communicatur. Communicatur omnibus Superioribus.

§. 3.

§. 3.

Facultas corpora exhumandi.

Possunt omnes Præpositi, ac Rectores, in suis Ecclesijs, & capellis exhumare corpora Defunctorum, & ad alias sepulturas in eisdem Ecclesijs suis transferre de consensu illorum, quorum interest. Concesit Leo x. Minoribus, vt in eorum Supplemen. fol. 58. pag. 2. conceß. 162. adiuncto fol. 60. pag. prima ante finem.

Vsus sit priuatus.

Huius facultatis vsus sit priuatus tantum non solemnis, vel publicus.

§. 4.

Facultas transferẽdi, & mutandi Ecclesias.

Adueniente casu necessitatis possunt Ecclesiæ nostræ transferri, & mutari, de vno loco ad alium; & locus prioris Ecclesiæ reduci ad vsus humanos secundum commoditatem dictorum locorum, & Collegiorum, seu Domorum, modo tamen materia ædificiorum, ponatur in Ecclesia alia. Concessit Leo x. Viuæ vocis orac. Minor. vt habetur in eorum, Supplem. fol.92. pag.2. conceß. 277.

Communicatur Prouincialibus.

Hac facultas communicatur omnibus Prouincialibus, ea tamen non vtantur, nisi raro, & erecta cruce.

§. 5.

§. 5.

Qui ausu temerario præsumpserint Ecclesias, aut loca nostra infringere, aut in illis violentiam damnabilem exercere, ipso facto incurrunt excommunicationem, à qua absolui nequeunt, nisi per Sedem Apostolicam, vel per Conseruatores ab eadem Nostris, aut Societati deputatos. Concessum est Franciscanis, vt in eorum Monum. fol. 105. concess. 226. & Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 55. pag. 1.

Nostras Ecclesias, aut loca infringentes excõmunicantur ipso facto.

Quas indulgentias consequantur, qui nostras Ecclesias, aut alia pia loca Societatis visitant, Vide infra verb. Indulgentiæ. Vide etiam quod habetur verb. Missa. §. 2. & verb. Immunitas, & verb. Benedicere. §. 1.

Eleemosynæ.

Mandatur Ordinarijs, eorumque Vicarijs, seu Officialibus, & Curatis, ac alijs quibuscumque, qui ne Christi fideles nobis eleemosynas erogare præsumant, suadere, ac etiam sub censuris inhibere, ac erogantes excommunicatos fore, prædicare, seu prædicari facere, seu pronunciare præsumunt, vt ab huiusmodi persuasionibus, inhibitionibus, & mã-

Nobis eleemosynas prohibere conãtes quibus pœnis subiacent.

datis

datis omnino abstineant: persuadentesque, & inhibentes, & huic mandato non curantes obtemperare, nisi pœnituerint, & persuasiones, & inhibitiones, ac prædicta reuocauerint, intra triduum postquam fuerint requisiti, eo ipso Ordinarij incurrunt interdictum ingressus Ecclesiæ, ac suspensionem à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum: inferiores vero ab eis, sententiam excommunicationis ipso facto incurrunt. Concessit Sixtus quartus Minor. vt in eorum Monum. fol. 149. pag. 1. concess. 363.

Communicatur Prouincialibus. *Facultas requirendi, de qua in hoc §. communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.*

Vide quod circa eleemosynas habetur, verb. Commutatio. §. 4.

Emphiteusis.

An Emphiteutica bona posſint nobis donari, Vide verb. Bona. §. 6. An & quomodo possint bona Societatis dari in Emphiteusim, Vide verb. Alienatio. §. 2.

Eucha-

Euchariſtia.

§. 1.

Poteſt Societas in ſuis Eccleſijs decenter tamen, ſacroſanctam Euchariſtiam ſeruare. Paul. iij. pag. 41.

Falcultas Euchar. tenendi.

§. 2.

Omnes Chriſti fideles quouis anni tempore Rectorum Parochialium Eccleſiarum licentia minime requiſita, poſſunt à Noſtris ſacram Euchariſtiam accipere, præterquam in feſto Paſchæ Reſurrectionis Dominicæ, & in mortis articulo, niſi neceſsitas vrgeat. Paul. iij. pag. 41.

Omnibus licet quocunque tempore Euchar. ſumere à noſtris Paſchate excepto.

Quamuis in Societatis Conſtitutionibus parte 7 cap. 4. D. exponatur feſtum Paſchæ iuxta communem conſuetudinem, intelligi eam hebdomadam, quæ ipſum diem Reſurrectionis præcedit, & ſimul eam, quæ ſubſequitur; excipi verò eos, quos ius ipſum excipit, necnon qui iam ſuis parochijs ſatisfecerint: per priuilegia tamen Minorum reſtringi poteſt prædicta expoſitio ad ipſum diem Reſurrectionis; is enim ſolus dies exceptus eſt Minoribus de Obſeruantia, per Nicolaum V. & & Sixtum quartum

Quomodò intelligatur dies Paſchatis.

quartum iuxta id, quod in §. sequenti dicitur: cuius quidem facultas, & huius etiam §. communicatur omnibus Sacerdotibus. nunquam tamen in alienis Ecclesiis sine licentia eorum, ad quos pertinet, hoc Sacramentum ministrabunt.

§. 3.

Etiam die Paschatis de licentia Parochi.

Possunt Nostri Sacerdotes ministrare Sacramentum Eucharistiæ omni tempore, præterquam in die Resurrectionis Domini, immo etiam dicto die licebit, sed tunc non nisi accedente Rectoris Parochialis, aut Diœcesani licentia, vt constat ex Monum. Min. fol. 114. concess. 149. & 150. iuncto Supplem. fol. 58. concess. 160.

§. 4.

Potest in nostris Ecclesiis Sacramētū ministrari à nostris, alijsque personis.

Possunt Nostri, in nostris Ecclesiis ministrare, ac ministrari facere Sacramentum Eucharistiæ quibuscūque personis, quoties opus fuerit. Concessit Iulius secundus. Minimis, vt habetur in Supplem. Minor. fol. 11. pag. 2. concess. 143.

Communicatur Superioribus.

Communicatur Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide quæ habentur infra verb. Sacramenta, & supra verb. Altare.

Excom-

Excommunicatio.

§. 1.

Si Præpositi aut Rectores sententiam excommunicationis in aliquem nostræ Religionis in Congregatione, vel Communitate ferre velint, non tenentur eam scripto proferre, non obstante pœna iuris. Leo x. Min. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 2. concess. 291. Quomodo excommunicatio proferenda.

Si in aliquo casu opus esset hac facultate, quilibet Superior, qui excommunicare potest, ea vti poterit. Quilibet Superior vti potest.

§. 2.

Nostri Confessores absoluendo in foro conscientiæ excommunicatos, non tenentur seruare formam, quæ obseruatur in publicis absolutionibus, scilicet flagellationem cum Psal. Miserere mei, &c. Leo x Minorib. vt in eorum Suppl. fol. 59. concess. 174. In absolutione ab excommunicatione non tenentur seruare formam.

§. 3.

Nicolaus iv. noluit Fratres ligari aliqua sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti, vel hominis, nisi nominatim fie- Nisi nominatim nostri, non possunt excommunicari, &c.

ret mentio; nec sufficeret, si diceret in sententia generali vt perinde valeant, ac si essent nominati expresse. Habetur in Cæremoniali, seu Pontificali in Bibliotheca Vaticana.

A quibus Excommunicationibus Nostri possunt absoluere, Vide verb. Absolutio. Et an Nostri posint commorari in terris excommunicatorum, &c. Vide verb. Hæretici. §. 1. Vide etiam circa hoc verbum, quæ habentur verb. Correctio. §. 2. & verb. Apostatæ. §. 7. verb. Interdictum, ac verb. Prælati. §. 2.

Exemptio.

§. 1.

Societas, eiusque bona eximuntur ab ordinarijs.

Societas, & vniuersi illius Socij, ac personæ, illorumque bona quæcumque ab omni Superioritate, iurisdictione, & correctione Ordinariorum sunt exempta, ac libera, susceptaque sub Sedis Apostol. protectione. Paul. iij. pag. 34. & idem corroboratur priuilegio concesso Prædicatoribus, de quo in Supplemen. Minor. fol. 80. pag. 1. & seq. Iuxta quod tam personæ, quam res Societatis eximuntur à iurisdictione quorumlibet Ordinariorum, & Prælatorum, ac personarum Ecclesiastica-rum,

rum, ac in ius & proprietatem B. Petri, & Sedis Apostol. & sub eorum speciali, & immediata protectione suscipiuntur, ita quod præfati Prælati, aut quæuis alia persona nequeat etiam ratione delicti, seu contractus, vel rei de qua agitur, vbicumque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipsa consistat, iurisdictionem quomodolibet exercere. Pariter qui sunt de Societate per literas Apostolicæ Sedis, aut Legatorum, seu Delegatorum ipsius conueniri à quocumque minime possunt, nisi huiusmodi Apostolicæ literæ de hoc indulto, & Ordine nostro expressam faciant mentionem. Concessum est Min. vt in eorum Monum. fol. 140. concess. 120.

Immediate subijciuntur Sedi Apostolicæ.

Neque ab aliquo conueniri possunt.

Quibus tamen casibus Tridentina Synodus nos Episcopis subiecerit, patet multis locis, vt sess. 5. cap. 2. de Reform. sess. 6. cap. 3. de Refor. sess. 7. c. 7. & 14. de Refor. a Vers. Addendo & infra Item sess. 25. c. 16. §. Nullus, & sess. 24. cap. 1. de Refor. Matrim. Vers. quod si quis parochus, & c. 2. de Refor. & ibidem c. 4. Vers. Nullus. Item sess. 25. cap. 4. Vers. Qui vero, & seq. & c. 11. & 13. quoad præcedentias, & 14. ac 16. in fine de Regul. præter alia, quæ suis locis in hoc Compendio nonnunquam reperientur.

Quibus in casibus per Conc. Trid. subijcimur Episcopis.

§. 2.

Nostri post tria vota substantialia, etiam simplicia, ab ordinarijs eximuntur.

Eos, qui in Societatem admissi, biennio probationis peracto, tria vota substantialia, tametsi simplicia emiserint, aut in futurum emittent, a quorumuis Ordinariorum, & Delegatorum, seu aliorum iudicum iurisdictione omnino exemptos esse. Habetur in Constitutione Greg. xiii. pag. 233.

§. 3.

Nostri sine Superioris, consensu ad quoduis officium siue exercitium etiã à Cardinalibus, &c.

Nullus ex Religiosis, sub Obedientia Societatis degentibus, à quibusuis quacumque Ecclesiastica, vel seculari dignitate, seu auctoritate fungentibus, etiamsi Cardinales sint, vel Patriarchæ, Synodi, Communitates, Capitula, aut officij hæreticæ prauitatis Inquisitores, ac Commissarij, vel Iudices, tam ipsius officii, quam Ordinarii, vel Delegati, ad quoduis munus, officium, vel exercitium, etiam in defectum aliorum, absque expresso sui Superioris consensu, ac etiam mandato adigi, vel cogi potest. Greg. xiii. pag. 238.

§. 4.

Non tenentur soluere decimam etiam Papalem.

De Domibus, ac Collegiis, & eorum prædiis, hortis, aliisq. locis, quæ iuxta nostrum institutum habere possumus; aut de ijs, quæ pro eisdem emendis, nobis pro tempore legari, aut donari contigerit; & denique de

aliis

aliis bonis per Societatem, eiusq. Collegia possessis, & obtentis; non tenemur soluere aliquam Decimam etiam Papalem, seu Canonicam portionem exhibere, nec ad praestationem procurationum, aut exactionum collectarum, vel prouisionum quarumcunque, nec ad id etiam per literas Apostolicas compelli, nisi eiusmodi literae de hoc indulto de verbo ad verbum, ac de Societate fecerint mentionem. Quod si per sedem Apost. ex pijs legatis, dispositis, vel relictis aliqua pars alteri piae, vel non piae causae sit concessa, aut concedetur, Nostri, ac nostra, seu nobis legata, & relicta, aut alias in nostrum fauorem disposita, sub his concessionibus non comprehenduntur, nisi de nobis, & hoc indulto, & Pontificis voluntate specifica fiat mentio in eisdem, & non per clausulas generales idem importantes. Paul. iii. pag. 37. & seq.

§. 5.

Ea quae praecedenti §. sunt praescripta, cum specifica mentione Domuum probationis confirmauit Pius iiii. pag. 84. & seq. exemptionemq. pro potiori cautela concedendo à quibusuis decimis etiam Papalibus, praedialibus, personalibus, quartis, medietatibus, & aliis fructuum partibus, subsidiis etiam caritatiuis, & aliis ordinariis oneribus, etiam

Praecedentis §. amplatio per Gregor.

pro expeditione contra infideles, defensione patriæ, ac alias quomodolibet, etiam ad Imperatorum, & inferiorum Principum instantiam impositis; & quamuis in ipsa impositione caueatur, quod nulla prorsus exemptio cuiquam aduersus illa suffragetur. Idemque per omnia confirmauit Greg. xiii pag. 180. & seq. vbi quoad hoc derogat dispositioni cap. Nuper. de Decimis.

§. 6.

Eximuntur etiam à gabellis &c.

Eadem exemptione quoad pleraque ex dictis gaudet Societas per priuilegium Eugenii iiii. concessum Monialibus S. Claræ; quod habetur in Monum. Min. fol. 40. pag. 2. & seq. vbi & quoad gabellas expresse exemptio conceditur: habetq. præfatum priuilegium insignes clausulas, ne derogari possit. Similiter & quoad pleraque ex prædictis suffragatur aliud priuilegium Eugenii concessum Dominicanis, de quo in Supplem. Min fol. 80. vbi expresse etiam eximuntur, ne pedagia, & thelonea, & alias exactiones quibusuis Regibus, seu aliis personis Ecclesiasticis, vel secularibus soluere teneantur.

§. 7.

Eximuntur à quacunq. collecta seu contributione

Per priuilegium concessum Ordini S. Ioannis Hierosolymitani, eximuntur etiam Nostri amplissime à quacumque iurisdictione,

ne, & à quacumque collecta, seu contributione ratione personarum, vel rerum etiam ad refectionem pontium, fontium, furnorum, murorum, seu Ecclesiarum, etiam si forsan eatenus per abusum, seu alterius priuilegium, vel negligentiam, etiam per longissimum tempus taliter obseruatum non fuisset. Concessit Clem. vii. vt habetur in Manuscrip. fol. 74. pag. 1.

ne ratione personarum, vel rerum ad refectionē pontium, &c.

§. 8.

Per Priuilegium item Congregationis Canonicorum S. Saluatoris, definitum est, ne quis Rex, Principes, Duces, Marchiones, Barones, Milites, Nobiles, Laici, Communitates, Vniuersitates, Magistratus, Rectores, & Officiales Ciuitatum, Terrarum, Castrorum, & diœcesum quarumcumque nostris seu rebus, seu personis audeant, vel præsumant gabellas, talias, datia, collectas etiam pro pontium refectionibus, aut viarum reparationibus, aliaue onera, seu grauamina inferre, indicere, vel imponere; aut indicta, & imposita exigere, sub excommunicationis, & maledictionis æternæ pœnis. quas, nisi præsentium habita notitia prorsus destiterint, ipso facto incurrant. Habetur in Manuscript. fol. 68. pag. 1. Simileq. omnino ex priuilegijs Camaldulensium habetur eodem libro fol. 22. pag. 2.

Supradicta non possunt nostris imponi à Regibus & Principibus.

Supradictorum notificatio cõicatur Prouincialibus.

Facultas, vt fiat dicta notificatio communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.

§. 9.

Imponentes ipso facto excõmunicantur.

Per priuilegium Minorum, de quo in Monum. eorum fol. 260. concess. 656. imponentes angarias, vel alias impositiones, vel alia quæuis damna Nostris; sunt excommunicati ipso facto. & si contumaces ab his non destiterint, à solo Papa possunt absolui.

§. 10.

Nostri non tenentur visitare aut inquirere, vel Monialium curam suscipere.

Non tenentur Nostri etiam per literas Apost. nisi de hoc indulto, & Societate expressam fecerint mentionem, officium correctionis, seu visitationis, aut inquisitionis Monasterijs, vel Ecclesijs, seu quibuscumque personis impendere, vel procedere ad cognitiones causarum, citationes partium, & denunciationes sententiarum, interdicti, vel excommunicationis, nec denique recipere curam Monialium, seu quarumlibet personarum religiosarum. Paul.iii. pag. 56. & seq. Nec item cogi possunt ad audiendas Monialium confessiones, vt à Clem. concessum est Minoribus, prout habetur in eorum Monum. fol. 140. concess. 321.

Notãda circa Concil. &c.

Obseruandũ nihilominus est circa hoc, quod definitũ est in Cõc. Trid. sess. 25. c. 12. de Regul.

§. 11.

§. 11.

Noſtri non tenentur iurare de calumnia; Conceſſit Honorius iij. Carthuſienſibus, vt in manuſcript. fol. 48. pag. 1. Nec inuiti cogi poſſunt ad teſtimonium perhibendum Iul. ij. Canonicis S. Saluatoris, vt d. Libro fol. 67. pag. 2.

Non poſſunt cogi ad teſtimonium perhibendum.

§. 12.

Per priuilegium Eugenij iv. conceſſum Monachis S. Benedicti Congregationis Italiæ, quod refertur in Compen. Minor. verb. Exemptio §. 33. cogi non poſſumus ad hoc vt in noſtris locis Miſſæ, aut alia diuina celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur cauſæ ciuiles, ſeu criminales, proceſſiones conuocentur, aut Synodus, conuentus, ſeu quæuis congregationes tam Eccleſiaſticarum, quam laicarum perſonarum congregentur, ſeu quod loca noſtra deputentur ad vſum, hoſpitium, habitationem, detentionem, & incarcerationem Eccleſiaſticarum, vel laicarum perſonarum. Et præſumens attentare contra omnia, aut aliquod prædictorum, cuiuſcunque conditionis, aut ſtatus ſit, niſi facta ei de huiuſmodi indulto notitia, deſtiterit, ipſo facto ſententiam excommunicationis incurrat.

Plures Noſtrorũ exemptiones.

Contrauenientes excõmunicantur.

Prouinciali communicatur.

Facultas notificandi, cuius in hoc §. fit mentio, communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.

Vide verb. Prælati. §. 2. & verb. Processiones. & verb. Priuilegia. §. 11. & verb. Inquisitores.

Extrema vnctio.

Infirmis intra nostras domos administrari potest extrema vnctio.

Possunt Nostri ijs, qui intra septa Collegiorum, seu Domorum infirmati fuerint, Extremam vnctionem Apostolica auctoritate libere, & licite Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuscumque Episcopi, vel Superioris licentia, vel assensu nullatenus requisito ministrare. Concessum est Benedictinis, vt in Compend. Minor. verb. Vnctio extrema. §. 1.

Vide verb. Sacramenta, & verb. Familiares. §. 1. & 2.

Familiares.

§. 1.

Possumus administrare omnia Sacramenta ijs omnibus, qui in nostris morantur obsequiis, eosque in nostris Cœmeterijs sepelire. Paul. iij. pag. 54. Et per concesionem Martin. v. Monachis S. Benedicti factam, vt in Compend. Minor. verb. Familiares. §. 10. possunt Nostri ministrare familiaribus nostris, tam intra, quam extra septa Collegiorum, seu Domorum commorantibus, Ecclesiastica Sacramenta, quoties opportunum fuerit. Quibus nostri ministrare posiũt Sacramenta.

Præter Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit administrari, atque adeo ijs solis, qui in Domibus, Collegijs, Residentijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiam de sepultura intelligatur. Extra septa vero cum illis perinde, atque cum alijs agatur, prout habetur verb. Sacramenta. Declaratio præcedẽtis.

§. 2.

Possunt Nostri famulis nostrarum Domorum Nostris famulis etiam

Paſchatis tẽpore omnia Sacramenta miniſtrãda.

rum ac Collegiorum in habitu ſeculari deſeruientibus, quoties opus fuerit, etiam Paſchatis tempore, & in mortis articulo, in noſtris Domibus, Collegijs, & Eccleſijs, Euchariſtiæ, & Extremæ vnctionis Sacramenta miniſtrare: & ſepulturæ beneficium, cuiuſuis licentia ſuper hoc minime requiſita impendere. Leo x. Minimis, vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Communicatur Superioribus.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipſi eam communicauerint.

§. 3.

Noſtri famuli poſſunt abſolui à noſtris à quibuſcumq. homicidio voluntario excepto.

Famuli, & ſeruitores noſtri poſſunt eligere Confeſſorem de Societate, qui audita eorum confeſſione pœnitentiam ſalutarem eis iniungendo, abſoluat eoſdem ab omnibus criminibus, exceſsibus, & cenſuris Eccleſiaſticis: & diſpenſet cum eis in omnibus irregularitatibus, ſi quas forte contraxerint (homicidio voluntario, & mutulatione membri ſemper exceptis) & eis remiſsionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat. & hoc idem poſsit in articulo mortis. Sixtus Minor. Viuæ vocis oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. conceſs. 131.

Declaratio præcedẽtis.

Per hoc tamen non conceditur Noſtris in *caſibus*

casibus Bullæ Cœnæ se immiscere. Et quod attinet ad facultatem dispensandi in irregularitatibus, electus ex Nostris ea non vtatur, nisi fuerit Superior, aut de Superioris licentia; idque in foro conscientiæ tantum.

§. 4.

Omnes qui sunt in seruitio Societatis, consequuntur indulgentiam plenariam in morte, & semel in vita de reseruatis. Sixtus iv. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 96. & in Comp. eorundem verb. Familiares. §. 8.

Qui sunt in seruitio Societatis cõsequuntur plenariã indulgentiam.

§. 5.

Per priuilegium Alex. iv. concessum Fratribus hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, nemo sine speciali mandato Romani Pontificis seruientes Societati, etiam laicos, donec in seruitio Domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto potest subijcere: & aliter lata, irrita est sententia, & inanis. Refertur in Comp. Minor. verb. Familiares. §. 11.

Dum sunt in nostra domo, non possunt excommunicari.

Aduertatur tamen ad id quod habetur in Concil. Trident. sess. 7. cap. 14. de Reform. & sess. 14. cap. 4. & 5. de Reform. & sess. 24. cap. 10. & 11. de Reform. Item aduertatur, quod in casibus, in quibus priuilegia nostra nobis non inseruiunt, priuilegium §. istius

Aduertenda Conc. Trid.

circa

circa eosdem casus nostris familiaribus nil proderit.

Vide verb. Interdictum. §. 2. & 4. cum admonitione, quæ ibi habetur in fine eiusdem verb. Vide etiam quod habetur verb. Conseruator. §. 1.

Feudalia bona.

Vtrum bona feudalia posßint donari Societati, Vide supra verb. Bona. §. 6.

Fundatores.

Vide verb. Indulgentiæ. §. 30.

Generalis.

§. 1.

Generalis statim post electioné fit verus Societ. Præposit. cũ libera administratione, &c.

Præpositus Generalis eum primum electus est iuxta Societatis Constit. eo ipso fit verus ipsius Religionis Præpositus, cum libera, & om-

omnimoda cura, & administratione omnium, quæ ad felix regimen, & prosperam directionem Societatis pertinent. potestque plenam exercere iurisdictionem in omnes sub eius Obedientia degentes, vbicumque commorantes, etiam exemptos, etiam quascumque facultates habentes. Paul. iij. pag. 29. Per priuilegium vero Eremitarum Sancti Augustini, eo ipso quod electioni de se factæ consentit, auctoritate Apostolica confirmatus intelligendus est; & libere administrare, & exercere potest, quæ ad suum officium pertinent, reiecta quauis appellatione subditorum sibi ratione dicti officij, quæ ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, mandatis, & decretis Regulari disciplina eorumdem quomodolibet interponi continget. Habetur in priuileg. dicti Ordinis fol. 35. pag. 2. & refertur in Supplem. Minor. fol. 133. pag. 1.

§. 2.

Præpositus Generalis potest suos quocumque locorum, etiam inter infideles mittere, ac reuocare: & à Sede Apostolica sine certi temporis limitatione missos, eum expedire ad Dei gloriam, & animarum auxilium iudicabit, aliò transferre. Paulus iij. pag. 30.

Potest suos mittere etiā ad infideles, & reuocare.

§. 3.

§. 3.

Etiam cum ad inquirendũ cõtra hæreticos mittuntur.

Si qui è Nostris ad prædicandum crucem, vel ad inquirendum contra hæreticam prauitatem, seu ad alia similia negotia deputati fuerint, potest Præpositus Generalis, cum expedire iudicabit, eos remouere, & alio transferre, ipsisque, vt superſedeant iniungere, ac alios in eorum locum substituere. Paul. iij. pag. 31.

§. 4.

Facultas celebrandi cõtractus.

Omnis facultas celebrandi contractus est penes Præpositum Generalem. Pius v. pag. 102. & seq.

§. 5.

Facultas declarandi dubia Constitutionũ, &c.

Facultate concessa Ordini Prædicatorum possunt Præpositi Generales Societatis, auctoritate Apostolica declarare (quoad serenitatem illarum conscientiarum, quæ sibi subiectæ sunt dumtaxat) dubia, quæ super nostris Constitutionibus, priuilegijs, indultis, gratijs, & exemptionibus à Sede Apost. concessis, & concedendis emerserint. Iul. ij. in priuilegijs Prædicat. fol. 173.

§. 6.

Dubia Constitutionum, &c. ad Generalem remittenda.

Si quid dubij de pertinentibus ad Institutum, Constitutiones, & priuilegia Societa-

tis

tis oriri contigerit, ad Sedem Apostol. vel ad Generalem Præpositum, aut ad eos, quibus id ipse commiserit, referatur. Gregor. xiij. in sua Constit. pag. 234.

Hæc facultas intelligitur iuxta Canonem xxi. Quartæ Congregationis generalis. Declaratio præcedentis.

§. 7.

Facultate concessa Minoribus potest Præpositus Generalis communicare suffragia indulgentiarum, orationum, ac beneficiorum spiritualium totius Societatis, Procuratoribus, & alijs quibuscumque deuotis, & benefactoribus eiusdem Societatis. Vrbanus quintus in Monum. Minor. fol. 261. pag. 1. concess. 671. Facultas cōmunicandi bona spiritualia Societatis.

§. 8.

Per priuilegia Eremitarum Sancti Augustini omnia exemplaria, seu transumpta priuilegiorum, quæ Societati fuerint concessa per breue, vel supplicationem cum clausula, vt sola signatura sufficiat, si manu alicuius Prælati, aut publici Notarij signata, aut Generalis Præpositi sigillo firmata fuerint, eamdem omnino vim habent, tam in iudicio, quā extra, ac si plumbeo sigillo obsignata essent. Iul. ij. & Leo x. in priuilegijs eiusdem Ordinis fol. 42, & 47. Habeturque in Monum. Minor. Transumpta seu copię priuilegiorū valent, si manu alicuius notarij signatæ sint.

fol.

fol. 267. pag. 2. & ſeq. conceſſ. 698. & in Supplem. eorumdem fol. 123. pag. 1.

§. 9.

Eligere Superiores eſt Generalis.

Electio Superiorum tam Prouincialium & Viſitatorum, quam quorumcumque localium penes eſt Præpoſitum Generalem. Greg. xiv. in Conſtit. pag. 286.

§. 10.

Gradum conferre.

Graduum diſcretio, & officiorum diſtinctio eſt in manu Generalis. idem pag. 287.

§. 11.

Auctoritas, &c. Generali conſeruatur.

Omnis auctoritas, omneſque facultates per dictæ Societatis Conſtitutiones, & Apoſtolica diplomata Generali conceſſæ, inuiolatæ conſeruentur. idem pag. 287.

§. 12.

Facultas corrigendi, &c.

Omnes facultates ad correctionem & punitionem alijs Ordinibus conceſſæ, Societati, eiuſq. Præpoſito conceduntur. idem pag. 288.

§. 13.

Perpetuitas, &c. Generalis.

Perpetuitas Generalis, & electio ad vitam, eiuſq. in Vrbe ordinaria reſidentia, & ſub vno capite omnium nationum collectio, confirmantur, & approbantur. Paul. V pag. 322.

Vide ver. Benedicere. ver. Communicatio gratiarum. §. 4. ver. Notarius. verb. Collegia. & alibi ſæpe in hoc Compendio.

Gra-

Gradus.

§. 1.

Scholares Collegiorum Societatis existentium in Vniuersitatibus alicuius Studij generalis degentes, si præuio rigoroso, & publico examine in eisdem Vniuersitatibus reperti fuerint idonei, & Rectores Vniuersitatum eos gratis promouere recusauerint, in prædictis Collegijs à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex inferioribus Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum, cum duobus vel tribus Doctoribus, seu Magistris per eosdem eligendis, promoueri possunt ad Baccalaureatus, & Magisterij, Licentiaturæ, ac Doctoratus gradus. Iul. iii. pag. 69. Facultas promouendi ad gradus in Vniuersitat.

§. 2.

Iidem Scholares Collegiorum existentium extra Vniuersitates, absoluto suorum studiorum cursu, & rigoroso examine præcedente, à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum cum duobus, vel tribus Doctoribus, vel Magistris per eosdem eligen- Facultas promouendi extra Vniuersitates.

Supradictorum notificatio cōmunicatur Prouincialibus.

Facultas, vt fiat dicta notificatio communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.

§. 9.

Imponentes ipso facto excōmunicantur.

Per priuilegium Minorum, de quo in Monum. eorum fol. 260. concess. 656. imponentes angarias, vel alias impositiones, vel alia quæuis damna Nostris; sunt excommunicati ipso facto. & si contumaces ab his non destiterint, à solo Papa possunt absolui.

§. 10.

Nostri non tenentur visitare aut inquirere, vel Monialium curam suscipere.

Non tenentur Nostri etiam per literas Apost. nisi de hoc indulto, & Societate expressam fecerint mentionem, officium correctionis, seu visitationis, aut inquisitionis Monasterijs, vel Ecclesijs, seu quibuscumque personis impendere, vel procedere ad cognitiones causarum, citationes partium, & denunciationes sententiarum, interdicti, vel excommunicationis, nec denique recipere curam Monialium, seu quarumlibet personarum religiosarum. Paul. iii. pag. 56. & seq. Nec item cogi possunt ad audiendas Monialium confessiones, vt à Clem. concessum est Minoribus; prout habetur in eorum Monum. fol. 140. concess. 321.

Notāda circa Concil. &c.

Obseruandū nihilominus est circa hoc, quod definitū est in Cōc. Trid. sess. 25. c. 12. de Regul

§. 11.

§. 11.

Nostri non tenentur iurare de calumnia; Concessit Honorius iij. Carthusiensibus, vt in manuscript. fol. 48. pag. 1. Nec inuiti cogi possunt ad testimonium perhibendum. Iul. ij. Canonicis S. Saluatoris, vt d. Libro fol. 67. pag. 2. *Non possunt cogi ad testimonium perhibendum.*

§. 12.

Per priuilegium Eugenij iv. concessum Monachis S. Benedicti Congregationis Italiæ, quod refertur in Compen. Minor. verb. Exemptio §. 33. cogi non possumus ad hoc vt in nostris locis Missæ, aut alia diuina celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur causæ ciuiles, seu criminales, processiones conuocentur, aut Synodus, conuentus, seu quæuis congregationes tam Ecclesiasticarum, quam laicarum personarum congregentur, seu quod loca nostra deputentur ad vsum, hospitium, habitationem, detentionem, & incarcerationem Ecclesiasticarum, vel laicarum personarum. Et præsumens attentare contra omnia, aut aliquod prædictorum, cuiuscunque conditionis, aut status sit, nisi facta ei de huiusmodi indulto notitia, destiterit, ipso facto sententiam excommunicationis incurrat. *Plures Nostrorũ exemptiones.* *Contrauenientes excõmunicantur.*

Prouinciali communicatur.

Facultas notificandi, cuius in hoc §. fit mentio, communicatur Prouincialibus, & ijs, quibus ipsi commiserint.

Vide verb. Prælati. §. 2. & verb. Processiones, & verb. Priuilegia. §. 11. & verb. Inquisitores.

Extrema vnctio.

Infirmis intra nostras domos administrari potest extrema vnctio.

Possunt Nostri ijs, qui intra septa Collegiorum, seu Domorum infirmati fuerint, Extremam vnctionem Apostolica auctoritate libere, & licite Parochialis presbyteri, vel alterius cuiuscumque Episcopi, vel Superioris licentia, vel assensu nullatenus requisito ministrare. Concessum est Benedictinis, vt in Compend. Minor. verb. Vnctio extrema. §. 1.

Vide verb. Sacramenta, & verb. Familiares. §. 1, & 2.

Familiares.

§. 1.

Possumus administrare omnia Sacramenta ijs omnibus, qui in nostris morantur obsequiis, eosque in nostris Cœmeterijs sepelire. Paul. iij. pag. 54. Et per concessionem Martin. v. Monachis S. Benedicti factam, vt in Compend. Minor. verb. Familiares. §. 10. possunt Nostri ministrare familiaribus nostris, tam intra, quam extra septa Collegiorum, seu Domorum commorantibus, Ecclesiastica Sacramenta, quoties opportunum fuerit. Quibus nostri ministrare posśũt Sacramenta.

Præter Confessionis, & Eucharistiæ Sacramenta, familiaribus Extrema vnctio poterit administrari, atque adeo ijs solis, qui in Domibus, Collegijs, Residentijs, & alijs locis Societatis habitauerint. Id etiam de sepultura intelligatur. Extra septa vero cum illis perinde, atque cum alijs agatur, prout habetur verb. Sacramenta. Declaratio præcedẽtis.

§. 2.

Possunt Nostri famulis nostrarum Domorum Nostris famulis etiam

Paſchatis tẽpore omnia Sacramenta miniſtrãda.

rum ac Collegiorum in habitu ſeculari deſeruientibus, quoties opus fuerit, etiam Paſchatis tempore, & in mortis articulo, in noſtris Domibus, Collegijs, & Eccleſijs, Euchariſtiæ, & Extremæ vnctionis Sacramenta miniſtrare: & ſepulturæ beneficium, cuiuſuis licentia ſuper hoc minime requiſita impendere. Leo x. Minimis, vt in eorum priuilegijs fol. 57.

Communicatur Superioribus.

Hæc facultas conceditur Superioribus, & quibus ipſi eam communicauerint.

§. 3.

Noſtri famuli poſſunt abſolui à noſtris à quibuſcumq. homicidio voluntario excepto.

Famuli, & ſeruitores noſtri poſſunt eligere Confeſſorem de Societate, qui audita eorum confeſſione pœnitentiam ſalutarem eis iniungendo, abſoluat eoſdem ab omnibus criminibus, exceſsibus, & cenſuris Eccleſiaſticis: & diſpenſet cum eis in omnibus irregularitatibus, ſi quas forte contraxerint (homicidio voluntario, & mutulatione membri ſemper exceptis) & eis remiſsionem generalem, & plenariam omnium peccatorum impartiri valeat. & hoc idem poſsit in articulo mortis. Sixtus Minor. Viuæ vocis oraculo, vt in Monum. eorum fol. 68. conceſs. 131.

Declaratio præcedẽtis.

Per hoc tamen non conceditur Noſtris in caſibus

casibus Bullæ Cœnæ se immiscere. Et quod attinet ad facultatem dispensandi in irregularitatibus, electus ex Nostris ea non vtatur, nisi fuerit Superior, aut de Superioris licentia; idque in foro conscientiæ tantum.

§. 4.

Omnes qui sunt in seruitio Societatis, consequuntur indulgentiam plenariam in morte, & semel in vita de reseruatis. Sixtus iv. Ordini Minorum, vt in eorum Monum. fol. 66. concess. 96. & in Comp. eorundem verb. Familiares. §. 6. — Qui sunt in seruitio Societatis cõsequuntur plenariã indulgentiam.

§. 5.

Per priuilegium Alex. iv. concessum Fratribus hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, nemo sine speciali mandato Romani Pontificis seruientes Societati, etiam laicos, donec in seruitio Domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto potest subijcere: & aliter lata, irrita est sententia, & inanis. Refertur in Comp. Minor. verb. Familiares. §. 11. — Dum sunt in nostra domo, non possunt excommunicari.

Aduertatur tamen ad id quod habetur in Concil. Trident. sess. 7. cap. 14. de Reform. & sess. 14. cap. 4. & 5. de Reform. & sess. 24. cap. 10. & 11. de Reform. Item aduertatur, quod in casibus, in quibus priuilegia nostra nobis non inseruiunt, priuilegium §. istius — Aduertenda Conc. Trid.

circa

circa eosdem casus nostris familiaribus nil proderit.

Vide verb. Interdictum. §. 2. & 4. cum admonitione, quæ ibi habetur in fine eiusdem verb. Vide etiam quod habetur verb. Conseruator. §. 1.

Feudalia bona.

Vtrum bona feudalia posśint donari Societati, Vide supra verb. Bona. §. 6.

Fundatores.

Vide verb. Indulgentiæ. §. 30.

Generalis.

§. 1.

Generalis statim post electionẽ fit verus Societ. Præposit. cũ libera administratione, &c.

Præpositus Generalis eum primum electus est iuxta Societatis Constit. eo ipso fit verus ipsius Religionis Præpositus, cum libera, & om-

omnimoda cura, & administratione omnium, quæ ad felix regimen, & prosperam directionem Societatis pertinent. potestque plenam exercere iurisdictionem in omnes sub eius Obedientia degentes, vbicumque commorantes, etiam exemptos, etiam quascumque facultates habentes. Paul. iij. pag. 29. Per priuilegium vero Eremitarum Sancti Augustini, eo ipso quod electioni de se factæ consentit, auctoritate Apostolica confirmatus intelligendus est; & libere administrare, & exercere potest, quæ ad suum officium pertinent, reiecta quauis appellatione subditorum sibi ratione dicti officij, quæ ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, mandatis, & decretis Regulari disciplina eorumdem quomodolibet interponi continget. Habetur in priuileg. dicti Ordinis fol. 35. pag. 2. & refertur in Supplem. Minor. fol. 133. pag. 1.

§. 2.

Præpositus Generalis potest suos quocumque locorum, etiam inter infideles mittere, ac reuocare: & à Sede Apostolica sine certi temporis limitatione missos, cum expedire ad Dei gloriam, & animarum auxilium iudicabit, aliò transferre. Paulus iij. pag. 30. **Potest suos mittere etiã ad infideles, & reuocare.**

§. 3.

§. 3.

Etiam cum ad inquirendũ cõtra hereticos mittuntur.

Si qui è Nostris ad prædicandum crucem, vel ad inquirendum contra hæreticam prauitatem, seu ad alia similia negotia deputati fuerint, potest Præpositus Generalis, cum expedire iudicabit, eos remouere, & alio transferre, ipsisque, vt supersedeant iniungere, ac alios in eorum locum substituere. Paul. iij. pag. 31.

§. 4.

Facultas celebrandi cõtractus.

Omnis facultas celebrandi contractus est penes Præpositum Generalem. Pius v. pag. 102. & seq.

§. 5.

Facultas declarandi dubia Constitutionũ, &c.

Facultate concessa Ordini Prædicatorum possunt Præpositi Generales Societatis, auctoritate Apostolica declarare (quoad serenitatem illarum conscientiarum, quæ sibi subiectæ sunt dumtaxat) dubia, quæ super nostris Constitutionibus, priuilegijs, indultis, gratijs, & exemptionibus à Sede Apost. concessis, & concedendis emerserint. Iul. ij. in priuilegijs Prædicat. fol. 173.

§. 6.

Dubia Constitutionum, &c. ad Generalem remittenda.

Si quid dubij de pertinentibus ad Institutum, Constitutiones, & priuilegia Societatis

tis oriri contigerit, ad Sedem Apostol. vel ad Generalem Præpositum, aut ad eos, quibus id ipse commiserit, referatur. Gregor. xiij. in sua Constit. pag. 234.

Hæc facultas intelligitur iuxta Canonem xxi. Quartæ Congregationis generalis. Declaratio præcedentis.

§. 7.

Facultate concessa Minoribus potest Præpositus Generalis communicare suffragia indulgentiarum, orationum, ac beneficiorum spiritualium totius Societatis, Procuratoribus, & alijs quibuscumque deuotis, & benefactoribus eiusdem Societatis. Vrbanus quintus in Monum. Minor. fol. 261. pag. 1. concess. 671. Facultas cõmunicandi bona spiritualia Societatis.

§. 8.

Per priuilegia Eremitarum Sancti Augustini omnia exemplaria, seu transumpta priuilegiorum, quæ Societati fuerint concessa per breue, vel supplicationem cum clausula, vt sola signatura sufficiat, si manu alicuius Prælati, aut publici Notarij signata, aut Generalis Præpositi sigillo firmata fuerint, eamdem omnino vim habent, tam in iudicio, quã extra, ac si plumbeo sigillo obsignata essent. Iul. ij. & Leo x. in priuilegijs eiusdem Ordinis fol. 42, & 47. Habeturque in Monum. Minor. Transumpta seu copię priuilegiorũ valent, si manu alicuius notarij signatæ sint.

fol.

fol. 267. pag. 2. & seq. concess. 698. & in Supplem. eorumdem fol. 123. pag. 1.

§. 9.

Eligere Superiores est Generalis.

Electio Superiorum tam Prouincialium & Visitatorum, quam quorumcumque localium penes est Præpositum Generalem. Greg. xiv. in Constit. pag. 286.

§. 10.

Gradum conferre.

Graduum discretio, & officiorum distinctio est in manu Generalis. idem pag. 287.

§. 11.

Auctoritas, &c. Generali conseruatur.

Omnis auctoritas, omnesque facultates per dictæ Societatis Constitutiones, & Apostolica diplomata Generali concessæ, inuiolatæ conseruentur. idem pag. 287.

§. 12.

Facultas corrigendi, &c.

Omnes facultates ad correctionem & punitionem alijs Ordinibus concessæ, Societati, eiusq. Præposito conceduntur. idem pag. 288.

§. 13.

Perpetuitas, &c. Generalis.

Perpetuitas Generalis, & electio ad vitam, eiusq. in Vrbe ordinaria residentia, & sub vno capite omnium nationum collectio, confirmantur, & approbantur. Paul. v pag. 322.

Vide ver. Benedicere. ver. Communicatio gratiarum. §. 4. ver. Notarius. verb. Collegia. & alibi sæpe in hoc Compendio.

Gra-

Gradus.

§. 1.

Scholares Collegiorum Societatis existentium in Vniuersitatibus alicuius Studij generalis degentes, si præuio rigoroso, & publico examine in eisdem Vniuersitatibus reperti fuerint idonei, & Rectores Vniuersitatum eos gratis promouere recusauerint, in prædictis Collegijs à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex inferioribus Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum, cum duobus vel tribus Doctoribus, seu Magistris per eosdem eligendis, promoueri possunt ad Baccalaureatus, & Magisterij, Licentiaturæ, ac Doctoratus gradus. Iul. iii. pag. 69.

Facultas promouendi ad gradus in Vniuersitat.

§. 2.

Iidem Scholares Collegiorum existentium extra Vniuersitates, absoluto suorum studiorum cursu, & rigoroso examine præcedente, à Præposito Generali, vel de eius licentia à quouis ex Præpositis, vel Rectoribus huiusmodi Collegiorum cum duobus, vel tribus Doctoribus, vel Magistris per eosdem eligen-

Facultas promouendi extra Vniuersitates.

dis ad prædictos gradus possunt promoueri. Iul.iii. vbi supra.

Quinā Scholares.

Nomine Scholarium in ijs duobus §§. intelliguntur Scholares qui sunt de Societate.

§. 3.

Quinam ex externis pro mouendi.

Præpositus Generalis per se, vel aliquem ex Præpositis, vel Rectoribus Collegiorum nostrorum, tam in Vniuersitatibus studiorum generalium, quam extra illas existentium, in quibus ordinarie studiorum Artium liberalium, & Theologiæ lectiones habebuntur, cursusq. ordinarij peragentur, nostræ Societatis Scholares, & pauperes externos, qui dictas lectiones frequentauerint, & etiam diuites, si Vniuersitatum officiales eos promouere recusauerint, cum per examinatores nostræ Societatis idonei sint inuenti (solutis tamen per diuites suis iuribus Vniuersitatibus) in nostris Collegiis quarumcunque Vniuersitatum, & in aliis extra Vniuersitates consistentibus, quoslibet alios Scholares, qui sub eorumdem Collegiorum Obedientia, directione, vel disciplina studuerint, ad prædictos gradus, ac alias in reliquis iuxta tenorem literarum Iulij iii. promouere possunt. Pius iv. pag 85. & seq.

§. 4.

§. 4.

Poteſt Præpoſitus Generalis prędictos gradus, prout dictum eſt, conferre per Præfectum ſtudiorum cuiuſlibet Collegij Societatis, in quo Artium, vel Theologiæ facultates pro tempore legentur. Greg.xiii. pag.189. Poſſũt promoueri per Præfectum.

§. 5.

Quicumque per Noſtros modo prędicto ad gradus promouentur, gaudere poſſunt omnibus priuilegijs, & prærogatiuis, quibus gaudent qui in Vniuerſitatibus rigoroſo examine præuio, ac alias iuxta inibi obſeruari ſolitos, & requiſitos vſus promouentur. Iul. iii. ac Pius iv.pag. 69.& ſeq.& pag.86. Gaudẽt priuilegijs, &c.

§. 6.

Graduum diſcretio, & iudicium, atque Coadiutorum tam ſpiritualium, quam temporalium, ſimulq. Profeſſorum promotio iuxta Conſtitutiones in manu Præpoſiti Generalis eſt. Greg.xiv. conſtit. pag.287. Gradus iudicium, &c. Generali reſeruatur.

§. 7.

Tempus promotionis ad huiuſmodi gradus nullo modo certum, ſeu determinatum eſſe oportebit. Greg.xiv. conſtit.pag.287. Tempus promotionis.

§. 8.

Qui ad gradum admittendi.

Selecti tantum spiritus & doctrinæ viri, & multum diuq. exercitati, ac in varijs probationibus virtutis & abnegationis ipsorum cum omnium ædificatione & satisfactione satis cogniti admittendi sunt ad gradus, & nonnisi cum Societati, vel eius Generali fuerit ab eis plene in Domino satisfactum. Greg. xiv. constit. pag. 287.

§. 9.

Mutatio gradus prohibita.

Ad professionem, & cuiuscumque gradus mutationem nemini aspirare licet. Greg. xiv. constit. pag. 289.

Quibus Superioribus reseruentur.

Facultates promouendi, de quibus in superioribus §§. quoad nostros reseruantur Præposito Generali: Quoad externos vero conceduntur Prouincialibus per se, vel per Rectores, aut studiorum Præfectos exercenda. Nam Rectoribus, & Cancellarijs Vniuersitatum quoad externos manet sua facultas.

Vide verb. Scholæ. §. 3.

Gratiarum vſus.

§. 1.

Poſſe Præpoſitum Generalem, & Societatem vbique locorum iuxta noſtri Inſtituti rationem, Conſtitutiones, ac modum procedendi proprium, peculiareſque obſeruationes, & conſuetudines, vti, frui, & gaudere omnibus facultatibus, & priuilegiis, alijſq. gratijs ſibi, ſeu Domibus, Collegijs, lociſq. noſtris communiter vel diuiſim vigore quarumcumque facultatum etiam ad inſtar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, ſeu alias quomodolibet conceſſis. Decreuit, & conceſſit Greg. xiij. pag. 139. Vbique gaudemus priuilegijs, &c.

Vide verb. Abſolutio. §. 11.

§. 2.

Gregorius xiij. die 29. Octobris 1584. Viuæ vocis oraculo declarauit mentis ſuæ non eſſe, vt per Bullas Cruciatæ, aut Iubilæorum, vel alias ſimiles conceſsiones ſub quacumque derogatione, aut tenore, etiam ſi in eis dicatur, quacumque prohibitione ſublata, vel etiã Viuæ voc. orac. Pœnitentiarijs S. Petri, aut quibuſuis alijs hactenus factas, vel in poſterũ Per bullam Cruciatæ & Iubilæi non derogatur priuilegijs & regulis.

faciendas, censeatur derogatum priuilegijs, Regulis, aut Ordinationibus Societatis, præcipue vero indulto illi per eumdem Greg. xiij. die iij. Maij 1575. concesso, scilicet ne personis Societatis, absque expressa Superiorum eorumdem licentia, vti liceat facultatibus in Iubilæis, Bullis Cruciatæ, Confessionalibus, aut alijs quibusuis Apostolicis indultis, quomodocunque hactenus concessis, & in posterum concedendis. Declarauit præterea posse Superiorem, dum huiusmodi licentiam concedit, limitare eam ad vsum vnius, aut alterius facultatis, & prohibere vsum reliquarum, etiam eadem Bulla, aut indulto contentarum. In Viuæ voc. orac. fol. 134.

Interdicitur vsus.

Habitus.

Qualis habitus Societatis.

Sacerdotes Societatis quoad habitum pertinet, honestorum Sacerdotum communem, & approbatum vsum sequentur. Iul. iij. p. 59.

Hæretici.

Facultas in terris hæreticorum, &c. cõmorandi.

Possunt Nostri in excommunicatorum, & hæreticorum vel schismaticorum seu infidelium,

lium terris libere commorari, & cum eiſdem conuerſari (de licentia tamen Præpoſiti Generalis) & ab eis tunc, & etiam quando per ipſas illos tranſire contigerit, neceſſaria vitæ depoſcere, ac recipere. Paul. iij. pag. 36.

Omnes hoc priuilegio vti poterunt. Cōmunicatur omnibus.

Vide quæ habentur verb. Abſolutio §. 2. & 5. adiunctis ijs, quæ ad verb. Bulla Cœnæ dicuntur. Vide etiam & quæ habentur verb. Inquiſitor hæreticæ prauitatis.

Homicidium.

Vide verb. Diſpenſatio.

Horæ Canonicæ.

§. 1.

Poſſunt Noſtri ex facultate Præpoſiti Generalis, aut eius, quem ipſe ad id ſubſtituerit, ſine ſcrupulo officium diuinum Miſſæ poſtponere iuſtis de cauſis, ſuper quo conſcientia licentiam impartientis oneratur. Iul. iij. p. 68. Facultas poſtponendi officium Miſſæ.

Quibus cōmunicetur. *Hac facultate dum opus fuerit, vti poterunt itinerantes. Reliqui vero ex concessione Superioris.*

§. 2.

Quando tēpus officij preueniri possit. Ratione itineris, aut alterius occupationis, quando creditur, quod maiori cum deuotione dicetur Diuinum officium, poteſt illud à Noſtris recitari mane totum vſque ad Completorium incluſiue. Pius v. Minor. vt in manuſcrip. fol.79. pag. 2.

§. 3.

Ante ſolis occaſum. Poteſt à Noſtris abſque vllo ſcrupulo matutinum officium ante ſolis occaſum recitari. Idem Pius v. eiſdem vbi ſupra.

§. 4.

Defectus quomodo ſupplendi. Quando aliquid Diuini officij (non tamen ex dolo) omittitur, poſſunt Noſtri illud ſupplere, dicendo pſalmum aliquem, aut orationem Dominicam, aut ſalutationem Angelicam. Innocen.viij. Minor. vt habetur in Monum.fol.69.conceſſ.149. & in Supplem.fol.99. conceſſ. 362.

§. 5.

Quomodo defectus ſupplendi in horis recitādis. Noſtri in foro conſcientiæ dicendo horas, & alia officia Diuina ſatisfaciunt præcepto cap. Dolentes. de celebrat. Miſſ. de dicendo

ſtudioſe

ſtudioſe pariter, & deuote, etiam ſi propter aliquam fatigationem, vel aliam cauſam di-cant ſedendo, aut deambulando, vel non in-tegre proferendo verba, prout ſunt ſcripta propter negligentiam, aut imperitiam, vel malam prolationem naturalem, propter defe-ctum linguæ, ſeu alias qualitercumque ore imperfecto dicant, aut cum mentis diſtra-ctione, & ſenſuum vagatione, dum tamen non ex malitia hoc faciant. Et quod qui cum talibus male proferentibus, vel alios ſupradi-ctos defectus facientibus, dicunt officium, non teneantur recitare ab alijs imperfecte di-cta, aut ab eis non integre audita propter di-ſtantiam localem, vel ſtrepitum, ſeu aliam cauſam: ſed ſatisfaciant præcepto Eccleſiæ qualitercumque audiendo, quæ alij debent dicere. Conceſſit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol.59.pag.1.conceſſ.169. adiuncto. fol. 60. pag. 1.

§. 6.

Non tenentur Noſtri dicere horas Canoni-cas in choro. Paul. iij. Iul. iij. & Gregor.xiij. pag.8.59.& 131. Non tenemur in choro recitare.

Quam Indulgentiam conſequantur Noſtri recitantes diuinum officium ex libro, Vide in-fra verb. Indulgentiæ. §.18. Vide etiam, quæ habentur verb. Interdictum. §.7. & verb. In-firmi. Indulgentia in horis recitandis.

Ieiu-

Ieiunium.

§. 1.

Ientaculum matutinum. Possunt Nostri per facultatem factam omnibus de Congregatione sanctæ Iustinæ de Padua, dum in Quadragesima, & Vigilijs, quæ ieiunantur de præcepto, equitando iter faciunt, sumere mane aliquid per modum consuetæ colationis, & vesperi cœnare. Sixtus quartus, vt in impressis. fol. 123. pag. 1.

§. 2.

Anticipatio horę ieiunij. Per facultates Minorum possunt Nostri sine violatione ieiunij, maxime Concionatores, cum actu concionantur, iuxta suam consolationem anticipare, vel postponere horam commestionis, & serotinæ colationis. Conconcessit Leo x. vt in Supplem. fol. 39. pag. 1. concess. 282.

Hanc facultatem ex causa communicare poterunt omnes Superiores.

Vide verb. Dispensatio. §. 7.

Immu-

Immunitas.

§. 1.

Confugientibus ad nostras Ecclesias, manus violentæ iniici prohibentur à quocumque sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Concessit Clem. vij. Ordini S. Ioannis Hierosolymitani, & literæ sunt insertæ, & confirmatæ à Pio iv. Anno 1560. & habentur in libro priuilegiorum eiusdem Religionis. fol. 19. & apud nos in manuscrip. fol. 74. pag. 1. Confugientes ad nostras Ecclesias non possunt capi.

§. 2.

Fugientes ad nostras Ecclesias securitate gaudent: appellatione autem Ecclesiarum veniunt Domus nostræ, seu Collegia Societatis cum hortis, hortalicijs, claustris, officinis, & locis omnibus infra illarum ambitum inclusis. Concessit Innocen. viij. Seruitis. sub Datum Romæ apud S. Petrum Anno 1487. vj. Kal. Iunij. Pontificatus sui Anno iij. & refertur in manuscript. fol. 51. pag. 1. Nomine Ecclesiarũ veniunt etiam Domus, &c.

Vide verb. Communicatio gratiarum. §. 2. & quod habetur verb. Ecclesia. §. 5.

Impe-

Impetrare.

Vide loca quæ citantur infra verb. Indulta.

Incarcerare.

Vide verb. Correctio. §. 2. & verb. Exemptio. §. 12. & verb. Apostata. §. 5.

Indulgentiæ.

§. 1.

Indulgentiæ Stationum Vrbis.

Possunt Nostri Indulgentias omnium Stationum Vrbis eisdem diebus in propria Ecclesia, vel Domo consequi, dummodo visitent quinque altaria, vel in vno quinque Psalmos, aut si nesciunt legere, alias Orationes dicant. Pius v. in Viuæ voc. orac. pag. 52.

§. 2.

Idem.

Easdem Stationum Indulgentias consequuntur

tur Nostri visitando aliquam Societatis Ecclesiam, vel aliã, in qua pro tempore ex Obedientia esse contigerit, si inibi ante illius Altare maius quinquies orationem Dominicã, & toties salutationem Angelicam deuote dixerint, vt concessum est Minimis per Iul. ij. prout habetur in Compen. Minor. verb. Indulgentiæ Stationum quoad fratres. §. 10. & per concesßionem factam Minoribus, & Prædicatoribus, ab Innocen. viii. Easdem Indulgentias, & alias nobis concessas in nostris Ecclesijs consequuntur Nostri, qui per Obedientiam extra Domos, & Collegia reperiuntur; dicendo quinquies Pater noster, & Aue in quacumque Ecclesia, & loco ea dixerint pro intentione, & proposito illius Indulgentiæ. Similiter infirmi eadem recitando in valetudinarijs, & cellis, ac etiam lectulis, quando commode aliter non possunt. Habetur in Monumen. fol. 69. conceß. 160. & in Supplemen. fol. 100. conceß. 390. Et generaliter quando aliqua necesßitate, vel infirmitate essent præpediti, vel in itinere constituti, ita quod Ecclesias pro consequendis Indulgentiis, & aliis gratiis Societati concesßis adire non possunt, illas consequentur dicendo duntaxat illud, quod in Ecclesia dicturi erant. Habetur in summario priuilegiorum sanctæ Iustinę in priuilegiis impresßis fol. 121. pag. 2.

Consequuntur etiam nostri extra Domos, & Collegia.

Similiter infirmi, &c.

§. 3.

§. 3.

Quomodo consequi possumus Indulgentias Vrbis, &c.

Quicumque Nostrorum quinquies Pater, & Aue, cum Gloria Patri ad finem cuiuslibet pro felici statu sanctæ matris Ecclesiæ, & semel Pater, & Aue pro intentione concedentis cum Gloria Patri, similiter ad finem dixerit, quacumque hora diei, vel noctis, & quocumque loco dicantur, scilicet choro, Ecclesia, Claustro, Oratorio, ac Cella consequetur Indulgentias tam Vrbis, quam Hierusalem, & sancti Iacobi in Compostella, ac quam consequuntur visitantes secunda die Augusti Ecclesiam sanctæ Mariæ Portiunculæ, siue de Angelis in Assisio. Leo x. Minor. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgentiæ stationum, quoad fratres. §. 15. & in Supplem. fol. 60. pag. 2. concess. 180. adiuncto fol. 42. pag. 2. ad finem concess. 134.

§. 4.

Plenaria pro ingressu, &c.

Omnes personæ quæ recipiuntur in Societate, in earum ingressu, & morte, Plenariam omnium suorum peccatorum veniam, & Indulgentiam consequuntur. Iul. ij. Minimis, vt in eorum priuilegijs. fol. 33. pag. 1.

§. 5.

Plenaria diebus Dominicis, & Festis B. Virginis.

Sacerdotes nostri, qui Dominicis diebus, aut in solemnitatibus Domini, aut B. Mariæ cele-

celebrant; item & Nostri omnes, quando communicant, Indulgentiam plenariam consequuntur. Innocen. viii. vt in Monum. fol. 69. concess. 148. & 150. & in Supplemen. fol. 43. pag. 1. concess. 137.

§. 6.

Toties quoties Nostri Coronam Domini Iesu, quæ dicitur continere 33. Pater noster, & totidem Aue Maria, & Coronam B. Mariæ Virg. 63. Aue Maria, & de decem in decem vnum Pater noster, dixerint: Plenariam Indulgentiam consequuntur. Infirmi vero, ac senes in decrepita ætate constituti eandem lucrabuntur dicendo vnũ Psalmum, vel Hymnum Virginis, vel Domini Nostri. Concessit Leo x. vt in Supplem. Minor. fol. 42. pag. 2. ad finem cum sequen. adiuncto. fol. 60. pag. 2. concess. 180. Indulgentia pro Corona D. N.

§. 7.

Prædictæ Indulgentiæ de Corona Domini Saluatoris, & B. Virginis, & similes concessæ per Leonem decimum, vsque ad quartum sui Pontificatus annum die 3. Februarii, eiusq. Prædecessores, possunt per Nostros animabus Defunctorum per modum suffragii applicari. Concessit idem Leo x. Minor. vt in eorum Supplemen. fol. 94. concess. 302. Supradicta Indulgentia per modum suffragij.

§. 8.

§. 8.

Plenaria pro Cantico graduum.

Dicentes Canticum Graduum, Indulgentiam plenariam consequuntur. Leo x. Minor. sanctæ Claræ, vt refertur in Compen. Minor. verb. Indulgentia plenaria quoad fratres. §. 19.

§. 9.

Plenaria pro ad Congregationem generalem venientibus.

Possunt nostri Confessarii iis, qui ad generalem Congregationem veniunt, vel tunc, vel infra 10. dies sequentes, Plenariam Indulgentiam impartiri. Sixt. iv. Cistercienf. in manuscr. fol. 47.

§. 10.

Plenaria in visitatione Collegiorũ, &c.

Omnes Prouinciales, peracta visitatione ordinaria in Domibus, & Collegiis suæ Prouinciæ, habent facultatem concedendi Indulgentiam plenariam omnibus cuiuslibet Domus, seu Collegii sic visitati. Concessit Leo x. Minor. vt in eorum Supplem. fol. 93. pag. 1. concess. 285. Et hoc ipsum possunt Visitatores finita visitatione. vt infra verb. Visitatores.

§. 11.

Possumus in nostris Ecclesijs lucrari plenarias, & nõ plenarias Romæ.

Omnes Indulgentias plenarias, & non plenarias, quæ sunt Romæ in singulis Ecclesiis, quocumque tempore, & die, eodem tempo-

tempore, & die poſſunt Noſtri in noſtris Eccleſijs lucrari. Sixt.iv. Minor. vt in eorum ſupplemen. fol.97. pag.2. conceſſ.351. Et per literas Gregor. xiii. nobis conceſſas, Noſtri in qualibet mundi parte exiſtentens, ante Altare ſanctiſſimi Euchariſtiæ Sacramenti in noſtris Eccleſijs orationes ad Deum fundendo pro ſanctæ Eccleſiæ Romanæ exaltatione, hæreſum extirpatione, & inter Principes Chriſtianos fouenda pace, aut alias pro cuiuſcunque peculiari deuotione, conſequuntur omnes Indulgentias etiam plenarias, & peccatorum remiſſiones, quas conſequerentur, ſi Indulgentiarum ipſarum diebus Eccleſias, & loca pia his decorata in locis, in quibus Noſtros moram trahere continget, viſitarent Greg.xiij. pag.197.

Indulgentia p o noſtris vbique.

§. 12.

Per conceſſionem vero Leonis x. omnes Indulgentiæ conceſſæ viſitantibus Domos, Eccleſias, & Oratoria Mendicantium, ſunt conceſsæ ſimiliter nobis viſitantibus noſtras Eccleſias, Domos, vel Oratoria perinde ac ſi cuilibet Eccleſiarum noſtrarum, Domuum, & Oratoriorum vbilibet conſiſtentium conceſſæ fuiſſent. Habetur in ſupplemen. Minor. fol.56. conceſſ.157. Et ſimiliter Noſtri viſitando Eccleſias noſtras, conſequi poſſunt eodem modo Indulgentias, quas

Pro viſitantibus Eccleſias noſtras.

Pro noſtris viſitantibus noſtras Eccleſias.

tunc consequerentur, si visitarent quasuis Ecclesias aliorum Ordinum, etiam non Mendicantium, Congregationum, & Confraternitatum, & aliorum piorum locorum iuxta communicationem, quam habemus de qua supra Verb. Communicatio gratiarum. §.3.

Quæ nam excipiantur. *Excipi tamen debent ab his, quæ hoc §. continentur Indulgentiæ concessæ pro festiuitatibus Sanctorum cuiusuis prædictorum Ordinum, aut Congregationum, &c pari ratione iuxta ea quæ dicuntur à Collectore in Compen. Minor. Verb. Interdictum. 2. Concess. 10.*

§. 13.

Indulg. plenaria pro Miserere. Dicentes vnum Miserere, Indulgentiam plenariam consequuntur. Concessit Sixt. iv. vt est in priuilegijs Canonicorum Regular. Lateranen. & habetur in manuscript. fol. 50. pag. 2. in fine. Dicentes autem vnum Miserere in quolibet Altari, consequuntur Indulgentias Vrbis, illius diei. Indulgent. Vrbis. Concessum eisdem, vt habetur in d. p.

§. 14.

Indulg. plen dicentibus Missam Concept. B. V. Nostri, qui dicunt Missam Conceptionis B. Virginis, vel audiunt illam, ac intendunt orare pro Leone x. qui id concessit, & pro vniuersali Ecclesia, Indulgentiam plenariam con-

consequuntur. Habetur in Compen. Min. verb. Indulgentia plenaria quoad fratres. §. 17. & 18.

§. 15.

In mortis articulo Confessarius Societatis potest Nostris plenissimam Indulgentiam impartiri, & reseruatur vero articulo mortis. Concessit Sixt. iv. Cistercien. vt est in manuscrip. fol. 47. pag. 1. Indulgentia plenissima pro nostris in mortis articulo.

§. 16.

Quicumque ex Nostris pœnitens, & contritus nomen Iesu in mortis articulo nominauerit, plenariam omnium peccatorum suorum, etiam de quibus, nisi morte præueniretur, confiteretur, Indulgentiam consequitur. Concessum est per Leon. x. Confraternitati Charitatis de Vrbe, vt habetur in priuilegijs impressis. fol. 72. pag. 2. & 135. pag. 2. Indul. plen. pro nostris in mortis articulo nomen Iesu nominantibus.

§. 17.

Nostri dicentes in Ecclesia singulis diebus in perpetuum, Psalmum Miserere cum Oratione pro Pontifice, scilicet, Deus omnium fidelium pastor, &c. Vel Omnipotens sempiterne Deus, &c. lucrantur omnes, & singulas Indulgentias, quæ sunt concessæ Ecclesijs, & locis totius orbis. Con- Nostri recitantes Psal. Miserere, &c. Indul. totius orbis consequuntur.

 ces-

cesſit Iul.ii. perſonis Congregationis Lateranenſis, Anno 1506. j. Iul. in manuſcript. fol. 50. pag. 2.

§. 18.

Recitanti officium per librum Indul.

Qui ſoluerint officium diuinum per librum, conſequuntur remiſsionem dimidiæ partis peccatorum commiſſorum illa die, qua prædictum ſoluunt officium. Conceſsit Leo x. Minor. vt in Supplemen. fol. 94. pag. 1. conceſſ. 294.

§. 19.

Euntium ad Congreg. gener. Indulg.

Euntibus per Obedientiam ad Congregationem generalem, conceditur Indulgentia vnius anni, & 40. dierum. Euntibus autem ad Congregationem prouincialem, centum dierum. Habetur in Comp. Minor. verb. Indulgentia non plenaria, quoad fratres. §. 1.

§. 20.

Flectentium genua in verſ. Te ergo Indulg.

Cum cantatur in Matutino Te Deum laudamus; flectentes genua in verſiculo, Te ergo quæſumus, &c. tres quarantenas. Et ad Gratias agamus, in Præfatione, centum dies Indulgentiæ conſequimur: ſufficit tamen Sacerdotibus ſi in Miſſa, ad Gratias agamus, ſe inclinet. Ita ex priuileg. Carthuſien. habetur manuſcrip. fol. 48. pag. 1.

§. 21.

Sabbato in Ramis Palmarum, possumus liberare vnam animam à Purgatorio, dicendo Psalmos pœnitentiales, vel quinquies Pater noster, & Aue Maria, ante Sacramentum Altaris. & pro Papa Leone x. qui id concessit vnam Coronam B. Virginis. Idemque pariter possumus in die festo sancti Ioannis Euangelistæ, & die eiusdem ante portam Latinam. Concessum est Minoribus, vt in eorum Suppl. fol. 61. pag. 1. concess. 184. Indulg. liberandi anim. à Purgat.

§. 22.

Tam Nostri, quam quilibet alij Christi fideles dicentes 15. Pater, & Aue pro existentibus in peccato mortali, toties quoties id fecerint, tertiæ partis peccatorum remissiones consequuntur. Habetur in Supplemen. Minor. fol. 94 pag. 2. concess. 300. Indulg. pro nostris orantib. pro existentibus in peccat. mor.

§. 23.

Omnes Christi fideles, qui vere pænitentes, & confessi, ac communicati in die Circuncisionis, vel alio, per Præpositum Generalem, seu per Superiorem loci visitandi, semel pro semper nominando, aliquam Ecclesiam, seu Capellam, aut pium locum Societatis, vbicumque Nostros habitare contigerit, dummodo si sint plures Ecclesiæ Societatis in ea- Indulg. plen. pro visitand bus nostras Ecclesias.

dem ciuitate, terra, aut loco, vna tantum ad id per Præpositum Generalem statuatur annis singulis, præterquam Iubilæi, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis eiusdem diei, deuote visitauerint, & ibi quinquies orationem Dominicam, & totidem salutationem Angelicam recitauerint, vel alias ad Deum orationes pro S. Matris Ecclesiæ exaltatione, fideique Catholicæ incremento effuderint, plenariam Indulgentiam in forma Iubilæi consequentur. Greg.xiij.pag.188.adiunctis literis Paul.iii.pag.41.& seq.

Electio locorum.

In electione autem locorum præferatur semper Ecclesia Domus professæ.

§. 24.

Indulg. pro visitantibus Ecclesias nostras in die Circuncisionis, &c.

Quicumque Christi fideles, qui vere pœnitentes, & confessi, aut propositum temporibus à iure statutis confitendi habentes, Ecclesias, & alia pia loca Societatis in diebus Natiuitatis, Circumcisionis, Epiphaniæ, Corporis Christi, necnon diebus Veneris, & Dominicis totius anni, ac Quadragesimalibus, vsque ad octauam Paschæ visitauerint, & inibi semel Pater, & Aue recitauerint, & verbum Dei, si in illis prædicetur, deuote audierint, septem annos, & totidem quadragenas, de iniunctis eis pœnitentijs consequentur. Paul.iii.pag.42.

Om-

§. 25.

Omnes Christi fideles, qui confessi, & corde contriti fuerint, aut confitendi firmum propositum habuerint, ac in honorem, & deuotionē Passionis Christi preces deuote effuderint, & postea idoneo alicui Societatis Presbytero, aut Societati, Præpositove Generali Obedientiam præstanti cõfitentur, plenariam Indulgentiam semel in vita consequuntur, in forma Ecclesiæ consueta. Paul. iij. in Viuæ vocis orac. pag. 6. & seq. Indulg. plena semel in vita, &c.

§. 26.

Quolibet anni die, visitãtes Ecclesias nostras, consequitur annum, & 244. dies, & qualibet die Quadragesimæ, consequitur annos quatuor, dies 236. Indulgentiæ. Habetur in Monum. Minor. fol. 71. concess. 18 r. & 182. Indulgentia pro quotidie visitantibus Ecclesias nostras.

§. 27.

Venientibus communiter ad sermones annuales audiendos ad loca nostra, conceduntur similiter anni tres, & dies duo indulgentiarum. Habetur in Supplem. Minor. fol. 5. concess. 491. Et per concessionem Minoribus factam, conceduntur iis, qui audiunt Prædicationes Nostrorum anni quindecim Indulgentiarum. Habetur in Monum. Minor. fol. 260. concess. 649. Indulg. pro audientibus cõciones nostrorum.

§. 28.

Indulg. plen. pro parentibus nostrorum.

Patres, & Matres eorum, qui sunt de Societate præsentium, & futurorum, etiam Defunctorum in Purgatorio existentes, Indulgentiam plenariam consequuntur. Concessit Calixtus iij. Minoribus, vt in Monum. fol. 65. pag. 2. concess. 90. prout refertur in Compen. Minor. verb. Indulgentiæ, quoad seculares. 8. §. 1.

§. 29.

Indulg. pro Procuratoribus nostris &c.

Procuratores Nostri, & eorum Substituti, nec non eorum filij, parentes, fratres, & vxores possunt promereri Indulgentias Stationum Romæ, sicut Nostri, recitando in nostris Ecclesijs quinque Pater noster, & Aue Maria pro Summo Pontifice, & felici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ illis diebus, sicut sunt Romæ. Concessit Innocen. viij. vt habetur in Supplem. Minor. fol. 99. pag. 2. concess. 367. Per concessionem autem eisdem Minoribus factam, de qua in eorum Monum. fol. 70. pag. 2. ante finem, Medici ordinarij Nostrorum gaudent eisdem indulgentiis, quibus & Procuratores locorum.

§. 30.

Indul. plen. semel in vita pro nostris, & fundatorib. &c.

Nostri de Societate, ac eiusdem vtriusque sexus Tutores, & Fundatores, & Procuratores,

tores, ac eorum liberi semel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam consequuntur. Concessum est Minimis, vt in eorum Libello fol. 33. pag. 1. & in Supplem. Minor. fol. 11. concess. 45.

Omnibus Nostris, etiam Nouitijs sit facultas consequendi non solum indulgentias hoc verb. contentas, sed & quascumque alias quomodocumque concessas, seu in posterum concedendas. Communicatur etiam Nouitijs.

Indulta.

Non licet Nostris vti indultis Pontificum, aut ea postulare, aut obtenta retinere absque facultate Superiorum Societatis, iuxta ea, quæ habentur verb. Absolutio. §. 14. & verb. Priuilegia. §. 3. Similiter de Confessionali impetrato, Vide supra verb. Confessionale. Interdicitur vsus indultorum Pontificiorum.

Insir-

Infirmi.

§. 1.

Commutatio officij diuini pro infirmis.

Præpositus Generalis, & alii quibus ipse suam auctoritatem ad id cōmunicauerit, commutare possunt Diuinum officium Nostrorū, quos infirmitate excusandos iudicauerint, in aliud opus pium, seu leuiorem orationem, durante tamen infirmitate. Iul.iii. pag.68.

§. 2.

Satisfaciunt recitādo aliq. psalmos.

Per priuilegium Fratrum S.Hieronymi, nostri infirmi, senes, ac valetudinarii, qui tenentur ad Horas Canonicas, satisfaciunt recitando aliquos psalmos, vel id quod suis Confessoribus visum fuerit. Concessit Martin.v. vt refertur in Comp. Minor. verb. Infirmi. §. 11.

§. 3.

Satisfaciunt audiendo ab alio.

Per priuilegium concessum ab Eugen. iv. Fratribus S.Hieronymi, nostri infirmi seu debiles satisfaciunt Horis Canonicis, ad quas tenentur, audiendo eas ab alio, vel ab aliis recitari. Refertur in Compend. Minor. verb. Infirmi. §. 13.

Facul-

Facultatibus huius Verbi uti possunt omnes Superiores, & etiam Confessarij, si Superiori videbitur. Quibus cómunicetur.

Vide verb. Indulgentiæ. §. 2. & 6. & Vide etiam Verb. Professi. §. 1.

Inquisitores.

Vide verb. Exemptio. §. 3.

Institutum.

§. 1.

Omnibus cuiuscumque status, gradus, & præeminentiæ existant, præcipitur in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, necnon inhabilitatis ad officia, & beneficia secularia, & quorumuis Ordinum Regularia, eo ipso absque alia declaratione, incurrendis, Sedi Apostolicæ reseruatis; ne Societatis institutum, Constitutiones, ant Constitutionem ipsam, quam præmissorum occasione Greg. xiii. viii. Kal. Iunii 1584. edidit, aut quemuis huius, vel su- Interdicitur disputatio, vel impugnatio nostri Instituti, &c.

pradi-

prædictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernens, quouis disputandi, vel etiam veritatis indagandæ quæsito colore; directe, vel indirecte impugnare, vel contradicere audeant. Greg. xiij. in eadem Contutione pag. 233. & 234.

§. 2.

Districtior præcedentis inhibitio.

Districtius inhibetur, ne quis, siue extra, siue intra Societatem, nisi de illius Præpositi Generalis, aut inferiorum Præpositorum licentia, notationes, declarationes, glossas, vel scholia vlla super Instituto, Constitutionibus, priuilegijs, ac alijs contentis in Constitutione Greg. xiij. edita viij. Kal. Iunij 1584. facere; vel ea, nisi quantum verba ipsa sonant, interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum cuiquam inijcere, vel in controuersiam, aut dubium reuocare audeat quoquo modo: nec glossas, aut interpretationes, siue impressas, siue scriptas ad id pertinentes legere, docere alijsve tradere, vendere, vel apud se retinere præsumat. Greg. xiij. in eadem sua Constit. pag. 233. & 234.

De Societatis Instituti declarat. Vide verb. Constit. §. 1. & 2. & verb. Generalis. §. 5. & 6.

§. 3.

Idem per Greg. xiv.

Ne Societatis Institutum, Constitutiones, aut decreta, vel ex ijs, aut illa concernentibus

quip-

quippiam impugnent, vel alterari curent; aut contra, vel præter ea agat, vel quippiam vlli alij alterandum, præterquam Romano Pontifici, idque immediate, vel per legatum, aut Societati, vel Præposito proponant. Greg. xiv. Constit. pag. 229.

Interdictum.

§. 1.

Possunt Nostri in locis, in quibus degunt, & eos pro tempore morari contigerit, tempore interdicti quauis etiam Apostolica auctoritate appositi, ianuis clausis, & excommunicatis, ac interdictis exclusis, submissa voce, Missas & alia Diuina Officia celebrare, Sacramenta recipere, & alijs ministrare, dummodo ipsi causam non dederint interdicto, nec contingat id ipsis specialiter interdici. Paul. iij. pag. 34. Facultas celebrandi tempore interdicti.

§. 2.

Si quando in terris, in quibus aliqui ex Nostris resederint, vel in eorum personas sententiam excommunicationis, aut interdicti promulgari contigerit; pueri, seu familiares, nostris seruitiis deputati, & eorum, ac Societa- Idem pro nostris familiaribus, &c.

tis

tis negotiorum procuratores, & operarij huiusmodi sententijs obnoxij minime habeantur: ibique possunt audire diuina, nisi eisdem causam dederint, vel eosdem specialiter excommunicari, seu interdici contigerit. Paul. iij. d. pag. 34. & seq.

§. 3.

Idem priuilegiũ de interdicto speciali.

Per priuilegia Augustinianorum, quæcumque concessa sunt Societati pro tempore interdicti generalis, ea omnia concessa intelliguntur pro tempore interdicti specialis. Iul. ij. prout habetur in priuilegijs eiusdem Ordinis fol. 43. pag. 2. ante finem, vt in Supplemen. Minor. fol. 95. concess. 310.

§. 4.

Priuilegium pro administrandis Sacramentis familiaribus, &c.

Per priuilegium Monachorum S. Benedicti in in Hispania, possunt Nostri tempore interdicti generalis, vel specialis à iure, vel ab homine quomodocumque lati, libere in nostris Domibus, & Collegijs suis, Ecclesijs, aut capellis recipere ad audiendum Missam, & alia diuina officia quoscumque familiares, officiales, & seruitores cuiuscumque Domus, aut Collegij Nostrorum, ac eis Eucharistiam, & alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare, eorumq. corpora tumulare, siue tumulari facere, dum tamen nullus istorum dederit causam interdicto, secreto tamen modo, ianuis clau-

clausis, & campanis non pulsatis. Concessit Eugen. iv. vt refertur in Comp. Minor. Verb. Interdictum 3. §. 11.

Quod hic de Sacramentis dicitur, intelligatur iuxta id quod verbo Familiares. §. 5. in Communicatione dictum est. Quomodò intelligatur.

§. 5.

Possunt Nostri tempore interdicti, & cessationis à diuinis, quacumque auctoritate etiam Apostolica impositorum (dummodo huiusmodi interdicto causam non dederint, nec id eis contigerit specialiter interdici) apertis ianuis, pulsatis campanis, nominatim interdictis, & excommunicatis exclusis, Missas, processiones, & alia diuina officia solemniter in cantu celebrare, quoties professionem emiserint, aut primam Missam celebrauerint, seu eos in Ecclesijs, vel cœmeterijs Domorum, vel Collegiorum, seu aliorum locorum nostræ Societatis humanda cadauera Ecclesiasticæ tradere sepulturæ contigerit. Leo x. eisdem Religiosis Congregationis S. Benedicti in Hispania; & refertur in Comp. Minor. Verb. Interdictum 2. §. 10. Quãnã possint Nostri tempore interdicti.

Possunt Nostri in Diuinis Officijs more Societatis celebrandis, & Nostrorum sepulturis, vti hoc priuilegio, vbi ceteri Religiosi vteren- Qualis vsus.

vterentur, & Prælati non offenderentur, alioquin ne vtantur.

§. 6.

Idem tempore cessationis à Diuinis.

Ex declaratione facta Minoribus per Leo. x. concessum est Nostris in foro conscientiæ, quod in forma obseruationis nulla sit differentia inter cessationem à diuinis, & interdictum quodcumque. Habetur in Supplem. Mino. fol. 59. concess. 165.

§. 7.

Horæ canonicę tempore interdicti.

Tempore interdicti, aut cessationis à Diuinis possumus in foro conscientiæ duo, vel plures extra Ecclesiam in domibus nostris officium Diuinum dicere: & quando extra chorum horas dixerimus, si transeuntes personæ interdictæ casu aliquid audierint, nullam propterea censuram incurremus. Nec tenemur euitare laborantes in nostris Domibus, aut Collegiis, diebus, quibus laborauerint, etiam si non sint famulares, & seruitores, continui commensales nostri, & eis soluatur salarium. Concessit Sixtus iv. & habetur in Supplem. Minor. fol. 59. concess. 166. & 167.

Non tenemur euitare, &c.

Qualis vsus.

Non obstantibus his, quæ in hoc verbo dicta sunt, mandante Episcopo, Nostri interdicta non solum à Sede Apostolica, sed etiã ab Ordinarijs promulgata publicare, ac seruare debēt, vt decreuit Conc. Trid. sess. 25. c. 12. de Regul.

Vide

Vide Verb. Conſeruator §.6.& Verb. Prælati §.2.

Interpretatio.

Vide Verb. Declaratio.

Irregularitas.

Vide Verb. Diſpenſatio. & Verb. Titulus.

Iubilæum.

Cui poſsint confiteri Noſtri tempore Iubilæi, Vide verb. Abſolutio §.11. Iubilæum vero, quod Societati conceditur, habetur Verb. Indulgentiæ. §.23. vbi etiam vide quod in fine eiuſdem Verbi habetur. Tempore Iubilęi confeſſiones noſtrorum.

Iudex.

Vide Verb. Appellatio.& Verb. Conſeruator.

Iuramentum.

Vide Verb. Confessarius. §.6. & Verb. Commutatio. §.1.

Laici.

Vide Verb. Sacra. §.1.

Lectores.

Facultas deputandi Lectores Theologiæ, &c.

Præpositus Generalis habet potestatem vbilibet deputandi Lectores Theologiæ, & aliarum facultatum, quos ex Nostris in Domino idoneos iudicauerit, alterius licentia ad id minime requisita. Paul. iij. in liter. Apostolicis. pag. 42.

Communicatur Prouincialibus.

Hæc facultas conceditur Prouincialibus iuxta ordinem præscriptum in eorum Regulis.

Legata.

Legata pia, quæ Societati relinquuntur, an à Superioribus commutari possint. Vide verb. Commutatio. §. 3. & 4.

Libri prohibiti.

§. 1.

Præpositus Generalis considerate, cum delectu, & re consultata cum suis Assistentibus, potest concedere Nostris facultatem legendi libros hæreticos, & alios prohibitos, ad oppugnandum. Greg. xiij. post Pium v. vt habetur in liter. Apostolicis pag. 133.

Facultas legendi libros hereticos ad oppugnandum.

§. 2.

Possunt Nostri vti libris non hæreticis, licet habeant annotationes, & scholia auctorum hæreticorum, aut auctores ipsi mali sint, si libri non sint editi ad stabilienda dogmata hæretica, dummodo nomen auctoris, si sit hæreticus, aut in indice prohibitus, & si quid inter legendum impium occurrerit, deleatur. ibidem, & pag. seq.

Facultas legendi libros non hæreticos, prohibitos tamen.

Communicatur Prouincialibus.

Soli Prouinciales possunt hanc facultatem, & sequentes concedere; nisi iudicarent eandem potestatem alicui Præposito, aut Rectori magnæ alicuius Domus, aut Collegij, aut alicui idoneæ personæ esse communicandam. quod tamen faciant considerate, & cum delectu.

§. 3.

Facultas emendandi libros.

Conceditur Nostris, qui à Superiore deputati fuerint, facultas emendandi libros eorum, qui ad nos vel in Scholis, vel extra illas recurrere solent, quando auctores pij sunt, sed habent praua scholia, vel annotationes; aut quãdo auctores, aut impressores sunt impii, non tamen libri; aut cum auctores sunt ethnici, sed habent scholia, annotationes, vel quid huiusmodi, propter quod prohibiti sunt, donec purgentur, dummodo errores, & nomina malorum auctorum, vel impressorum deleantur. in d. literis Greg. pag. 134.

§. 4.

Facultas libros etiam Scholasticorum.

Concessit item Greg. quod Nostri, non solum Nostros, quos in Collegiis, aut Domibus haberent, sed etiam Scholasticorum ad nostras scholas confluentium libros ethnicorum auctorum propter scholia, annotationes, commentaria, aut impressorum in indice prohibitos, si ad id à Præposito Generali per se ipsum, vel per alios deputati forent, emendare,

& scho-

& scholasticis prædictis vtendos relinquere possint, deletis tamen erroribus, & nominibus auctorum prohibitorum. in d. pag. 134.

§. 5.

Nostri in libris suis, possunt mandare executioni ea, quæ in catalogo, & decreto Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis præcipiuntur, ad effectum, vt illi retineri possint. ibidem. Nostri possunt exequi ea, quæ in catalogo, &c.

§. 6.

Omnes prædictæ facultates, quæ à Pio v. Greg. xiii. Viuæ voc. orac. & quæcumque aliæ super huiusmodi libris habendis, legendis, aut corrigendis, vsque ad 8. Ianuarii, Anni Domini 1575. Societati concessæ sunt, approbantur, & confirmantur: omnes defectus, si qui forsan in eis interuenerunt, supplentur: & facultates ipsæ, quatenus opus sit, de nouo conceduntur. in d. literis pag. 136. Supplentur omnes defectus.

Præmissa omnia conceduntur non obstantibus Bullis in Cœna Domini legi consuetis, ceterisque contrariis quibuscumque. ibidem, & verb. Bulla Cœnæ. Conceduntur omnia præmissa nõ obstante Bulla.

Licentia.

Votorum cõmutatio. An licentia nobis facta ad commutanda aliqua vota, &c. per Prælatos Ecclesiarum, expiret eorum morte. Vide verb. Sede vacante.

Lites.

Vide verb. Causa. & verb. Conseruator.

Matrimonium.

Post tria vota inhabilitas ad matrimonium. Omnes, qui in Societatem admissi, biennio probationis à quolibet eorum peracto, tria vota substantialia, tametsi simplicia, emiserint, emittentue in futurum, inhabiles esse antequam à Societate dimittantur, ad matrimonium contrahendum; Contractusque huiusmodi nullos & irritos decreuit Greg. xiii. edita Constitutione pag. 233.

Medi-

Medici.

Omnes Nostri, qui Medicinæ periti fuerint, possunt mederi quibuscumque personis infirmis, siue nostræ Societatis sint, siue extranei, & seculares absque vllo conscientiæ scrupulo, aut aliquarum sententiarum, & censurarum Ecclesiasticarum, vel aliarum pœnarum incursu: quando tamen Medici seculares commode haberi non possunt; dummodo id faciant de suorum Superiorum licentia, & citra adustionem, & incisionem per seipsos faciendam. Greg. xiij. pag. 148. & seq. Facultas medendi.

Hanc facultatem concedere possunt omnes Superiores. Conceditur Superiorib.

Quas indulgentias consequantur Medici nostri ordinarij, Vide supra verb. Indulgentiæ. §. 29.

Missa.

§. 1.

Omnes Christi fideles, qui concionibus Nostrorum interuenerint, possunt eiusmodi die- Omnes possunt audire Missas in nostris Eccles.

bus in Ecclesijs, in quibus Nostri concionabuntur, Missas & alia Diuina Officia audire, & Sacramenta recipere, ita vt non teneantur pro his adire suas parochias. Paul.iij.pag.35.

§. 2.

Audientes Missas in no stris Ecclesijs satisfaciunt præcepto.

Audientes Missas in nostris Ecclesijs, Dominicis, alijsque Festiuis diebus, non contempto proprio sacerdote Parochiali, satisfaciunt præcepto Ecclesiæ, nec in aliquam labem peccati mortalis, pœnamve propterea incurrunt. Concesit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 27. pag. 2. concess. 90. Idemque postea confirmauit ipsemet Leo, vt in eodem Suppl. fol. 46. in fine, & sequenti.

§. 3.

Possunt Nostri celebrare ante auroram, &c.

Possunt Presbyteri Societatis celebrare Missas per horam ante auroram, & infra horam post meridiem, itineris, vel alterius legitimi impedimenti causa, de licentia Præpositi Generalis, vel cuiuslibet alterius ad id ab eo deputati. Greg. xiij. pag. 289.

Communicatur Superioribus.

Hæc facultas communicatur omnibus Superioribus, & ijs quibus ipsi commiserint.

Vide verb. Altare. & verb. Horæ Canonicæ. §. 1. & 5. & verb. Interdictum. §. 4. & 5.

Miss-

Misſiones.

Vide verb. Generalis. §. 2. & 3. & verb. Prælati. §. 1.

Moniales.

An Noſtri poſſint compelli ad Monialium curam recipiendam, &c. Vide verb. Exemptio. §. 10.

Notarius.

Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales in vnaquaque eorum Prouincia poſſunt creare, & deputare in notarios, vnum, duos, tres quatuor, vel quinque, aut plures Religioſos Societatis, qui probi ſint, & fide, doctrinaque idonei, qui intimare poſſint, quoties requiſiti fuerint, omnia, & ſingula mandata, priuilegia, conceſsiones, & indulta, ac Societati, ſeu eius perſonis conceſſa, & emanata, reſcripta Apoſtolica, quibuſuis perſonis ſecularibus, Facultas deputandi Notarios, &c.

laribus, aut Ecclesiasticis; eosque monere, & requirere, iuxta prædictorum tenorem, aliaq. omnia opportuna exequi, & de his publica coram testibus requisitis instrumenta conficere, quibus eadem adhibeatur fides in iudicio, & extra, ac si per alios authenticos notarios fuissent authenticata; ac eosdem sic intimatos, monitos, & requisitos eis arctari debere. Concessit Pius v. Ordini Prædicatorum, adiecta pœna suspensionis à Diuinis quoad Archiepiscopos, & Episcopos; & excommunicationis ipso facto quoad inferiores, adiectis item maximis clausulis derogatorijs. Habetur in priuilegiis impressis. fol. 192. cum seq. & in dicto priuilegio fit ampla derogatio etiam Conciliorum.

Communicatur Prouincialibus.

Facultas hæc communicatur Prouincialibus. qua tamen non vtantur nisi quando prædicta per externos commode fieri non poterunt.

Nouitij.

§. I.

Superiores admittunt.

Tam in eorum admissiones ad Societatem, quam ad Scholasticorum vota post biennium noui-

nouitiatus iuxta Societatis morem per Superiores admittendi ſunt. Gregor. xiv. Conſtit. pag. 287.

§. 2.

Tam in Nouitiis, cuiuſcumque generis illegitimis admittendis, quam in diſpenſationibus ad quælibet officia, gradus, & dignitates in Societate ipſis cuiuſuis generis illegitimis concedendis formam, & rationem omnimodam in illis Apoſtolicis diplomatis, ac priuilegiis quibuſuis, necnon in Conſtitutiobus, Decretis, & Regulis expreſſam libere, & licite proſequi, & retinere poſſe Societatem decernit, & quatenus opus ſit de nouo concedit Greg. xiv. in literis pag. 298. Superiores tam in Nouitijs admittẽdis, quam in diſpenſationibus cũ eis retinent auctoritatem, &c.

Officia.

§. 1.

Abſolutio ab Officiis, aut priuatio à nullo Iudice peti poteſt. Paul. iij. pag. 31. Propriiq. cuiuſque gradus iudicium, & officiorum diſcretio, ac diſtributio tota eſt in manu Præpoſiti Generalis, vel eorum, quos ipſe ſibi ea cum auctoritate ſubſtituerit. Iul. iii. pag. 54. Abſolutio ab officijs. Officiorum diſtributio.

Facul-

§. 2.

Facultas circa officium.

Facultas Officium anteponendi, & postponendi penes est Societatem. Iul. iii. pag. 68. Eamque facultatem extendit, vt illud possit etiam Missæ sacrificio ex causa postponi idem Pontifex.

Omnibus Sacerdotibus conceditur.

Hæc facultas conceditur omnibus Sacerdotibus.

Oracula.

Valor viuæ vocis oraculi.

Non minoris sunt efficaciæ, & valoris Viuæ vocis oracula, quam si per Bullam, aut Breue ad perpetuam rei memoriam essent cōcessa,& hoc in foro conscientiæ tantum. Concessit Leo x. Minoribus, vt in Suppl. fol. 58. pag. 2. & concess. 161.

Vide verb. Communicatio gratiarum. §. 6.

Oratoria.

Datur facultas, vt in Oratoriis, & Capellis, quæ Prouinciales Societatis per ſeipſos in Domibus, Collegiis, & aliis locis, vbi aliqui Societatis reſidebunt, approbauerint; & ad Diuinum cultum duntaxat deputauerint, Miſſæ, & alia Diuina Officia celebrari poſsint, nullius alterius, ad id requiſita licentia. Greg. xiii. pag. 143. Facultas celebrandi in Oratorijs, &c.

Non vtentur Prouinciales hac facultate, niſi in locis remotis ab oppidis, in quibus Ordinarij exiſtunt, aut vbi probabiliter timetur, quod illi cum opus fuerit, difficiles ſe exhibebunt ad huiuſmodi Oratoria deputanda. Conceditur Prouincialibus.

Ordines.

§. 1.

Poteſt Præpoſitus Generalis præſentare noſtros cuicunque catholico Antiſtiti, gratiam, & communionem Sedis Apoſtolicæ habenti: iſque ſic præſentatos, abſque omni Facultas ad ſacros Ordines, &c. promouendi.

pre-

promiſsione, vel obligatione ipſorum ordinandorum ad omnes ſacros Ordines promouere. Paul. iii. pag. 36.

Declaratio. *Aduertatur hanc facultatem declarari per §. ſequentem.*

§. 2.

Facultas noſtros promouendi ante profeſſioné. Noſtri, qui tria vota Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ in Societate emiſerunt, de licentia Præpoſiti Generalis poſſunt promoueri ad omnes ſacros Ordines, etiam ante ſolemnem profeſsionem emiſſam, ſi modo ſint ætate, moribus, & doctrina idonei, non obſtante Conſtitutione Pii v. quæ decretum Concilii Tridentini ſeſſ. 22. cap. 2. de Reform. ad Regulares non profeſſos extendit. Greg. xiii. pag. 131. & ſeq.

§. 3.

Debeant ab Epiſcopis promoueri noſtri ſine interſtitijs, &c. Præcipitur, & interdicitur omnibus Epiſcopis, & aliis Antiſtibus, ne à Noſtris promouendis, qui licentiam à Præpoſito Generali Societatis pro tempore exiſtente, vel ab eo Delegatis habuerint, quædam requirant, vel exigant, in literis Apoſtolicis proxime citandis contenta: ſed ipſos etiam abſque vlla functione in ipſis Ordinibus, aut obſeruatione interſtitiorum ad illos ſuſcipiendos; aut Inquiſitione de cantu, officiis, & ceremoniis

Eccle-

Ecclesiasticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, & aliis in alios requisitis, ad minores, ac etiam extra tempora à iure statuta, tribus Dominicis, vel aliis Festis diebus, etiam continuis, ad sacros etiam Presbyteratus ordines promoueant, ac si illi omnibus requisitis essent præditi. Greg. xiii. pag. 212. & sequen. Vbi etiam prohibet huius gratiæ communicationem etiam iis, qui sua priuilegia cum Societate participant, & participare poterunt.

Non cōmunicatur cum alijs.

Facultates quæ præcedentibus §§. continentur, communicantur omnibus Prouincialibus, excepta facultate extra tempora, quæ in Europa reseruatur Præposito Generali.

Extra tempora Generali reseruatur.

§. 4.

Societatis Religiosi emissis votis simplicibus promoueri possunt ex Greg. xiii. Constit. ad Sacerdotium. pag. 298.

Nostri post vota promoueri possunt.

Paramenta.

Vide verb. Sacra. §. 2.

Præ-

Prædicatores.

Facultas cōcionatores deputandi, &c.

Possunt Nostri, qui idonei reperti fuerint, deputari à Præposito Generali ad prædicandum in quibusuis locis, atque adeo in plateis, Paul. iii. pag. 20. Etiamsi in sacris Ordinibus non sint constituti. Greg. xiii. pag. 255.

Conceditur Prouincialibus.

Deputatio approbatorum Prouincialibus conceditur, & quibus ipsi commiserint. Ceterum per Concilium Tridentinum sess. 5. c. 2. Nostri in Ecclesiis nostris, vt prædicare possint, vltra deputationem Superiorum, egent benedictione Episcoporum: In alienis autem, egent eorumdem Episcoporum licentia. Ipsis vero Episcopis contradicentibus Nostri, nec in nostris, nec in alienis Ecclesiis possunt prædicare: vt habetur eodem Concilio sess. 24. cap. 4. de Reform. priuilegium tamen de quo supra verb. Confessarius. §. 2. vim suam retinet.

Vide verb. Confessarius. §. 2.

Prælati.

§. 1.

Præpositi nostræ Societatis non tenentur deputare nostros ad vllum ministerium Prælatorum, nisi auctoritate literarum Sedis Apostolicæ, quæ expressam de Societate, & hoc indulto mentionem faciant: quod si aliquos deputent nihilominus deputati sub correctione Ordinis existunt, possuntque ab eisdem Superioribus, cum id expedire iudicauerint, remoueri. Paul.iii. pag.31. Deputati ad ministeria Prælatorum sub correctione Societatis sunt.

Seruetur tamen quod habetur in Concilio Tridentino sess.25.cap.12.de Regul. Notandum.

§. 2.

Nullus Prælatus potest contra aliquem Nostrorum, aut contra alios nostra causa ferre sententiam excommunicationis, suspensionis, vel interdicti contra priuilegia Societatis. Per Paul.iii. concessa vsque ad xv. Kalen. Nouembris, anno Domini 1549. & si feratur, est irrita. Paul.iii. pag.35. Nullus nostrorum ab externo excommunicari, &c. pôt.

Vide tamen, quæ notantur Verb. Exemptio. §.1. in fine.

§. 3.

Facultas Superiorum in subditos.

Omnes Præpositi Societatis, ac Rectores, quoad Religiosos Societatis, sibi subditos, possunt per seipsos idem omnino, quod possunt Episcopi in clericos, & laicos sibi subiectos, tam quoad facultatem absoluendi, & dispensandi in irregularitatibus, de quibus in Concilio Tridentino sess.24.cap.6. quam alias quascumque facultates. Concessit Pius v. Fratribus Prædicatoribus xxii. Iulij anno 1571. & refertur in libro priuilegiorum Minorum, fol.127. pag.2.

Reseruatur Generali.

Hæc facultas reseruatur Præposito Generali, nisi prout in particulari suis locis reperitur communicata in hoc compendio.

Vide Verb. Sede Vacante.

Præscriptio.

Præscriptio nõ minor 60 annis valet cõtra Societatem.

Nulla præscriptio minor quam sexaginta annorum, vel contra bona, personas, & loca Societatis, etiam de rebus forsan præscriptis, in quibus adhuc istud tempus non est absolutum, & alijs in posterum omnibus futuris temporibus. Concessit Eugen.iv. de plenitu-

nitudine potestatis, Ordini sancti Benedicti Vallisoleti, vt habetur in manuscriptis fol. 38. pag. 2. Et simile concessit etiam Iulius ii. Congregationi sancti Saluatoris, vt in eisdem manuscriptis. fol.68. pag. 2.

Priuilegia.

§. 1.

Nostrorum priuilegiorum per Paul. iii. vsque ad xv. Kalend. Nouembris anno Domini 1549. concessorum, interpretatio reseruatur Sedi Apostolicæ. Paulus tertius pag. 35. Quin vero inhibitum est omnibus Prælatis, ne præsumant interpretari priuilegia nobis concessa, siue clara sint, quæ interpretione non indigent, siue dubia contineant. Concesſit Clem. iv. Prædicatoribus, ac Minoribus, vt patet ex libro priuilegiorum Eremitarum sancti Augustini. fol.77. pag.2. Vide Verb.Institutum.§.2.

Interpretatio priuilegiorum Papæ reseruatur.

Per hoc priuilegium non derogatur illi de quo infra §.4.& supra Verb.Generalis §.5.

§. 2.

Per vnum, aut plures actus nō derogatur priuilegijs, &c.

Si quando contigerit per vnum, aut plures actus contra priuilegia, indulta, gratias, & immunitates Societati concessa; aut ipsorum aliquod à quocumque, cuiuscumque conditionis, dignitatis, gradus, & status existat ex negligentia, seu ignorantia præsentium, & futurorum, quibus ea conceduntur, aut alia quauis causa aliter attentari, vel obseruari, scienter, vel ignoranter; nullum tamen propter hoc præiudicium indultis, gratijs, & immunitatibus ipsis generatur: sed illa in suo vigore, & pleno robore firmitatis perpetuo permanent. Sic habetur ex priuilegijs Canonicorum Regul. Lateranen. in manuscrip. fol. 50. pag. 1.

§. 3.

Interdicitur nostris procuratio, & vsus exemptionis

Nulla persona Societatis priuilegium aliquod contra communia ipsius Societatis statuta postulare audeat, aut obtentum retinere. Concessit hoc Vrbanus iv. Præmonstratensibus, vt in manuscriptis fol. 59. pag. 1. Si quæ vero impetrabuntur huiusmodi à Sede Apostolica, vel eius Legatis, sub quacumque forma, vel expresione verborum, irrita sunt, & inania. Concesit Clemens vij. Abbati, & Conuentui Cistercij Cabilonen. diœcesis, habeturque in manuscriptis fol. 44.

pag.

pag. 1. Et hoc idem latius habemus per literas Leo. x. pro Eremitis sancti Augustini, iuxta quas, si quæ priuilegia à Nostris fuerint impetrata contra Regulam, aut Constitutiones, aut mores Societatis, nullius momenti, ac pro infectis habenda sunt, etiamsi à Sede Apostolica sint concessa, nisi eisdem Leonis literis de verbo, ad verbum, consentiente Societate, sit derogatum. Habetur in priuilegijs dicti Ordinis. fol. 47. pag. 1.

§. 4.

Quoties dubium fuerit in intellectu priuilegiorum nostræ Societatis, semper per Iurisperitos, & alios Iudices, in fauorem Societatis fiat interpretatio. Concessit Alex. vj. Congregationi Benedictinorum Vallis Oleti: sub datis Romæ Kalendis Aprilis Anno 1501. Pontificatus sui anno octauo, & habetur in manuscriptis fol. 39. pag. 2.

In dubio in fauorem Societatis interpretandũ.

§. 5.

Possumus vti priuilegijs nobis concessis, etiamsi propter simplicitatem, aut iuris ignorantiam, eis non fuerimus vsi retroactis temporibus, dummodo eis non sit per præscriptionem, vel alias legitime derogatum. Concessit. Nicol. iv. Carthusienbus, referturque in Compend. Minor. verb. Priuilegia. §. vlt. & habetur breuius in manuscript. fol. 48. pag. 1.

Per non vsũ non derogatur priuilegijs.

§. 6.

Quæ priuilegia facta Generali valeant.

Omnia priuilegia facta Præposito Generali, vel Societati, siue per se, siue per communicationem; siue sint facta in forma Breuis, siue per supplicationes expedita, in quibus placuit, vt signatura sola sufficeret, eandem omnino vim, & efficaciam habent, tam in iudicio, quam extra iudicium, ac haberent si plumbeo sigillo essent obsignata. Concessit Iul. ij. pro Eremitis sancti Augustini, in eorum priuilegijs fol. 42. pag. 2. Idemque constat ex alia Leonis concessione. facta pro eisdem Eremitis, vt in eisdem priuilegijs. fol. 47. pag. 1.

§. 7.

Originalibus priuilegiorum aliorum Ordinum vti possumus.

Priuilegijs originalibus, aut transumptis authenticis Ordinum Eremitarum sancti Augustini, Carmelitarum, Minorum, Minimorum, ac Seruorum B. Mariæ, exhibitis in fauorem Ecclesiarum, Domorum, ac Collegiorum, seu personarum Societatis, eadem fides, tam in iudicio, quam extra habenda est, ac si pro, & in fauorem Societatis à Sede Apostolica emanassent, & eidem immediate concessa forent. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 175. lit. B. & C. in Supplemen. Min. fol. 69.

§. 8.

Nullæ litteræ, seu priuilegia Apostolica quibusuis personis & quibusuis Collegijs, Capitulis, Vniuersitatibus, seu Conuentibus, concessa contra tenorem priuilegiorum, quæ nobis concessa sunt, præiudicant Societati, eiusve Domibus, locis, aut personis, nisi in eis cum expressione Ordinum, etiam Mendicantium, & illorum Religiosorum de Societate, & illius, ac eius Domibus, ac nobis concessis priuilegijs, necnon quoad concedenda priuilegia, & literas, de Præposito Generali Societatis, qui pro tempore erit, specialiter, & expresse, ac de verbo, ad verbum mentio facta fuerit. Concessit Eugen. iv. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs. fol. 108. pag. 1. & seq. Per priuilegia vero Benedictinis per Eugen. iv. ac Leonem concessa, de quibus in manuscriptis. fol. 42. pag. 2. & seq. alia etiam debent concurrere, vt aliquod ex nostris priuilegijs derogatum censendum sit.

Priuilegia alijs concessa contra nostrum tenorem Societati non præiudicant.

§. 9.

Si qua læsio facta sit per quosuis cuiusuis status, quocumque modo, vel forma, vel in futurum fiet personis, iuribus, & rebus, ac bonis Societati, licet culpa Nostrorum, aut Procuratorum Societatis, seu Domorum, aut Collegiorum, ipso iure non tenent, nec est opus

Læsio facta personis iuribus, &c. non tenet, &c.

restitutionem in integrum pro læsione huiusmodi impetrare. Concessit Ioan. xxiij. in fauorem Monachorum Congregationis Montis Oliueti, vt habetur in priuilegijs impressis. fol. 18. pag. 2. voluitque idem Pontifex ibidem, vt ea Constitutio etiam ad præterita traheretur.

§. 10.

Excommunicantur temere cõtradicentes.

Quicumque alicui concessionum nostrarum temere contraire ausi fuerint, excommunicationem incurrent, & vt tales sunt publicandi: quod si sint clerici, præter hoc priuantur dignitatibus, & beneficijs Ecclesiasticis, ita vt libere possint impetrari. Concessit Leo x. Augustinianis, vt in eorum priuilegijs. fol. 46. pag. 2.

§. 11.

Omnia priuilegia, &c. approbantur à Greg. xiij.

Omnia priuilegia Societatis, facultates, exemptiones, immunitates, gratiæ, & indulta, tam per suos Prædecessores, quàm à se concessa, Motu proprio, certaque scientia, ac de plenitudine Apostolicæ potestatis approbat atque confirmat Greg. xiij. pag. 217. & 232.

Vide verb. Communicatio gratiarum. & verb. Generalis. §. 8. Et qualiter personæ Ecclesiasticæ, in dignitate constitutæ, teneantur nostra priuilegia publicare, &c. Vide

iuxta

iuxta ea quæ habentur verb. Conseruator. §.8. Et quod non derogentur per Bullam Cœnæ tempore Gregorij xiij. Vide verb. Bulla Cœnæ. §. 2.

Processiones.

Eximuntur & liberantur Nostri ab interessentia in supplicationibus, seu precibus, & processionibus publicis; inhibenturque Ordinarij quauis dignitate fulgentes, ne Nostros ad interessendum dictis processionibus quouis modo cogere, seu super præmissis inquietare, seu inquitari facere audeant, vel permittant. Greg. xiij. pag. 153. & seq. Exemptio à processionibus.

Procurator.

Procurator Generalis Societatis à Præposito Generali institutus, eo ipso omnium Prouinciarum, locorum, ac personarum Societatis quasuis causas, etiam speciale mandatum requirentes, iuxta potestatem sibi à Generali Præposito traditam agere potest. Concessum est à Martino v. Dominicanis, vt in eorum priuilegijs fol. 106. pag. 2. & à Bon. viij. Facultas Procuratoris generalis.

vt in

vt in priuilegijs Augustin. fol. 79. pag. 1. & præced.

Explicatur in regulis. *Potestas ordinaria ea censebitur à Præposito Generali tradita, quam Procurator in officio suo præscriptam habuerit.*

De indulgentiis, quas Nostri Procuratores externi consequuntur, vel consequi possunt, Vide verb. Indulgentiæ. §. 29. & seq. & vide etiam quod habetur. verb. Interdictum. §. 2.

Professi.

§. 1.

Ipsorum habitatio in Collegijs. Nostri, qui senio confecti sunt, vel infirmitate grauati, & ad operandum in vinea Domini non idonei, etiamsi Professi sint, possunt de licentia Præpositi Generalis, vel inferiorum, quibus hanc facultatem communicauerit, habitare in Collegiis, & ex eorum reditibus sustentari. Iul. iii. pag. 71.

Reseruatur Generali. *Hanc licentiam possunt Prouinciales concedere, si prius Præpositus Generalis commode admoneri nequeat: postquam vero concesserint, Præpositum Generalem admoneant.*

§. 2.

§. 2.

Poteſt Præpoſitus Generalis etiam Profeſſos, quos iudicauerit à Societate emittere; ipſique de ipſius licentia non tantum ad Carthuſienſium, ſed ad quemuis alium Mendicantium, vel non Mendicantium, paris, laxioris, aut arctioris obſeruantiæ Ordinem, per ipſum Præpoſitum Generalem illis præſcribendum (de conſenſu tamen ſuperiorum loci illius quo deſtinabuntur) demigrare; in eiſque profeſsionem per illius Monachos, aliosve Regulares emitti ſolitam, emittere, habitumque ſuſcipere, eorumque conſueta vti diſciplina. Ipſiſque inhibetur ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, ne quid contra præſentium tenorem audeant attentare. Gregor. xiii. pag. 208. vbi & prohibet huius gratiæ communicationem etiam his, qui ſua priuilegia cum Societate participant, & participare poterunt. Facultas mittendi noſtros ad quaſcũque religiones.

An hodie poſt Concilium Tridentinum ſit licitum differre profeſſionem finito nouitiatu, vt ante Concilium licebat, Vide ſupra verb. Concilium Tridentinum. Vide etiam quod habetur ſupra verb. Apoſtatæ. §. 10.

Prouinciales.

Prouincialis electio in locum demortui.

Mortuo Prouinciali in partibus longinquis ac remotissimis, potest alius eius loco eligi dum alius per Generalem Præpositum mittitur. Paul. iij. pag.43.

Qualis vsus.

Non vtantur Nostri hoc priuilegio, sed vbi opus erit: sequantur etiam extra Europam quod quarta Congregatio generalis præscripsit Can. 22.

Vide verb. Indulgentiæ. §. 10. & verb. Notarius.

Quarta.

Vide verb. Exemptio. §. 5.

Reli-

Religiosus.

Motu proprio, certaque ſcientia, ac de Apoſtolicæ plenitudine poteſtatis, declarando ſtatuit, ac decernit Gregorius xiij. non ſolum eos, qui in Coadiutorum formatorum ſiue ſpiritualium, ſiue temporalium Societatis gradus, & miniſteria admittuntur, ſed & alios omnes, qui in ea biennio probationis peracto tria Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ vota publica, licet ſimplicia emiſerint, emitterentve in futurum; vere, & proprie religioſos fuiſſe, & eſſe, & vbique ſemper ab omnibus cenſeri, & nominari debere, non ſecus atque ipſos tum Societatis, tum quorumuis aliorum Regularium Ordinum Profeſſos. pag. 217. adiuncta noua eiuſdem Pontificis confirmatione pag. 227. 232.

Tria vota ſimplicia emittétes in Societate vere religioſi ſunt.

Vide verb. Vota.

Reli-

Reliquiæ.

Facultas reliquias mittendi ex Vrbe.

Poſſunt Noſtri mittere Reliquias extra Vrbem pro conſecratione altarium. Conceſſum eſt Minoribus, vt in Monum. fol. 70. conceſſ. 174. Ceterum Viuæ vocis oraculo, conceſsit Pius quintus, vt quas reliquias ab amicis habere poſſemus, abſolute extra Vrbem fas eſſet mittere. Habetur in Viuæ voc. orac. pag. 46.

Reſeruatur Generali.

Nemo hac facultate vtatur ſine ſpeciali licentia Præpoſiti Generalis.

Reſeruatio.

Vide verb. Caſus reſeruati.

Restitutio.

Si ij, qui Societatem ingrediuntur diuersis personis, quæ sciri, & inueniri non possunt, aliqua bona restituere tenentur; possunt omnes Præpositi, ac Rectores in locis sibi commissis, bona ipsa in pios vsus conuertere, prout secundum Deum viderint expedire. Concessum est Franciscanis, vt in Monumen. fol. 141. pag. 2. concess. 334. & simul in priuilegio Dominicanorum, de quo in eorum priuilegijs fol. 153. pag. 2. ac alio Canonicorum Regularium Lateran. de quo in manuscriptis fol. 50. hoc ipsum concessum est. Quomodo à nostris aliena restituenda.

In rebus parui momenti, hoc est, vsque ad summam viginti ducatorum, sit facultas Superioribus localibus applicandi extra Societatem: Prouincialibus vero, extra Societatem sit libera facultas quamcumque summam applicandi; intra Societatem vero vsque ad ducentos ducatos tantum. Quibus Superioribus reseruetur.

Vtrum in læsionibus necessaria sit restitutio in integrum, Vide quæ habentur supra verb. Priuilegia. §. 9.

Sa-

Sacra.

§. 1.

Facultas pro laicis tangendi calices, &c.

Nostri, qui inseruiunt Ecclesiis Societatis in Sacristæ officio, & si sacros ordines non habeant, si modo primam habeant tonsuram, possunt tangere calices & corporalia. Concessit summus Pœnitentiarius, habens tunc ad id potestatem, vt in Viuæ voc.orac.pag. 12. & seq. Per priuilegia tamen Minorum omnes laici possunt tangere Ecclesiastica paramenta, calices, & corporalia debita cum reuerentia, ac eadem corporalia lauare cum expedierit. Concessit Sixtus vt in Suppl. fol. 97. concess. 343. iuncta concessione Calixti iij. quæ habetur in Monum. fol 65.pag 2. concess.9.

Communicatur Superioribus.

Hac facultate vti poterunt ij, quibus Superior commiserit.

§. 2.

Vsus profanorum in paramenta.

Vestes & pannos profanos in paramenta, & alios Ecclesiasticos vsus, secura conscientia conuertere possumus. Concessit Sixtus iv. Minoribus, vt in Supplemen. fol. 97. pag. 2. concess. 344.

Sa-

Sacramenta.

Possunt Nostri Christi fidelibus Eucharistiam, & alia sacramenta sine alicuius præiudicio ministrare, Diœcesanorum locorum, Rectorum, Parochialium, & aliarum Ecclesiarum, aut quorumuis aliorum licentia minime requisita Paul.iii.pag.21. Facultas ministrandi Sacramenta.

Facultas quidem administrandi Eucharistiam omnibus Sacerdotibus conceditur, iuxta id quod dictum est Verb. Eucharistia, §.2. De Pœnitentia autem Sacramẽto iam dictum est Verb. Absolutio, & Verb. Confessarius. Communicatur omnibus Sacerdotibus.

Vide verb. Eucharistia §.2. & 3. & Verb. Absolutio §.1.

De extrema vnctione quoad familiares, vide Verb. Extrema vnctio, & Verb. familiares: quæ quoad reliquos poterit etiam, in necessitate tamen, & sine præiudicio administrari: Baptismus autem in necessitate omnibus, quod ius commune habet: Matrimonium vero nulli, nisi in Prouincijs illis, in quibus necessitatis causa id à Generali Præposito permissũ fuerit. De ceteris Sacramentis

Scholæ.

§. 1.

Facultas docendi etiam in locis Vniuersitatum.

Præceptores Societatis tam qui literas humaniores, quam qui liberales artes ac Theologiam docent, etiam in locis vbi sunt Vniuersitates, lectiones suas publice legere in nostris Collegijs possunt, dummodo per duas horas mane, & per vnam horam post meridiem cum lectionibus Vniuersitatum non concurrant. Pius v. pag. 107. Quin vero satis erit per vnam horam de mane, & alteram de sero non concurrere cum Vniuersitatum lectoribus, qui id postulauerint. Gregor. xiii. pag. 189.

Communicatur Prouincialibus.

Prouinciales hac facultate vti poterunt; cum Vniuersitatibus tamen prudenter agant.

§. 2.

Facultas audiendi.

Omnes Scholastici huiusmodi lectiones audire possunt, & alias Scholasticas exercitationes in nostris Collegijs frequentare. Pius v. pag. 107. & seq.

§. 3.

§. 3.

Quicumque Scholaſtici in noſtris Collegijs Philoſophiæ aut Theologiæ auditores fuerint, in quauis Vniuerſitate ad gradus admitti poſſunt: & curſuum, quos in prædictis Collegijs confecerint, ratio habeatur; ita vt ſi in examine ſufficientes inuenti fuerint, non minus, ſed pariformiter ac ſi in Vniuerſitatibus ipſis ſtuduiſſent, ad gradus quoſcumque admitti poſsint, & debeant. Idem pag. 108.

Noſtri promoueri poterũt ad gradus.

§. 4.

Diſtrictius inhibetur Rectoribus Vniuerſitatum, & alijs quibuſcumque ſub excommunicationis infligenda pœna, ne Collegiorum noſtrorum Rectores, aut Scholares in præmiſsis per Pium v. conceſsis, quouis quæſito colore moleſtare audeant. Ibidem.

Excommunicantur moleſtare audẽtes, &c.

Scholaſtici.

Vide quæ dicuntur præcedenti Verb. Scholæ & Verb. Gradus.

Scrupuli.

§. 1.

Poteſtas in rebus dubijs ad ſcrupulos tollendos.

Præpoſitus Generalis, ac Prouinciales, adhibito, ſi res magni momenti fuerint, aliquorum Patrum conſilio, in rebus dubijs & ſcrupulis conſcientias ſubditorum tangentibus, auctoritate Apoſtolica determinare poſſunt in foro conſcientiæ, ac eorum determinationi ſubditi ſecura conſcientia poſsint, ac debeant ſtare. Conceſsit Leo x. Minoribus, vt in Suppl. fol. 59. pag. 2. conceſſ. 172.

Conceditur Prouincialibus.

Vt hoc auctoritate Apoſtolica poſſint facere, conceditur Prouincialibus; quod tamen raro facient, & cum fecerint, Generalem admoneant.

§. 2.

Noſtri in ſcrupulis acquieſcere poterunt Superioribus.

Omnes Noſtri qui ſunt nimis ſcrupuloſi, poſſunt in omnibus dubijs, ſuam conſcientiam tangentibus, ſecura conſcientia ſtare determinationi ſui Præpoſiti, vel Rectoris. Conceſsit Leo x. vt habetur in Suppl. fol. 93. pag. 1. conceſſ. 287.

Sede

Sede vacante.

Licentia nobis concessa à Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs Ecclesiarum Prælatis, audiendi confessiones subditorum suorum, prædicandi, & aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in suis ciuitatibus, & diœcesibus, ipsis mortuis, vti possumus, donec viduatis Ecclesijs prouisum fuerit de pastore. Concessum est Dominicanis, vt in eorum priuilegijs, fol. 55. pag. 2. & Franciscanis, vt in Monum. fol. 113. concess. 244. Facultates ab Episcopis concessæ durãt Sede vacante.

Aduertatur quod etsi in hac gratia aliud videatur innui, tamen dicta facultas non expirat etiam donec per successorem reuocetur. Notandum.

Senex.

Vide quæ habentur verb. Infirmi §. 2. & verb. Indulgentiæ §. 6.

Sepulturæ.

Interdicitur omnibus ius sepeliendi in nostra Ecclesia.

Inhibitum est omnibus religiosis, & alijs secularibus; ne aliquorum defunctorum corpora in nostris Cœmeterijs sepelire, aut in Ecclesijs nostris Missarum solennia, vel pro animabus eorum, qui ad loca nostra tumulandi feruntur, ibidem exequias celebrare sine nostro assensu præsumant. Concessum est Minimis, vt in eorum Mari magno, de quo in eorumdem libello fol. 38. pag. 2. Possumus autem libere in Ecclesijs & Cœmeterijs nostris omnes, qui in eis se sepeliri deliberauerint (exceptis excommunicatis, interdictis, ac publice vsurarijs) salua tamen iustitia illarum Ecclesiarum, à quibus mortuorum corpora assumentur, sepelire. vt eisdem Minimis concessum est, & habetur dicto fol. pag. 1. & seq.

Facultas sepeliendi, &c.

Reseruatur Generali.

Hæc facultas, quod attinet ad inhibendum, omnibus Superioribus communicatur: Quoad sepeliendum autem Præposito Generali reseruatur, iuxta institutum.

Vide verb. Ecclesia §. 3. & verb. Familiares §. 1. & verb. Interdictum §. 4. & 5.

Simo-

Simonia.

In vnionibus, annexionibus, incorporationibus, & reformationibus, seu receptionibus Monasteriorum, Prioratuum, vel aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum pro nostra Societate faciendis, possunt omnes Præpositi ac Rectores cum Prælatis, & personis quæ monasteria, seu beneficia huiusmodi obtinent, voluntque dimittere in commodum Societatis, vel alicuius Domus, seu Collegij eiusdem Societatis, inire conuentiones, & pacta, quæ illicita, & quando Apostolica confirmatione carerent, expressè prohibita censerentur. Concessit Leo x. Camaldul. vt in manuscrip. fol. 22. pag. 2. Et idem ferme concessit Alex. Benedictinis, vt eodem, fol. 41. pag. 2. Dispensatio in conuentionibus circa beneficia &c.

Hac facultate nullus vtatur: & si quid de præsenti occurrat, consulatur Generalis. Reseruatur Generali.

Societas Iesu.

§. 1.

Declaratur Societas mẽdicans.

Societas, eiusque personæ mendicantes esse declarantur à Pio v. pag. 114. & seq. & omnes qui tria vota elapso nouitiatus biennio, in Societate emittunt, esse vere religiosos, habetur in declaratione Gregorij xiij. de qua latius supra verb. Religiosus.

§. 2.

Impediẽtes vel molestã tes ingressuros nostram Societatem excommunicantur.

Iuxta priuilegium Eugenij iv. concessum Benedictinis, prohibitum est, ne quis cuiuscumque status sit, aut conditionis, audeat venientem de seculo ad religionem in nostra Societate, impedire, vel alienare, vel molestare sub pœna excommunicationis, à qua non nisi in articulo mortis valeat absolui ab alio quã per Sedem Apostolicam. habetur in manuscr. fol. 38. pag. 2. Item per priuilegium concessum Congregationi Sancti Saluatoris, de quo in dicto loco fol. 66. pag. 2. qui supradictis, vel eos recipientibus occasione prædicta iniuriam, vel molestiam irrogare præsumpserint, si huius priuilegij notitiam habuerint, vel qui illud

illud ignorauerint, postquam ad illius notitiam peruenerint, si à præmissis iniurijs, & violentijs non destiterint, excommunicationis sententiam ipso facto incurrunt, à qua præterquam in mortis articulo constituti, nisi à Sede Apostolica absolutionis beneficium nequeant obtinere. Habita notitia non desistentes ipso facto excommunicantur.

Facultas hæc notificandi communicatur Superioribus. De facultate autem declarandi. Vide verb. Apostata. Vsus.

Vide verb. Commutatio. §.2. & 3. & verb. Exemptio. & verb. Communicatio gratiarum. Item & verb. Alienatio. §.2. & alibi sæpe in hoc Compendio, sed præcipue in dictis locis.

§. 3.

Potestatem dimittendi tamquam rem magni momenti ad Societatis conseruationem esse omnino retinendam. Greg. xiv. Constit. pag. 288. Potestas dimittendi.

Soda-

Sodalitas.

§. 1.

Indulgentia plenaria.

Primaria Congregatio auctoritate Apostolica erigitur, & instituitur cum Indulgentia plenaria pro sodalibus in ingressu, & mortis articulo. Gregor. xiij. in literis pag. 260. Plenaria pro omnibus in die Annunciationis, & quinquies in anno pro Sodalibus. Item Indulgentia toties quoties pro Sodalibus, qui corpora Defunctorum associauerint, & similes. Idem pag. 262.

§. 2.

Possunt Sodales vbiq. consequi.

Sodales vbiuis locorum possunt consequi prædictas Indulgentias. Idem pag. 263. Item Indulgentias stationum Vrbis, visitantibus Ecclesiam Societatis, vbi adsit, vel aliam quamcumque. Idem. pag. 264.

§. 3.

Generalis potest erigere, &c. Congreg.

Præposito Generali, seu Vicario pro tempore existenti facultas conceditur quascumque alias Congregationes in Collegijs extra Vrbem erigẽdi, & aggregandi. Idem pag. 264.

Aggre-

Aggregatis quæuis Primariæ indulta, & Indulgentias concedendas. Idem pag. 265. Item facultas Congregationes visitandi, statuta condendi, examinandi, & approbandi. Idem pag. 266.

§. 4.

Præcedentis facultatis extensio ad plures etiam non Scholarium Congregationes, in quibusuis Societatis locis erigendi, aggregandi, & aggregatis Primariæ, & aliorum Congregationum Indulgentias communicandi, & concedendi. Sixtus v. in Bulla extensionis pag. 274. & seq. Extenditur prædicta facultas.

§. 5.

Extenditur facultas quascumque alias similes Congregationes erectas, & in posterum erigendas instituendi, & aggregandi, Primariæ Collegij Romani: illiusque Indulgentias, & gratias spirituales per quoscumque Romanos Pontifices concessas communicandi, ad quascumque Residentias Societatis, concessit Clemens viij. anno 1602. pag. 305. Extenditur ad Residen.

Sub-

Subſidia.

Vide verb. Exemptio.

Titulus.

Defectus in titulis, & vnionibus beneficiorũ ad annos 1570. ſupplentur.

Per gratiam conceſſam Prædicatoribus, omnes tituli à Sede Apoſtolica, vel illius legatis, bonorum temporalium, ac vniones beneficiorum Societatis vſque ad diem xviij. Ianuarij anno Domini 1570. conceſſi confirmantur, & de nouo conceduntur; defectus quicumque illi ſint, ſupplentur; abſolutio à fructibus male perceptis, & à cenſuris propterea incurſus in vtroque foro conceditur, & in irregularitate diſpenſatur. Tenentur tamen Noſtri adimplere pœnitentias, quas Confeſſores, quos ipſi ad id elegerint, propter præmiſſa iniunxerint. Pius v. vt in priuilegijs impreſſis. fol. 185. & ſeq.

Vſus.

De electione Confeſſarij ſeruetur regula & priuilegium Societatis, de quo verb. Abſolutio. §. 11. & verb. Gratiarum vſus. §. 2. Quod attinet

attinet ad uniones, praecedens priuilegium reuocatum fuit per Gregorium xiij. vt in eius Bulla sub data Kalend. Martij anno 1572. qua incipit, In tanta.

Translatio ad alium Ordinem.

Vide quæ habentur verb. Apostatæ. §. 10. & 11. & verb. Professi. §. 2.

Visitatores.

Possunt Visitatores nostræ Societatis in singulis Collegijs, & Societatis locis absoluta visitatione concedere Nostris benedictionem, & Indulgentiam plenariam, & hoc in perpetuum Viuæ vocis oraculo. Concessit Gregorius xiij. vt in Viuæ vocis orac. pag. 126. in fine. **Indulg. plen. pro nostris in visitatione.**

Vnio-

Vniones.

Reuocationes vnionũ, &c.

Vnionibus Monasteriorum, Ecclesiarum, Prioratuum, aut aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum factis Societati, vel faciendis per Sedem Apostolicam, nullum præiudicium fit per quascumque reuocationes, & annullationes vnionum per Leonem x. eiusque successores factas, nisi in eis literæ vnionum de verbo ad verbum insererentur, & fieret indiuidua, & specifica mentio de ipsis Monasterijs, & locis, & Societate. Concessit Leo x. Camaldulen. vt in manuscriptis fol. 23. pag. 1. & seq. Simileque omnino priuilegium quoad reuocationes per se, aut successores suos factas concessit Iul. ij. Congregationi Sancti Saluatoris, vt in eisdem manuscriptis. fol. 69. pag. 1. & seq. Habetur & circa hoc priuilegium ab Eugenio iv. Benedictinis concessum, vt in dicto loco. fol. 38. & latius fol. 41. pag. 1.

Potest nihilominus Episcopus examinare vniones, an sint subreptitiæ, iuxta dispositionem Concilij Trident. sess. 7. c. 6. de Reform. & sess. 24. c. 13. Vers. In vnionibus.

Vide verb. Simonia.

Vota

Vota.

§. 1.

Tria Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota, post biennium probationis in Societate emissa, etsi simplicia, ex Apostolica institutione, & declaratione, vere substantialia religionis vota esse, & in illis non nisi per Sedem Apostolicam dispensari posse, nulloque alio modo, quam per legitimam à Societate dimissionem ea cessare, habetur pag. 232.

Tria vota simplicia ex Apostolica institutione, & declaratione vere substantialia esse.

§. 2.

In simplicibus Societatis votis, nec contractus vitiose claudicat, nec iniustitia vlla intercedit. Greg. xiij. in sua Constit. pag. 285.

Non claudicat contractus, &c. in votis simplicibus.

De votorum commutatione, vide verb. Commutatio; & de eorum dispensatione, vide quæ dicuntur verb. Dispensatio. §. 10.

Vota Societatis, Vide verb. Religiosus. §. 1. Et quoad irritationem Matrimonij. Vide verb. Apostatæ.

FINIS.

R. P.

R. P. Euerardus piæ mem. Compendium facultatum, & gratiarũ Societatis nostræ ad Prouincias transmitti mandauerat; cuius vsum voluit per triennium Nostros experiri. Cumque varia ex varijs locis in Vrbem postea allata essent, & ab omnibus Cõpendium absolutum, atque perspicuum, vt maxime necessarium, efflagitaretur; R.P.N. Claudius Aquauiua eiusdem Societatis Generalis Præpositus, recognitum, & auctum tandem euulgari, atque communicari decreuit. Porro ipsorum priuilegiorum verba ita sunt ex suis locis desumpta, vt erant, stylo nihil immutato, quo, & fidelius, ac syncerius referrētur, & melius, ac certius intelligi possent. Meminerint vero Prouinciales quod ad librum hunc communicandum attinet, Regula xxxvij. cõmunium, ab omnibus esse diligentissime seruandã, atque adeo ipsis Superioribus magna in ea re prudentia, ac circumspectione agendum. Vsus vero cum ex præfatione libello præfixa, tum ex communicatione ipsis facultatum paragraphis adiuncta, facile cuique patebit. Datum Romæ xxv. Nouemb. M. D. LXXXIV.

Mandato eiusdem R. P. N. Generalis Præpositi.

Iacobus Ximenez Secretarius.

LAVS DEO.

ANI-

ANIMADVERSIO circa Libros Priuilegiorum, qui in hoc Compendio citantur.

NE quis ob varias impressiones librorum, qui in hoc Compendio citantur, decipiatur; aduertendum est, eos citari ex impressionibus, quæ sequuntur. Compendium Minimorum, ex impressione Neapolitana, anni 1573. Compendium Minorum, impressum Salmanticæ, anno 1532. Monumenta, impressa Salmanticæ, Anno 1511. Mense Iunij. Supplementum, impressum Barchinonæ, anno 1523. Priuilegia Augustin. ex impressione, quæ caret anno, & loco. Priuilegia Dominicanorum, ex impressione facta Romæ apud Antonium Bladum, non adiecto impressionis anno. Compendiolum Benedictinorum, ex impressione Salmanticensi, anno 1569. Alia vero sunt in Archiuio Societatis, nimirum, quæ citantur ex priuilegijs impressis, quæque ex manuscriptis, & ea etiam quæ propria sunt

ipsius Societatis, tam in viuæ vocis oraculorum libro, quam in libro literarum Apostolicarum, qui toti Societati communis, ac notus est. & propterea sine nullo alio additamento huius vtriusque libri paginæ citantur.

INDEX TITVLORVM.

A

Ieiu-

Præ-

FINIS.